

STUDIJSKA KNJIŽNICA
MIPANA JARCA
NOVO MESTO

ČRNOMELJ:

včeraj
dopolodne so odborniki občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti na 15. skupni seji občinske skupščine razpravljali med drugim predvsem o izvrševanju plana in proračuna za preteklih 8 mesecev. V tem času so gospodarske organizacije družbenega sektorja dosegle 69,6 odst. letnega plana, še bolj razveseljivo pa je, da so s tem dosegle povečanje za 45,1 odst. v primerjavi z enakim obdobjem iz lanskega leta, plan pa predvideva kot letno povečanje samo 26,9 odst. O tem, zakaj bo letos primanjkovalo občinskemu proračunu približno 120 milijonov dinarjev, bomo obširneje poročali prihodnjič, kakor tudi o odlokih, ki so jih sprejeli na včerajšnji seji. Občane bo zanimala verjetno tudi novica, da je občinska skupščina sprejela odlok o redu in odlok o redu in miru.

...in danes:

Ob 8.30 se je v sejni sobi občinske skupščine začelo posvetovanje o kadrovskih problemih črnomaljske občine. Gradivo o tem važnem vprašanju so pripravile kadrovske komisije pri občinski skupščini, občinski komitej ZKS in občinskemu odboru SZDL, sodelovale pa so tudi delovne organizacije. Na posvetovanju razpravljajo tudi o tem, da bi ustanovili v merilu občine skupno kadrovsko službo.

S krvjo in trpljenjem je tudi delovno ljudstvo Kočevske zapisalo nepozabne strani v zgodovino slovenskega naroda. Na njegovih tleh se je uresničil znameniti preroški izrek Ivana Cankarja: **NAROD SI BO PISAL SODBO SAM...**! Spomin na septembrske in oktobrskeske dni 1943. leta je občinski praznik Kočevja in kočevske občine, v kateri delovni ljudje iz leta v leto dosegajo lepše delovne uspehe. Za letošnji občinski praznik Kočevja prisrčno čestitajo vsem občanom:

OBČINSKA SKUPŠČINA KOČEVJE — OBČINSKI ODBOR SZDL in OBČINSKI KOMITEJ ZKS — VODSTVA VSEH DRUGIH MNOŽIČNIH DRUŽBENIH ORGANIZACIJ, DRUŠTEV IN VSEH DELOVNIH KOLEKTIVOV NA KOČEVSKEM

...srečanje spodnje-posavskih in hrvaških gasilcev

Občinske gasilske zveze iz Brežic, Sevnice in Krškega so dale pobudo za skupno proslavo 100-letnice jugoslovanskega gasilstva (1864-1964). Proslava bo v nedeljo, 11. oktobra, v Dobovi pri Brežicah; sodelovali bodo tudi hrvaški gasilci iz Sombora, Zagreba, Zaprešića in Klanjca. Zbralo se bo najmanj 500 gasilcev v krojih z vsemi prapori, kar jih imajo naša gasilska društva. Vsi gasilski častniki, podčastniki in drugi operativni delavci iz zvez in društev bodo pod vodstvom okrajne gasilske zveze iz Celja obravnavali najvažnejša vprašanja iz operativnega gasilskega dela. Kako s sodobnimi sredstvi gasimo nevarne požare, bo pokazal udeležencem proslave Zavod za požarno varnost iz Celja s svojo strokovno ekipo, na velikem gasilskem zborovanju pa bodo govorili predstavniki ZGS, OGZ iz Celja, zastopnik spodnje-savskih in predstavnik hrvaških gasilcev. Proslava v Dobovi bo hkrati lepa manifestacija bratstva in enotnosti hrvaških in slovenskih gasilcev, prav gotovo pa bo

srečanje naših čuvarjev ljudskega premoženja pripeljalo v Dobovo tudi veliko drugih občanov in gostov iz vseh spodnje-savskih občin.

Matija iz Fare

Ni ga Prifarca, ki ne bi poznal Matije Stefančiča, pismošoše iz Fare. Pismošoša je sploh človek, ki je povsod doma; prinaša nam časopise, pisma, denarna

Osilnica dobi vodovod

Osilnica in sosednja Sela bodo do letošnjega 29. novembra dobili vodovod. Zajetje je na hrvaški strani v Podstenah pri Zamostu, od tam do Sel pa je vsak domačin pomagal skopati po 30 metrov jarka za napeljavno cev. Po vasi, kjer je teren skalnat, jih čaka sicer še precej dela, a volje ljudem ne bo zmanjkalo. Dela vodi kočevska Vodna skupnost, sredstva — okrog 6 milijonov dinarjev — pa je zagotovila občina.

nakazila pa davčne položnice, veselje in žalost. Toda poklic pismošoše, je dejal Matija, ni lahak, če naj bodo pošiljke pravočasno v naslovljenčevih rokah. Vsak dan prehodi po dvajset, dvaindvajset in več kilometrov v dežju in snegu, soncu in mrazu, ob vsakem vremenu mora na pot, od hiše do hiše, od vrat do vrat, že petnajst let.

Te dni bo potrkal na vrata vseh Prifarcev, ki se ne dobivajo domačega DOLENJSKEGA LISTA; kakor njegovi kolegi na vseh poštah v kočevski in ribniški občini, bo ponudil današnjo številko našega medobčinskega glasnika Socialistične zveze brezplačno vsem, ki »DOLENJSKA« se ne prejemajo na svoj naslov. Tudi Matija bo pomagal uresničevati geslo: **V VSAKO HIŠO NA DOLENJSKEM, V BELI KRAJINI IN V SPODNJEM POSAVJU — DOLENJSKI LIST!**

Prebivalcem kočevske in ribniške občine

Decembra bo minilo leto dni, kar se je naš medobčinski glasnik Socialistične zveze dolenskih in dveh spodnje-savskih občin prvič predstavil bralcem prejšnjih KOČEVSKIH NOVIC. Potem smo obe glasili združili in zdaj po-

znajo razširjeni DOLENJSKI LIST že številni prebivalci kočevske in ribniške občine. Številni, pravimo — žal pa še ne vsi! Zato smo se odločili, da današnjo številko našega časnika razdelimo vsem tistim družinam, gospodinjstvom in posameznikom, pa tudi članom številnih delovnih organizacij v občinah Kočevje in Ribnica, kjer doslej DOLENJSKEGA LISTA še ne prejemajo redno na svoj domači naslov. Priložnost, ko občina Kočevje slavi svoj občinski praznik, je hkrati tudi ena izmed okoliščin, zaradi katerih smo se odločili, da sporazumno s PTT podjetjem Ljubljana in v dogovoru z vsemi poštami v obeh občinah speljemo v naslednjih tednih akcijo: **V VSAKO HIŠO DOLENJSKI LIST!** Tudi zapadno Dolenjsko, ki ga skoraj v

celoti pokrivata kočevska in ribniška občina, naj bi naše medobčinsko glasilo SZDL bolj spoznalo, pa tudi naročilo in redno bralo. Vsi pismošoše v obeh občinah imajo naše naročilnice; danes in prihodnje dni bodo to številko Dolenjskega lista brezplačno razdelili vsem tistim prebivalcem občin Kočevje in Ribnica, ki domačega pokrajinskega tednika še ne poznajo ali pa ga morda še ne dobivajo na svoj naslov. Na DOLENJSKI LIST se torej lahko naročite tako, da podpišete vašemu pismošoši naročilnico, ki jo ima s seboj — in že prihodnji teden boste začeli naš tednik redno dobivati! Četrletna naročnina znaša komaj 300 dinarjev, pobirajo pa jo pravtako vaši pismošoše.

Poleg tega, da vas bo DOLENJSKI LIST vsak te-

den sproti seznanjal z vsemi najvažnejšimi dogodki iz vaših krajev in domače občine, boste na njegovih straneh sproti obveščeni, kako živijo in kaj delajo v sosednjih občinah. Kmalu bomo začeli objavljati tudi lepo povest, nova slikanica in razne zanimivosti iz domačih in tujih krajev pa vam prav tako krajšajo čas in združujejo prijetno s koristnim.

Prebivalce kočevske in ribniške občine, ki doslej še nimajo naročenega našega (Nadaljevanje na 2. str.)

Volitve v skupščino socialnega zavarovanja

V zadnji številki smo že poročali o pripravah na volitve delegatov skupščine socialnega zavarovanja, ki bodo zasedli izpraznjena mesta v dvoletno mandatno dobo. Do konca septembra so teklo priprave na volitve v volilna telesa, ker je na našem področju le SGP Pionir tolikšna organizacija, da predstavlja samostojno volilno enoto. Ostale delovne organizacije se v okviru možnosti po sorodnosti panog združujejo v volilna telesa, od katerih vsako zastopa 739 zavarovancev. Na 25 zavarovancev volijo po enega delegata v volilno telo (ali organi samoupravljanja ali ceoten kolektiv). V občini Metlika bodo zavarovanci na teh volitvah izvolili v skupščino 1 delegata, v občini Črnomelj 3 delegate, v občini Trebnje 2 in v občini Novo mesto 11 delegatov.

Do konca septembra so bile opravljene volitve delegatov v volilna telesa, do 10. oktobra pa bodo ti delegati v volilnih enotah

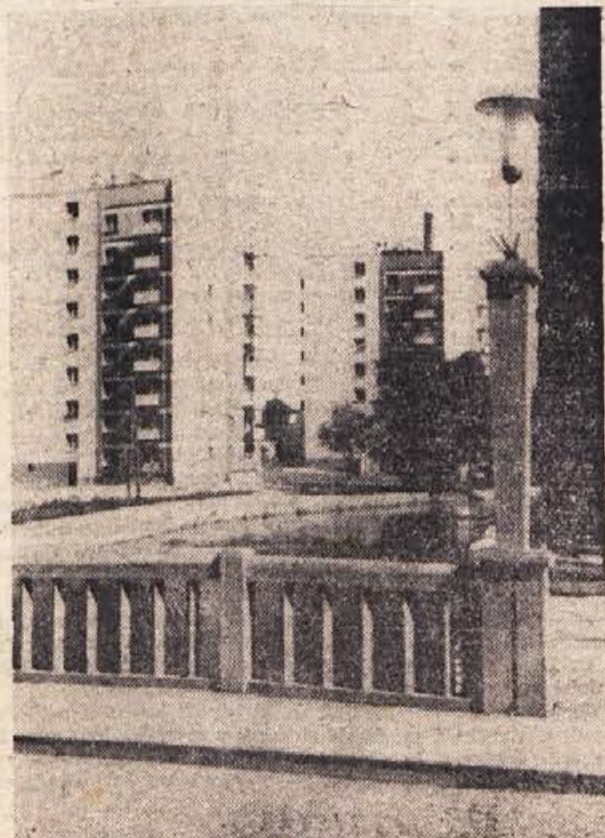
izvolili delegate v skupščino. Na predvolilnih sestankih so predstavniki zavoda za socialno zavarovanje postregli zavarovancem z izčrpnimi podatki o dejavnosti zavoda, delovne organizacije pa so vse premalo poročale o tem, kako »osposodijo« sredstvi iz zdravstvenega zavarovanja, ki so jim prepuščena.

Vreme

OD 1. DO 11. OKTOBRA

Okrog 2., 6. in 10. oktobra dež z ohladičljivo, v bstalem v glavnem suho oz. lepo vreme.

Dr. V. M.

POZDRAV IZ KOČEVJA

O telesni kulturi v sevniški občini

Danes popoldne bo v Sevnici plenem občinskega odbora SZDL. Udeleženci bodo obravnavali problematiko telesne kulture v občini. Pogovorili se bodo tudi o pripravah na krajevno konferenco, da bodo vsebinsko čim bolj bogate.

V SOBOTO V KOČEVJU

V soboto, 3. oktobra, bo ob deseti uri v dvorani v šeškovem domu svečana seja obeh zborov občinske skupščine in občinskega odbora ZB Kočevje v počastitev občinskega praznika.

Naslednja seja skupščine bo 29. oktobra. Na njej bodo predvidoma med drugim razpravljali tudi o zdravstvenem varstvu otrok in žena, poslusal poročilo komisije za civilno zaščito, poročilo sklada za borbe in drugo.

70 kandidatov za združeno gradnjo v Kočevju

V Kočevju vlada veliko zanimanje za združeno gradnjo hiš, ki naj bi jih gradili med posloplem KGP in Ljubljanskega ccsto. Na javni razpis se je prijavilo okrog 70 kandidatov. Tehnične priprave so že končane, treba je le še potrditi zavidalni načrt, tako da bi spomlad prihodnje leto že lahko pričeli delati. In še nekaj: za tiste, ki bodo gradili v zdruzi, je skupščina podaljšala odplačilni rok za kredite pri skladu od prvotnih 20 na 25 let.

IZBOR KADROV PRILAGAJATI DRUŽBENEMU RAZVOJU

Samo prek širših demokratskih oblik odpiranja in razporeditve kadrov in s dosledno uporabo načela rotacije in reelekcije je mogoče zdaj pravilno izbrati in razporediti kadre in spodbujati ustvarjalno tekmovalnost in dviganje mlajših ljudi.

IZ SMERNIC ZA PREDKONGRESNO AKTIVNOST ZK

Teze izvršnega odbora zveznega odbora SZDL o pripravah na občinske volitve, o katerih smo poročali v prejšnji številki časnika, se povsem skladajo s smernicami za predkongresno aktivnost komunistov. V teh namreč ni govora samo o pripravah na skupščinske volitve, ampak tudi o kadrovski politiki v Socialistični zvezi in drugih družbenopolitičnih organizacijah. Prav tako govore teze tudi o izvajanju vodilne vloge ZKJ v kadrovski politiki v sedanjih pogojih. V tistem delu, kjer je govora o ZKJ, je med drugim rečeno, da se vodilna vloga ZKJ v kadrovski politiki oblikuje s aktivnostjo komunistov znotraj organov in organizacij ter na javnih tribunah, z močjo argumentov, bojem za socialistična načela, za najboljše in najbolj napredne rešitve. Torej se ni več mogoče zapirati v ozek krog, za zaprti ni vrati določiti kandidate in teke odgovore potem vsiljevati javnosti. Taka praksa bi bila v nasprotju z načeli, ki veljajo v sistemu samoupravljanja, ko postaja izbira v samoupravne in družbenopolitične organe vse bolj del vsakodnevne samoupravne prakse.

V teh je o družbenopolitičnih organizacijah med drugim rečeno, da morajo samostojno voditi kadrovske politiko in demokratično oblikovati svoje vodilne organe in izvolitvi tistih kadrov, ki rastejo iz neposredne družbenopolitične aktivnosti. Seveda ni vseeno, koga izberemo, ker volitve niso same sebi namen. Treba je izbrati take ljudi, ki po svojih kvalitetah najbolj ustrezajo tako specifičnim zahtevam političnega dela kot tudi značaju posameznih organizacij. Pri

tem je treba kajpak upoštevati tudi nagnjenost posameznih ljudi, ker ni vseeno, ali ima nekdo smisel za delo v tej ali oni organizaciji ali pa mu tako delo sploh ne leži. Ljudje, ki jih bomo izbrali v vodilne organe družbenopolitičnih organizacij, se pravi Socialistične zveze, sindikatov, Zveze mladine in tako naprej, morajo imeti ugled in vanje mora imeti članstvo zaupanje. Ugled in zaupanje pa si je mogoče pridobiti le z neposrednim družbenopolitičnim delom in z resničnimi kvaliteta, ne pa zgolj z besedami, z domagajo, ki je napihnjena in kričava, v resnici pa brez dejanj, ki bi se skazal z besedami.

V teh je nadalje rečeno, da je treba še nadalje spodbujati proces omejevanja političnega profesionalizma kot oblik in metod političnega dela. Zavzemati se je treba za deprofesionalizacijo vodilnih funkcij v Socialistični

NAŠ AKTUALNI KOMENTAR

zvezi, Zvezi sindikatov, Zvezi mladine, zlasti v okviru občine. Razširjati je treba bazo za izvolitev sposobnih družbenopolitičnih funkcij. Izvolitev ljudi za predsednike vodstev družbenopolitičnih organizacij naj bo družbeno prizadevanje, ne pa vir za pridobivanje osebnih dohodkov.

Ko se teze dotikajo kadrovske politike v delovnih organizacijah, poudarjajo predvsem samostojnost samoupravnih organov. Udeležba in vpliv družbenopolitičnih činiteljev komun na kadrovske politiko v delovnih kolektivih ne sme omejitvi njihovih samoupravnih pravic, marveč mora, nasprotno, spodbujati njihovo aktivnost in odgovornost. Ne bi se torej smelo več dogajati, da se nekaj ljudi v občini zmeni, kdo bo šel za direktorja tega ali onega podjetja, zavoda, ustanove, nato pa postavijo prizadeti kolektiv pred gotovo dejstvo. To je, milo rečeno, posiljevanje, nekaj, kar

Lepa, štirimilijonska metropola ob Nilu — Kairo je pripravljena za veliki dan. Danes se bo začela konferenca zunanjih ministrov nevezanih držav, v ponedeljek pa se bodo zbrali v palači kairske univerze šefi 57 držav. To bo veliki trenutek v zgodovini človeštva.

Usoda sveta se več ne kroji v Washingtonu, Parizu, Moskvi, tudi Peking ne bo diktiral narodom Azije. Novi narodi stopajo na zgodovinsko pozornico. Nič več stare delitve na »Vzhod« in »Zahod« na dva do smrti sprta bloka. Svet je postal večji, pestrejši, med belim in črnim je vse polno svetlih barv.

Tam, kjer so nekdanj v imenu Evrope rezali kruh, tam so zdaj nove azijske in afriške države, tam kipi mlado življenje. Vsi imamo pravico do življenja in darov naše zemlje. Strašne posledice kolonializma polagoma izginjajo — novo se še ni rodilo.

Pred štiridesetimi leti je živel na naši zemlji poldrugo milijardo ljudi, zdaj jih je že več kot tri milijarde. V nekaj letih bo na svetu okrog 120 neodvisnih držav in prav toliko nacionalnih valov.

Velika milijonska mesta Azije in Afrike niso pred zadnjo svetovno vojno pomenila nič, danes je Kairo pojem, New Delhi ima v vprašanih Azije več besede kot London, svet mora danes dobro prisluhniti, kaj govorijo in pišejo v Džakarti. Velika 78-milijonska Brazilija je danes politično še na mrtvem tiru, vendar bo prišel čas, ko bo zavela svoje mesto v svetu. Mehika je imela v svoji zgodovini dve revoluciji: nacionalno in agrarno, zdaj so razdelili že skoraj vso zemljo. Mehika na svetovni areni še ne igra posebne vloge, preblizu je Združenim državam, vendar njen glas že zdaj ni brez odmeva v svetu.

Težišče se je premaknilo na veliko

področje med Azijo in Afriko, jutri se bo tema dvema celinama pridružila še Latinska Amerika. To, kar se danes govori v Kairu, to bo jutri zgodovina. Svet se spreminja pred našimi očmi — in še bolj se bo.

Oči vsega sveta so zato uprte v veliko metropolo ob piramidah. Predsednik Tito se je v torek sestal z etiopskim

še črna celina brez svojega mesta v svetu.

Na konferenci nevezanih držav v Beogradu je bil mednarodni položaj še zelo napet. Na sam dan otvoritve so Sovjeti izvedli atomski poskus, ti poskusi so se potem še nadaljevali, hladna vojna med Vzhodom in Zahodom se je nadaljevala brez vsakih kompromisov.

Sedaj je položaj mirnejši, v Afriki je le še nekaj drobcev starih kolonij, čez sto držav je podpisalo moskovski sporazum o prepovedi nuklearnih poskusov. Sedaj, ko je kolonializem strl, hladna vojna pa zreducirana — je ondan dejal Mahmud Riad, zunanji minister ZAR — zdaj začnemo lahko razmišljati o tem, kako bi spremenili miroljubno koeksistenco v miroljubno sodelovanje, kako bi organizirali odnose med velikimi državami in malimi deželami.

Medtem ko se ozirajo oči Azije, Afrike in Latinske Amerike v Kairo, rešujejo države sveta svoje lastne probleme. Predsednik Francije potuje po deželah Latinske Amerike in snubi le-te na francosko stran. Francija si zelo veliko obeta od te turneje, Francija išče politične partnerje in nova tržišča, v Latinski Ameriki nastopa kot prijatelj in dober svetovalec, Francija lahko pokaže na svoj zgled: s lastnimi močmi je razvila sedanji industrijski potencial, dokazala je, da ne želi biti odvisna ne od Zahoda ne od Vzhoda.

Na evropskem Zahodu je socialdemokracija še enkrat pokazala, da je vredna svojih starih tradicij. Kar v treh deželah, na Svedskem, na Danskem in v pokrajini Porenje-Westfalija ter na Spodnjem Saškem, so dobili največ glasov na zadnjih volitvah. To bo brez dvoma ohrabilo tudi britanske laburiste. Ti se vneto pripravljajo na parlamentarne volitve 15. oktobra.

Pred veliko konferenco

vladarjem Haile Selasijem, to je bil zadnji posvet pred veliko konferenco. Predsednik Sukarno bo pred konferenco obiskal Moskvo, na poti v Kairo pa se bo, kot poročajo zahodne agencije, sestal s predsednikom Titom v Jugoslaviji. Cela vrsta azijskih in afriških državnikov je v zadnjih dneh izmenjala obiske, nekateri so zdaj v Pekingu — LR Kitajska proslavlja te dni petnajstletnico svojega obstoja.

Diplomatska aktivnost je zelo živa in razgibana. Tako je bilo vedno pred velikimi konferencami.

Ideja, da o nevezane države svet zase in da morajo zato dobiti nekakšno ogrodje, ima že svojo zgodovino. Nevezane države so se sestale prvič pred desetimi leti. Na veliki konferenci v Bandungu so pravzaprav sodelovale samo azijske in afriške države. Težišče te konference je bilo na borbi proti kolonializmu. Razumljivo — Afrika je bila

nima z načeli socialistične demokracije nobene zveze. To so birokratski postopki, ki jih je treba čimprej pomesti iz našega življenja, ker kompromitirajo naš samoupravni sistem.

Še nekaj važnega je, o čemer govore teze: o ustanovi natečaja kot oblike javnega, demokratičnega vrednotenja in izbire kadrov za delovna mesta. Teze pravijo, da je to oblika opuščanja administrativnega načina kadrovanja. Natečaj je tudi možnost, da se delovni ljudje glede na svoje sposobnosti in nagnjenja odločijo za delovna mesta. Zato je treba še bolj razviti javne natečaje, toda resnično demokratične in javne natečaje, ne pa le nekakšne fasade, za katerimi se skriva star, administrativen način kadrovanja. Spoštovati in

uresničevati je treba splošno utrjena načela natečajev, kot so dostopnost ob enakih po-

gostih do vsakega delovnega mesta, javnost, pravica pri-
tožbe itd. J. B.

BANJA LOKA: v letu dni ne prideš do obleke!

V Banji loki težko čakajo, kaj bo s servisi krajevne skupnosti, o katerih so začeli pomenek že v pretekli zimski. Nameravali so ustanoviti čevljarjski servis, krojaško-šiviljski servis in sodarskega. V prvih dveh bi opravljali usluge, sodarski servis pa bi bil namenjen proizvodni obrti ter bi nudil zaposlitev okoličanom, ker daleč naokoli ni nobene industrije. Pogovori o tem so zamrli, ker čakajo, kaj bodo prinesli novi predpisi o krajevnih skupnostih. Najbolj pereč je pro-

blem krojaško-šiviljske obrti. En sam čevljar, ki je v tem koncu, še nekako pokrpa čevlje, obleke pa morajo nositi v delo v Kočevje ali pa k šušmarjem v okolici. Z oboljim pa ni posebno prida. Pri šušmarjih je treba čakati leto dni, preden je narejeno, naročanje obleke v Kočevju pa stane precejšnje denarje: najprej je treba odnesti blago, nato je treba obleko pomečiti in končno je treba še po izgotovljenju. Za avtoobus je treba odšteti nekaj stotakov, izgubljen pa je tudi čas.

PREBIVALSTVU KOČEVSKO IN RIBNIŠKE OBČINE

(Nadaljevanje s 1. str.)

šega domačega pokrajinskega tednika, v abim o vrste naših stalnih bralcev. Naše naročnike in vse poštne uslužbence v občini Kočevje in Ribnica hkrati naprošamo, da sodelujejo pri zbiranju novih naročnikov in pri razširjanju Dolenjskega lista na svojem področju. S skupnimi močmi in dobro besedo lahko uresničimo naše dolgoletno geslo: V VSAKO HISO DOLENJSKI LISTI! — Februarja 1965 bo poteklo 15 let, kar naš tednik izhaja, dotlej pa bi resnično radi zbrali v vrstah njegovih stalnih naročnikov kar največ Dolenjcev in Spodnjeposavcev. Ste že med njimi? Če še ne, ima naročilnico za vas vaš pismonoša!

Lepo vas pozdravlja kolektiv UREDNIŠTVA IN UPRAVE DOLENJSKEGA LISTA

SEMIČ: samoprisevek za pločnike

Za ureditev semiških pločnikov in pešpoti do železniške postaje se je nabralo že okrog 1.300.000 dinarjev. Razen pomoči gospodarskih organizacij računajo, da bodo s prispevki iz osebnih odhodkov delavcev v tem kraju zbrali 2 milijona, od davkoplačevalcev pa 500.000 dinarjev samoprisevka. Pločniki bodo pomembna pridobitev za nadaljnjo ureditev Semiča.

PLESKARJI

iz Ljubljane, ki niso izpolnili svojih dolžnosti v novi stavbi novomeške bolnišnice, so krivi, da nova bolnišnica ne bo odprta za občinski praznik Novega mesta. Več o tem berite na 20. strani današnje številke Dolenjskega lista!

TEDENSKI NOTRANJEPOLITIČNI PREGLED

● V ponedeljek je bila v Beogradu seja zveznega odbora SZDL Jugoslavije, na kateri so obravnavali vprašanja v zvezi z volitvami. Referat je imel predsednik Lazar Koliševski, ki je med drugim poudaril, da sta demokracija kadrovske politike in predvsega aktivnost organsko delo priprav na VIII. kongres ZKJ. Posebej je poudaril, da je treba dosledno uresničevati načelo rotacije, kar je po ustavi naša velika obveznost in odgovornost. Načelo rotacije moramo pojmovati kot globoko revolucionarno in humano načelo, kot naravni družbeni instrument izbora ljudi za družbene funkcije.

Govorec o merilih za izbiro ljudi za posamezne družbene funkcije, je Lazar Koliševski dejal, da osnutek tez poudarja kot bistvene kriterije: družbeno-politično aktivnost, delovno kvaliteto in družbeni ugled, ki se s tem doseže. V naših pogojih ne vzgajamo »politikov«, temveč usposabljammo ljudi za čimbolj kvalificirano udeležbo v celotni družbeni praksi. Kandidiranje več kandidatov je v današnjih pogojih izraz ustvarjenih možnosti za široko izbiro kvalificiranih ljudi, ki bi lahko zavzeli odgovorne funkcije v družbeno-političnem življenju. O tem, ali enega ali več kandidatov, ne bi smeli sprejemati poprejšnjih sklepov, dokler se o tem ne izjasnijo volivci sami. »Bistvo pravice,« je dejal Koliševski, »stoji ni v tem, ali bo več kandidatov, temveč v spoštovanju pravic državljanov, da neposredno poudarjajo svoje predloge.«

Referent se je dotaknil tudi vprašanja profesionalizma. Tega seveda ni mogoče docela izključiti iz naše prakse, vendar ga je treba zožiti na najmanjšo mero. Praviloma tam, je dejal referent, kjer se forumi družbeno-političnih organizacij ne postavljajo kot organizatorji široke družbenopolitične aktivnosti državljanov in svojih članov, temveč se zapirajo vase in delajo pretežno fo-

rumsko, neogibno raste potreba po profesionalizmu.

Zvezni odbor je sprejel predlog predsednika o ustanovitvi posebnih volilnih komisij pri vodstvih organizacij Socialistične zveze — od občinskih do zveznega odbora. Volilne komisije naj bi, poleg

BISTVENI KRITERIJI: DRUŽBENOPOLITIČNA AKTIVNOST, DELOVNA KVALITETA IN DRUŽBENI UGLED

izpolnjevanja svojih nalog v političnih pripravah na volitve, sprejemale uresničevanje ustavnih načel o kadrovski politiki.

● Na plenumu zveznega odbora SZDLJ so govorili tudi o aktualnih gospodarskih vprašanjih. Uvodni govor o tem je imel član sekretariata izvršnega odbora zveznega odbora SZDLJ Djuro Kladarin, ki je govoril predvsem o tem, kako se okrepi tekoče gospodarske politike in graditve gospodarskega sistema zrcalijo v pojmovanju delovnih ljudi in v politični dejavnosti družbenopolitičnih organizacij. Med drugim je dejal tudi tole:

»Menim, da bi morali biti naši politični in gospodarski aktivisti v zavzemanju za nove družbene in ekonomske odnose bolj vztrajni in smeli, da bi morali biti medsebojno bolj strpni v kritiki,

da bi vsakdo do kraja povedal, kaj misli o naši gospodarski politiki in gospodarski aktivnosti.«

Na koncu je Djuro Kladarin poudaril, da bomo z ukrepi, kakor so decentralizacija deviznega poslovanja, odprave prispevka iz dohodka gospodarskih organizacij, opustitev davka na promet v proizvodnji ter ureditev vprašanj zadolženosti gospodarstva in z vrsto drugih ukrepov rešili mnoga sedanja protislovja v gospodarskem poslovanju delovnih kolektivov in to bo še bolj spodbudilo razvoj socialističnih odnosov.

● Izvršni svet in republiška skupščina sta sklenila, da je treba zaradi pretirane investicijske potrošnje ustaviti dela na nekaterih objektih, katerih zgraditev ni tako neogibno potrebna. Tako so ustavili dela na največjem objektu v Ljubljani — Trgu revolucije. Opravili bodo le še nekatera zavarovalna dela, da se tisto, kar je že zgrajeno, ne bi pokvarilo.

● Po ukrepu republiškega sekretariata za industrijo, s katerim je prepovedana uporaba električne energije za ogrevanje prostorov, je sledil zdaj še drugi ukrep, namreč omejitve porabe električne energije v gospodinjstvih in individualnih kmetijskih gospodarstvih. Posamezni odjemalec bo lahko porabil največ 200 kilovatnih ur na mesec, sicer se mu bo zaračunal določen progresivni pribitek v višini 10 do 100 odstotkov. Ta ukrep je potreben zato, ker zvišanje tarife za zimski čas še ne zagotavlja usklajenosti porabe elektrike z možnostjo proizvodnje električne energije.

● V torkovem uvodniku »Dela« piše F. Seunig, da ni mogoče dovolj resno opozoriti potrošnike, naj ne trošijo brez nujne potrebe električne energije, kajti le s skrajnim varčevanjem bomo lahko prebrodili težave v prihodnjih tednih in preprečili mnogo večjo škodo, ki lahko nastane, če bo treba odklapljati v električnem omrežju kar večja področja.

„Z USPEHI SMO LAHKO ZADOVOLJNI“

Predsednik občinske skupščine Drago Benčina odgovarja za občane kočevske občine

Čez dva dni, v soboto 3. oktobra, bo Kočevje spet slavilo praznik, ki je pravzaprav praznik vseh nas, saj nas spominja na velike dni naše revolucije, ko se je v teh dneh pred enaindvajsetimi leti v tem Kočevju sredi topovskega grmenja in sredi sovražnikovih položajev prvič sestel Zbor odposlancev slovenskega naroda. Predstavljalo ga je skoraj šeststo svobodno izvoljenih odposlancev mladega naroda, ki je sredi velikih mednarodnih dogajanj sklenil krojiti svojo usodo sam, brez tuje pomoči...

„Najprej uresničimo tiste predloge volivcev, ki bodo zadovoljili čimširši krog občanov!“ je v razgovoru poudaril predsednik občinske skupščine Kočevje tovariš Drago Benčina

V spomin na tiste velike dni je kočevska občina proglasila 3. oktober, zadnji dan zasedanja Zbora odposlancev slovenskega naroda, za svoj praznik. In kakor je navada, da so taki pomembni dnevi nekakšen mejnik v našem življenju, je prav, da na kratko tudi pregledamo, kakšna so bila prizadevanja občine v zadnjem letu in kakšni so njeni načrti. Obiskali smo predsednika skupščine Drago Benčina in mu zastavili pet vprašanj, na katera je zelo rad odgovoril:

— Občinski praznik je eden izmed mejnikov, ob katerih radi pregledujemo uspehe in neuspehe v naših prizadevanjih. Kako se je npr. odvijalo gospodarstvo v vaši občini od zadnjega praznika ssem?

— Gospodarstvo k f s ml d občine se je tudi v razdobju od zadnjega občinskega praznika razvijalo v skladu s predvidenimi družbenega plana. Proizvodnja se je dvignila za okrog 30 odst., dohodek za 28 odst. in osebni dohodek za 27 odst.

V industriji je dosegla najboljše rezultate kovinska stroka kljub temu, da ji nismo uspeli zagotoviti potrebnih investicijskih sredstev. V kmetijstvu se položaj zaradi stalnih sprememb v cenah reprodukcijskega materiala še vedno ni stabiliziral, medtem ko je bilo v prometu doseženih nekaj dobrih rezultatov. Podjetje »Avto« je namreč kljub zmanjšanim prevoznim kapacitetam znatno povečalo storitve v mednarodnem transportu. V gradbeništvu se je obseg storitev močno povečal, premalo pa so se naredili za izboljšanje mehanizacije dela. V obrtništvu še vedno iščemo smotnejše organizacijske oblike, da bi se znižali visoki stro-

ški proizvodnje kakor tudi družbene dajatve. Prav zdaj zaključujemo v komunalni dejavnosti izgradnjo nekaterih pomembnih objektov, kot so električni dalnovod Novo mesto - Kočevje, vodovodni rezervoar v Blatah za potrebe občin Kočevje in Ribnica, izgradnjo klavnice itd. Vse to so objekti, ki jih ni mogoče zgraditi hitro, ker zahtevajo dokajšnja sredstva. — Gledano v celoti smo z rezultati gospodarjenja v zadnjem letu lahko zadovoljni.

— V kakšni smeri se bo gospodarstvo občine razvijalo v naslednjem sedemletnem obdobju?

— Zaradi dinamičnih sprememb v našem družbeno-ekonomskem sistemu je dokaj težko napovedovati razvoj gospodarstva v naslednjih sedmih letih. Kljub temu mislim, da je gospodarstvo naše občine že dobilo okvir, v katerem se bo v prihodnje tudi razvijalo. Kaže, da so za razvoj naše občine pomembni predvsem industrija ter kmetijstvo in gozdarstvo, zato bo moral sedemletni plan posvetiti tem panogam posebno pozornost. Znotraj industrije bo treba dati prednost kovinski, lesni in kemični stroki, ki imajo perspektivo, da se bodo lahko uveljavile tudi na zunanjem tržišču. Mislim tudi, da smo veliko zamudili v lesni industriji, ki ima veliko prednost v bogatem surovinskem zaledju.

Kmetijstvo in gozdarstvo je že doslej pokazalo jasno smer razvoja v naslednjih letih. Potrebno pa si bo še v prihodnje prizadevati za izenačevanje splošnih pogojev, ki naj jih ima kmetijstvo v primerjavi z drugimi gospodarskimi panogami. Sedemletni družbeni plan bo moral zelo skrbno obdelati tudi vse ostale gospodarske panoge, ki so za razvoj gospodarstva pa tudi družbenih služb nujno potrebne.

— Kaj lahko smatramo kot največji dosežek zadnjega leta in kje rezultati niso opravičili pričakovanj?

— Za prebivalce naše občine je največji uspeh, da nam je letos uspelo zagotoviti potrebna sredstva za izgradnjo zdravstvenega doma, na katerega čakajo že vsa povojna leta. V novem domu bo zdravstvena služba organizirana mnogo bolje kot doslej, ko so bili njeni prostori raztreseni po vsem mestu. Čeprav bo zdravstveni dom zgrajen šele do prve faze, bo za vsa občino velika pridobitev.

Pričakovanja občanov pa se niso uresničila na področju šolstva. Ne samo da nismo mogli pričeti graditi nove šole, tudi sedanja organizacija pouka ne odgovarja potrebam občanov. To je seveda ozko povezano s pomanjkanjem učilnic in predavateljskega kadra. Premalo smo naredili za čim prejšnjo rešitev teh problemov in to se nam sedaj maščuje.

— Nekaj o skrbi za družbeni standard občanov in o prizadevanju za dvig osebnih dohodkov zaposlenih?

— Vzporedno s prizadevanji vse naše družbene skupnosti, da bi se družbeni standard občanov izboljšal, je tudi naša skupščina delovala v tej smeri. Uspeh je seveda velikokrat odvisen tudi od občanov samih, predvsem tistih, ki so v delovnem razmerju. Delovne organizacije so pravilno pričele reševati to vprašanje. Medtem ko smo

imeli ob koncu minulega leta še preko 20 odst. zaposlenih z dohodki pod 25.000 din na mesec, jih imamo ob koncu letošnjega prvega polletja le še 9 odst.

Občanom, ki niso v delovnem razmerju in so potrebni družbene pomoči, je skupščina povečala prispevke; štiri- petletje povprečno za 5.638 din, priznavalnine borcev NOV, socialno ogroženim in družinam kadrovcv pa za 3.000 din. Seveda pa prizadevanja za povečanje osebnih dohodkov še niso zaključena.

KOČEVSKA NOVICE

Postati morajo naša trajna skrb, skrb vseh delovnih in družbenih skupnosti.

— Strnimo na hitrico najvažnejše želje volivcev in jim skušamo glede na

razpoložljiva sredstva določiti prioriteto.

— Zelja in predlogov volivcev je zelo veliko, skoro toliko, kolikor je volivcev v občini. Vendar mislim, da so najbolj utemeljene tiste želje in predlogi, ki zadovoljujejo čim širši krog občanov. Vrstni red morajo določiti občani sami, pa tudi tiste delovne skupnosti in organizacije, ki prispevajo sredstva. V občini nujno potrebujemo novo šolo, pokopališče, kopališče, obrat družbene prehrane, še vedno nismo elektrificirali vseh vasi na podeželju itd. Le s skrajnimi naporji nas vseh bo uspelo uresničiti kopico želja in potreb, za to pa bomo morali v naslednjih letih mobilizirati kar precejšnja sredstva.

- Naj na koncu vsem našim občanom ob našem skupnem prazniku najtopleje čestitam in jim želim pri nadaljnjem delu čim več uspehov!

NOVA SELA: preurejena pošta

Poštno prostore v Novih selih, ki že dolgo gostujejo v Kajfeževi hiši, so preuredili. Prostori so bili vlažni in res potrebni popravila. V preurejeni pošti so montirali novo telefonsko centralo z 10 priključki, ki bo pozneje vključena v avtomatsko telefonsko centralo v Kočevju. Del sredstev za preureditev pošte so prispevali vaščani s prostovoljnimi delom in z lesom ter vožnjami. Nova pošta s centralo vred je za kraj precejšnja pridobitev, hkrati pa kaže tudi na veliko skrb področnega PTT podjetja za razvoj poštne mreže na podeželju.

V Novih selih so povedali

tudi to, da je treba dokončno urediti kanalizacijo. Očistiti je treba nekatere odvodne kanale, da ne bo voda zalivala dvorišč. Kot je videti, je za skupno delo med ljudmi premalo zanimanja, saj bi odvodne kanale lahko sami očistili, ker bo to samo njim v prid!

Dve novi gostilni v Kočevju

Nedavno sta bili v Kočevju oziroma v okolici odprti dve novi gostilni. Hotel Pugled je v nekdanji Tršičevi gostilni v Salski vasi odprl bife ozir. točilnico, v Dolgi vasi pa je Anton Štivec odprl zasebno gostilno.

Zakaj posredni izvoz pri nas ne šteje?

VPRAŠANJE: odkod izvozniku končnega izdelka izključna pravica, da se mu šteje v dobro celotna vrednost tega, v kar so vložili precej dela tudi drugi kolektivi, postaja vse bolj aktualno zlasti v podjetjih, ki morajo uvoz surovin opravičiti z izvozom.

Izvoz in uvoz morata vstret — trdimo že lep čas in dokazujemo, da je treba z izvozom ustvariti devizna sredstva za uvoz. V primeru kemične tovarne Melamin v Kočevju pa se je pokazalo, da bo treba pri uvozu blaga štiti domače proizvajalce, prav tako kot delajo to druge države. In še nekaj: resno se bo treba pogovarjati o tem, kako naj pridejo do svojih pravic tudi takozvani posredni izvozniki. Oboje tare kočevsko tovarno Melamin, kot nam je povedal njen direktor, tovariš Jože Košir.

Letos bi moral Melamin izvoziti za 148.000 dolarjev melapan plošč, dozdej pa so jih izvozili neposredno za 40.000 dolarjev. Do konca leta se bo stanje popravilo, vendar pa velja poudariti, da je izvoz vedno dolgoročna naloga in da se stikov s tujimi kupci ne da navezati kar tako. To velja toliko bolj za prodajo melapan plošč na zahodu, kjer je tovrstna industrija precej razvita.

V drugi polovici 1963 so se v Melaminu pričeli resno pripravljati na izvoz, na zahodu pa so kmalu postali pozorni na njihove izdelke. Poslane vzorce so po temeljitnem pregledu ugodno ocenili. Še lani so dobavili Turčiji 5000 m² melapan plošč in bili v dogovoru, da jih bodo letos dobavili še 50 do 100.000 m² (do uresničitve ni prišlo, ker je nekdo iz seznama izvoza za Turčijo črtal melapan plošče...). Grčiji bi morali dobaviti letos 20 do 30.000 m² melapan plošč. Manjše količine so že posla-

li, pošiljka 15.000 m² čaka pripravljena in bi morala biti dobavljena že v avgustu, pa je prišel vmes spor okoli Cipra. V Zahodni Nemčiji se ponuja večji kupec, ki je

priljubljen kupiti vsako leto za 1 milijon mark teh plošč. Prvi kamion s 3.400 m² so mu že poslali, v oktobru bodo sledili še 3 do 4 kamioni, nato pa pošiljke v enakih časovnih razdobjih. Na Madžarsko bodo letos poslali 10.000 m² melapan plošč (5000 m² je že dobavljenih), na velesejmu v Zagrebu pa so podpisali pogodbo za novih 50.000 m² v letu 1965.

Vrednost Melaminovega izvoza pa bi bila veliko večja, če bi mu kot izvoz priznali vse melapan plošče, ki zapustijo Jugoslavijo, vdelane v

Jože Košir, direktor tovarne Melamin

Alojz Vahčić, varilec iz Dolge vasi, je zaposlen pri Itasu šele od letošnjega septembra, pa je že lahko marsikaj povedal o svojem delu. Npr. to, da kolektivno močno primanjkuje mehanizacije in primernih delovnih prostorov. Se vedno imamo preveč ročnega dela, je dejal, potrebni bi bili stroji. Prav zdaj gradimo novo proizvodno halo, stroji pa ... ko bo denar!

MORAVA: želje in načrti

Kakor po vseh krajih, imajo tudi prebivalci vasi Morava na Kočevskem precej želja in načrtov. Recimo — vodovod. Ze od pred vojne ga imajo, toliko let, da ni več sposoben zadovoljiti vseh potreb. Očistiti je treba rezervoar in deloma zamenjati cevi. Vodna skupnost je obljubila, da bodo z deli pričeli že avgusta, pa ni še nič. Nekaj sredstev ozir. prostovoljno delo bi prispevali sami vaščani, tako da bi dobili skoraj vsi vodovod v hiše; zdaj ga imajo le nekateri, drugi pa uporabljajo skupne vodnjake.

Radi bi, npr. vsaj dve javni luči, posebno na cestnih ovinkih. O tem so govorili že na številnih sestankih, pa kakor kaže, vedno ostane le v zapisnikih.

Prišlo jih je 1267, odšlo pa kar 1007 ...

Preko zavoda za zaposlovanje delavcev v Kočevju se je od 1. januarja do 20. septembra zaposlilo skupno 1.267 delavcev, od tega 334 žena, delovno razmerje pa je v istem času prekinilo 1.007 delavcev, od tega 208 žena. Pri zavodu je sedaj prijaviženih 128 brezposelnih (22 moških in 106 žena). Od žena je 16 mladink, ki so letos končale šolsko obveznost, 28 samskih žena in deklet, 60 poročenih in dve vdovi.

V kočevski občini je letos končalo obvezno šolanje 330 učencev, od tega pa se še ni zaposlilo ali odšlo v šolanje 73 mladincev in mladink. Do 20. septembra je ostalo prostih vajenskih mest še 29 — 27 za fante in dve za dekleta.

pohištvo. Podjetje »Savinj« iz Celja bo na primer vdělalo letos 30.000 m² melapan plošč v pohištvo, ki ga prodaja v Zahodno Nemčijo. O podobnem posrednem izvozu se pogaja Melamin z eno izmed tovarn pohištva v Novi Gorici, ki bi za izvoz porabila 40.000 m² melapan plošč na leto. Pohištvena industrija v Bosni porabi na leto 50.000 m² melapan plošč, pretežni del svojih izdelkov pa izvozi v zahodne države. Naše ladjedelnice bodo letos vdělale 60.000 m² melapan plošč v opremo ladj, ki jih bodo dobavile Sovjetski zvezi.

Melapan plošče torej odhajajo na tuja tržišča, Melamin pa posrednega izvoza ne more izkazati v svoji izvozni bilanci zato, ker naši devizni predpisi ne dopuščajo, da bi izvoznik priznal Melaminu ustrezni dolarski znesek. Celo več: tuji kupci bi bili nemalokrat pripravljani za pohištvo, ki so ga naročili pri nas, kupiti melapan plošče, pa tega zaradi togosti naših deviznih predpisov ne morejo! Pohištvena industrija mora zato po naročilu tuje kupca vdělovati v pohištvo podobne plošče tuje proizvodnje, ki jih je tuji kupec kupil in plačal v tujini ...

Mar smo res tako bogati, da lahko mečemo dolarje skozi okno? Kaj je res nemogoče devizne predpise prilagoditi potrebam in urediti zadevo tako, da bo tuji kupec lahko v naši proizvodnji izbral surovino in jo plačal neposredno proizvajalcu in da bo domače podjetje, ki svoje izdelke izvaža, lahko dobavitelju surovin, ki devize potrebuje, nakazalo dolarski znesek za dobavljene surovine?

KLEPET NA TRŽNICI

Se pred osmo zjutraj sem srečal na kočevski tržnici gospodinjko Gizelo Seško, ko je iz velike košare izbirala sveže paprike. »Nočem nagnitih, ki bi mi jih radi prodali,« je dejala. Na vprašanje: »V zadnji številki smo pisali, da Kočevje ni najdražje mesto. Kaj menite o tem vi in kje so pomanjkljivosti?« je odgovorila:

— Če že ni najdražje, je pa med najdražjimi mesti! Hodila sem po Ljubljani, kjer je marsikaj ceneje. Naš trg ni dovolj založen, izbire ni velike. Malo prodajalcev je, ohrovtu ni, zelja tudi ne vidim, krompirja na tržnici ni. Mislim, da ne bi na trgu in v trgovinah škodilo malo konkurence. Ker je ni, navadno izrabljajo priliko, saj je treba kupiti tisto, kar je in po ceni, kakršna je. Mislim tudi, da podjetje nabija previsoke marže.

V Kočevju bi nujno potrebovali še eno trgovino s sadjem in zelenjavo, da ne bi bilo vrst v njej. Sploh je premalo trgovin...

In naša tržnica! Vidite, kakšen prepil, zgornji prostori so pa prazni. Samo mlekarja je tam, nič drugega...

Medvedov več kot lovcev

V lovski družini Osilnica je 23 lovcev, medvedov in druge divjačine v okoljskih gozdovih pa po mnenju ljudi veliko več. Zaradi medvedov so že skoro prenehali saditi koruzo po oddaljenih njivah, saj jim jo uničijo celo v bližini hiš. Za nastalo škodo po divjadi dobijo kmetje od LD premalo, zato pravijo, da bi ne bilo napak, ko bi divjad po gozdovih le nekoliko razredčili.

Nov vodnjak v Štajerju in na Planini

Prebivalci vasi Štajer in Planina so dobili letos od občinske skupščine v Kočevju po 50.000 dinarjev prispevka za gradnjo vaških vodnjakov. S temi sredstvi so kupili betonsko »elezo in cement, druga dela pri gradnji pa so opravili prebivalci sami. Oba vaška vodnjaka sta že zgrajena, v bodoče pa ne bo več takšnih težav z vodo, kot so jih imeli doslej.

Skupščinski dnevnik

Na zadnji seji ObS so 24. septembra po obširnem poročilu o problematiki zavoda za zaposlovanje delavcev odborniki poudarili, da zavzema zavod v občini pomembno mesto, čeprav služba zaposlovanja delavcev še ni popolnoma zadovoljivo organizirana. Skupščina je med drugim ugotovila tudi naslednje ter sprejela temu primerne sklepe: kvalifikacijska sestava kolektiva zavoda še ni zadovoljiva in ne zadošča za še uspešnejše delo te nadvse pomembne službe. Delovnim organizacijam bodo priporočili, naj zavod seznanijo s svojimi dolgoročnimi potrebami po delavcih, prav tako pa bodo priporočili upravnim organom skupščine, naj zavodu nudijo kar največjo pomoč, svet za delo pa naj stalno spremlja njegove probleme.

● Posebno problematična je v občini zaposlitev žensk, za katere ni dovolj primernih delovnih mest. Nekateri odborniki so predlagali, da bi se zaposlile drugod, npr. v Ljubljani; na delo pa bi se vozile z avtobusom, vendar je predsednik menil, da je to skrajna možnost. Nujno je treba izkoristiti domače kapacitete; v »mlinac«, o katerem se pogovarjajo že vrsto let, je treba organizirati tako proizvodnjo, kjer se bodo zaposlile lahko predvsem ženske.

● Skupščina je sprejela tudi odlok o prenosu zadev iz pristojnosti skupščine na ustrezne svete. Le-ti bodo posledaj lahko odločali o številnejših zadevah in tako razbremenili delo skupščine, ki se je doslej ukvarjala čisto tudi z raznimi drobnimi problemi. O predlogu odloka so predtem razpravljali vsi sveti; le svet za kulturo je predlagal, naj pride v njegovo pristojnost tudi skrb za javne knjižnice.

● Skupščina je potrdila garancijsko izjavo posestvu Snejnik za največje osem milijonov kredita za nabavo kmetijskih strojev.

● Imenovan je bil pripravilni odbor za gradnjo nove šole v Kočevju. Čimprej naj bi pripravili vso potrebno dokumentacijo. Predsednik odbora je inž. Savo Vovk, namestnik Rudi Zbačnik, tajnik Emil Lorbar, člani pa Jože Benčina, Miro Gregorc, Anton Knavs, Herman Kotar, Tilka Kovačević, Jože Košir, Stane Poljanšek, Franc Rudl in Ivan Širaj.

● Ta torek je svet za socialno varstvo in varstvo družine obravnaval predlog povišanja splošnih socialnih podpor, kadrovske podpore, podpor ZFT in PB ter rejnih, prošnje in pritožbe in drugo.

Na Planini, v Štajerju in Tišempolu bi radi elektriko

Prebivalci Planine, Štajerja in Tišempola si zelo želijo elektriko. V vsaki izmed naštetih vasi živi sampa po nekaj družin, vendar so prav

v teh vaseh večinoma mladi ljudje z otroki, ki kanijo tam ostati. Ze zavoljo tega si gotovo zaslužijo, da ne bi več svetili z olivko, ampak z elektriko. Elektrifikacija obkolpskega področja v kočevski občini je precejšen problem zategadelj, ker živijo v odročnih hribovskih vaseh izumira. Mladi rod je šel za kruhom v svet, po napol naseljenih vaseh pa so ostali samo starejši ljudje. Elektrifikacija velja precej sredstev, pri tem pa je svedca treba presoditi, koliko časa bo sploh služila prebivalcem in ali se električne žice torej splača napeljevati. Zaradi podobnih težav nameravajo v okviru 7-letnega perspektivnega programa razvoja občine elektrifikacijo prav s teh vidikov podrobno obdelati. Kljub prej naštetim težavam namreč ljudem, ki v napol zapuščenih vaseh še prebivajo, le ne gre odrekati pravice do elektrike.

Samo štiri traverze!

Vaščani Strojčev naproti Plešč močno pogrešajo most preko Čabranke. Lesene mostne grede so prenevarne že za hojo, z vozni pa vozijo kar po vodi. Da bo most sposoben za uporabo, potrebujejo le štiri močne, 12 metrov dolge železne traverze, na katere bi položili podnice. Vse delo bi vaščani sami opravili, potrebujejo le denar za traverze. Potem bi otroci lahko varno hodili preko novega mostu preko Čabranke v šolo.

Na sliki vidite telefonistki Mileno Kuhar in Milko Malnar, ki sta bili 23. septembra v službi pri medkrajevni zvezi avtomatske telefonske centrale v Kočevju. Ker so ju naročniki kar naprej klicali z zahtevami po medkrajevnih zvezah, ni bilo časa za pogovor, z vsem, kar nas je zanimalo o poštni službi, so nam rade volje postregli v sosedni pisarni.

KOLIKO PISEM VSAK DAN?

Odgovor na to vprašanje smo pač poiskali na pošti v Kočevju, ki deluje v resni lepi stavbi in v sodobno urejenih in opremljenih prostorih.

● Vsak dan pride v Kočevje po 1800 pisemskih pošiljk, 2400 pa jih zapušča Kočevje. Med njimi je po nekaj desetih priporočenih in ekspresnih pisem.

● In paketi? Od drugod jih pride vsak dan v kočevsko pošto povprečno po 23 v skupni teži približno 180 kilogramov, iz Kočevja pa jih odhaja 25 na dan,

v skupni teži 190 kilogramov.

● Tudi medkrajevnih telefonskih pogovorov je precej; povprečno 180 jih je »v dohodu«, kot pravijo na pošti, in po 200 »v odhodu«, brzojavk pa prispe v Kočevje vsak dan povprečno po 20 in prav toliko je vsak dan odposlanih iz Kočevja.

● Za nameček še podatek o poštnih nabiralnikih: v Kočevju jih je 8, praznijo pa jih 3-krat na dan. V poštnem okolišu kočevske pošte je 7 nabiralnikov, ki jih praznijo vsak dan.

Tudi v Kočevju primanjkuje rudarjev

— Ker porabimo precej premoška za gretje prostorov, se povpraševanje po njem na jesen in zimo zelo poveča. Premogovniki so že zdaj le stežka zadoščali potrebam industrije in drugih večjih potrošnikov. Kako boste zadostili tolikšnemu pritisku v Kočevskem premogovniku zdaj, ko ste vrhu vsega uvedli še 42-urni delovni teden?

— Morda bo treba spet »udarniško« kopati vse nedelje in praznike, tako kot v pretekli zimi? Ali boste pri tem lahko koristno uporabili lanske izkušnje?

Ti dve vprašanji smo zastavili direktorju kočevskega premogovnika **FRANCU KORELCU**, odgovor pa je bil takšen:

— S premogom bo prav težko kot lani, tako vsaj kaže... Osebni dohodki v rudarstvu niso v pravem sorazmerju z onimi v drugih panogah, ljudi za delo v jami pa je vedno težje dobiti. Iskreno povedano: rudarjem se upira čezmerno delo v zimskim mesecih, ko je od njih odvisno, ali bo dovolj premoga za industrijo in široko potrošnjo, ker čutijo, da družba po drugi strani ne kaže razumevanja za njihove težave. Skratka: vedo, da se spomnimo nanje samo takrat, kadar jih potrebujemo!

Resnica o tem, da rudarstvo ne ustvarja dovolj sredstev za razširjeno reprodukcijsko izgradnjo in za družbeni standard nasploh, je dovolj znana. Kljub temu pa družba doslej še ni našla ne poti načinov in ne oblik, s katerimi bi rudarjem to, za kar so prikrašani, nadoknadila. Srajni čas, je, da rudnikom omogočimo boljše pogoje za gospodarjenje in za osebne dohodke. Ob 10 odst. povečanju cene premaga in ukinitvi prispevka v družbene investicijske sklade se nam je letos ostanek čistega dohodka znižal za 30%, čeprav je proizvodnja količinsko za 3 odst. večja kot lani. Stroški so se zelo povečali, ker je jamski les za 30 odst. dražji, pa tudi eksploziva so se močno podražila. Osebne dohodke smo pove-

čali za 16 odst., pa so še vedno daleč od onih, ki jih dobivajo rudarji v tujini, kjer so plačani veliko bolj kot ostale panoge. Rudniki v Sloveniji ne ustvarjajo sredstev, s katerimi bi obnovljali naprave in kupovali mehanizacijo, čeprav je v našem premogovniku, ki je bil pred nekaj leti moderniziran, ta problem do neke meje že rešen. Zato pa nas toliko bolj bodejo prizadeli osebni dohodki: zavoljo njih ne moremo dobiti ljudi za delo v jami! Če bi namesto 260 rudarjev, kolikor jih dela v jami, delalo 280 ljudi, bi bila mehanizacija, ki jo imamo, 100 odst. izkoriščena. Ekonomski račun bi bil boljši, proizvodnja premoga pa bi se povečala od 190.000 na 210.000 ton premoga na leto!

Z odgovorom na drugo vprašanje pa je tako: edina izkušnja od lani je nedeljsko in praznično delo, letos pa bo treba dodati še sobotnega... Malce čudno je, da po eni strani uveljavljamo 42-urni delovni teden, po drugi strani pa rudarja, ki je res potreben počitka, silimo, naj dela vse prosti dnevi. Zaradi čezmernega dela se bo proizvodnja v rudniku v zimskih mesecih spremenila v politično nalogo. Kot ekonomski nalogi smo ji že zadostili, saj plan proizvodnje dosegamo in presehamo.

»PA ME JA NE BOŠ DAL V ČASOPIS?!«

Ze zgodaj zjutraj, ko so se uradniki zbirali v pisarnah gozdnega obrata v Grčaricah, je bila Košmrljeva mati pred hišo; zanimalo jo je nekaj o rezanju drv.

Košmrljevo mater, kmalu jih bo namerila osemdeset, poznajo vsi vaščani, še bolj pa v Loškem potoku, kjer je med vojno žvela in z vsem srcem skrbela za naše fante v gozdovih. Tudi njen sin je bil med njimi, skupaj z njim in vsemi ostalimi je z vsem srcem gorela za svobodo, za svoje in drugih lepše dni. Drugačne, kakršne je živela prej, dekla bogatim in enaka

starim ljudem, nam, partizanskim materam, več pozornosti. Pet tisoč priznavalnine imam, pa že nekako živim, saj mi veliko ni treba. Vseeno bi bilo lahko več...

Kljub letom, ki so se ji povesila kot skala na upognjena ramena, je ohranila trdno voljo, veselost, prešernost. Ji nekateri ne pravijo zaman »Prešerni«, še vesela je vzdevala.

»Zadnjič ste šli upokojenci menda na izlet v Istro. Kako je bilo?« sem povtala.

»Šli so, ja, Franc-Jozefova mladina, tudi iz Grčaric jih je bilo precej. Jaz nisem šla, je predaleč...«

Srečno, Košmrljeva mama, in še veliko zdravih, veselih, prešernih dni!

le tako revnim, kakor je bila sama.

»Pa me ja ne boš dal v časopis!« je vzkliknila, ko sem začel šariti okrog nje z aparatom. »No, če pa že boš, kar zapiši, da bi lahko posvetili

Dve iz Poljanske doline

● V Poljanski dolini je letos bolj malo jabolk in jih ne bodo odkupili toliko kakor prejšnje leto. Računajo, da jih bodo kmetje lahko prodali okrog pet ton, krompirja pa približno dvajset ton po 23 do 25 dinarjev kilogram. Posebno lepo so obrodile marelice in breskve, pa tudi orehove je veliko.

Ze spomladi so se v Predgradu pripravljali na ustanovitve krajevne skupnosti, potem pa je zaradi dela vse zaostalo. Izvolili so le šestčlanski odbor, ki naj do konca pripravi statut. Sprejeti ga bodo in izvolili svet KS jeseni ali pozimi, ko bo več časa. Ne vedo še, če bo v tej skupnosti tudi gornji konec doline, Ceplje in Vimolj, kjer bodo lahko dobivali nekaj sredstev iz peskokopov.

DOPISUJTE V DOLENJSKI LISTI

PROGRAM PRAZNOVANJA PRAZNIKA OBČINE KOČEVJE

V počastitev praznika občine Kočevje, ki ga praznujejo v spomin na zgodovinsko zasedanje Zbora odposlancev slovenskega naroda v tem kraju pred enaindvajsetimi leti, bodo v soboto in nedeljo naslednje prireditve:

V soboto, 3. oktobra:

Ob 10. uri bo v dvorani Seškovega doma slavnostna seja občinske skupščine skupaj z občinskim odborom Zveze borcev. Po seji si bodo ogledali muzej, nato pa še športno prireditev v domu telesne kulture. — Popoldne bodo športne prireditve.

Zvečer ob 20. uri bo proslava v Seškovem domu, na kateri bo udeleženec revolucije obujal spomine na partizansko leta. Zatem bodo predvajali filma »Od Turjaka do Kolpe« in »Na svoji zemlji« (brez vstopnine).

Nedelja, 4. oktobra:

Dopoldan hitrostna ocenjevalna vožnja avto-moto društva, promenadni koncert rudniške godbe pred spomenikom Svobode in nastop folklorne skupine iz Predgrada. Dopoldne in popoldne razne športne prireditve.

Zvečer ob 20. uri gostuje v Seškovem domu Mestno gledališče ljubljansko z dramo Bratka Krefta »Kreature«.

Trenutno: družabno življenje v treh

gostilnah...

Prijazno »tovarišico« Angelco Fajfarjevo, učiteljico iz Strug, smo našli na šolskem trtu med rožami. Tdkole dekle mora že nekaj vedeti o tem, kaj se v vasi novega zgodi, pa smo povprašali najprej po družabnem življenju. Tako je povedala:

»Televizor iz klubske sobe je že osem mesecev v popravilu. Fantje nimajo kam iti, pa se porazdele po naših treh gostilnah in potem zganjajo korajžo pod okni. Včasih kar dobro zapoje, včasih pa tudi kakšno šipo razbijejo...«

Televizor bo menda zdaj popravljen, za druge dejavnosti pa tudi ne morejo samo prosvetni delavci skrbeti, saj imajo s šolo skrbi čez glavo. V višjih razredih imajo pred-

metni pouk in samo še II. in III. razred uče v kombinaciji.

»V prosvetnem društvu pripravljamo zimski program. To bo spet ena prijetna igrica, s katero bomo šli tudi gostovat,« pravi tovarišica Angelca.

Struge imajo slabo prometno zvezo s Kočevjem, ki je njihovo upravno središče. Vsaj ob uradnih dnevih bi potrebovali dobro zvezo s Kočevjem, pa tudi sicer bi večkrat kdo potoval, če bi le bil avto na razpolago.

Krajevna skupnost spi, edino mlín, ki je bil pred časom zaprt, bodo spet pognali.

Delo bi se našlo tudi za šiviljo in morda še za koga.

»Rože gredo že h kraju,« se opravičuje učiteljica. »Vrt obdelujejo učenci sami. Vsak razred je spomladi dobil gredo. Pred enim tednom je bilo še vse pisano, zdaj pa je prišla slanca in vse pomorila. Spomladi jih bomo spet zasadili...«

VETER ODNESE...

»Kar ne pometem jaz, pa veter odnese! In res je v sredo tako pihalo po Kočevju, da je marsikdo oblekel jesenski plašč. Listje pa se je vrtinčilo pod nogami Janeza Zupančiča, komunalnega delavca, kot bi mu hotelo pomagati. On ga je spravil z mello na kup, veter pa...«

»Nekateri mečejo odpadke kar po tleh, največ otroci. Če hočejo imeti čisto mesto, morajo tudi sami malo bolj paziti. Mesto je lepo urejeno, jaz mislim, da še lepše kot v Novem mestu, pa ne bi bilo prav, da bi ga smetili!«

Dnevno pospravi eno, včasih pa tudi tri smetnice cigaretnih škatlic, časopisnih listov, zmečkanih ovitkov za bonbone, slame, papirčkov, olupkov in drugih »spominek«. Manj ko bo teh ostankov po tleh, lepše bo mesto!

S kočevske tržnice

Grozdje, paprika, jabolka. V ponedeljek so na tržnici prodajali le trije prodajalci. Potrošnikom je bila na voljo paprika po 120 din kilogram, grozdje po 200 in 240 din in jabolka po 140 dinarjev kilogram.

PO SLEDOVIH OTROŠKEGA VOZIČKA

Domača gospodinja se je hitro vmešala:

»O, tovariš doktor! Vi čete tu ostati, mi vas ne damo!«

Zdravnik in zdravstvena postaja temu odmaknjenemu koncu res veliko pomenita.

Zdajci je vstopila zdravniškova soproga s hčerko v naročju:

»Tudi meni je tukaj všeč, samo jezik bo od začetka ovira.«

Gospodinja Ana se je med tem ponudila, da popestuje malo Tanjico in ne pustiti

»Nič se ne bojte, se bomo že razumeli. Ako nas boli srce, bomo rekli: Srce nas boli! to pa je tudi po srbsko, ali ne?«

Pacientov ima novi zdravnik 25 do 30, včasih tudi 40 na dan, kar pa za normalno delo ni preveč. Z zaupanjem in dobro voljo se vživlja v delo in mirno kostelsko pokrajino.

»Za živila in druge drobnarije ni problem,« pravi, »na časopis se bomo naročili, za televizor pa potrebujemo dvojno anteno...«

Tanjica in njen medvedek sta pričela siliti domov, pa tudi oranžno sonce se je poslavljalo nad Kuželjskimi stenami.

»Pa še kaj pridite,« je povabila gospodinja Ana.

M. M.

ŠTIRI TONE SMETI NA DAN

Tovarišica Ema Marinčič, gradbena tehničarka pri Komunalni podjetju ki vzdržuje snago v Kočevju, je o tej dejavnosti povedala takole:

Smeti iz stanovanjskih hiš in ostalih zgradb odvažamo 2-krat na teden z vprežnim vozom. Pri tem so dvakrat na teden zaposleni po 8 ur trije delavci. Vsak dan se v Kočevju nabere za približno 4 tone smeti.

Za vzdrževanje snage na ulicah in trgih v mestu, imamo 3 stalne pometalce, ki delajo vsak dan po 8 ur. Opremljeni so z vozički-smetnjaki v katere sproti odlagajo to, kar pometajo po ulicah. Meščane moramo pohvaliti, ker začnejo čase ulice in trge veliko manj onesnažujejo z različnimi odpadki.

Edina ulica, ki je v Kočevju še brez kanalizacije, je Podgorska ulica, ki bo prišla

na vrsto še letos. 70 odst. ulic je že asfaltiranih ali tlakovanih. Za asfaltiranje pa je na vrsti kot prva Tomšičeva cesta ki bo v novi izvedbi povezana z Roško cesto.

ČZP KOČEVSKI TISK KOČEVJE

TISKARNA — KNJIGOVESNICA — KOČEVSKA ZALOŽBA

Izdelujemo vse vrste tiskovin, knjig, brošur, revij, letakov, prospektov, katalogov itd. Izdelava konkurenčna — cene zmerne!
Za občinski praznik prisrčna voščila!

„KOMUNALA“

podjetje
komunalnih dejavnosti
KOČEVJE

se še nadalje priporoča in čestita vsem svojim strankam, kakor tudi ostalim občanom za 3. oktober!

SVOJIM STRANKAM IN VSEM OSTALIM PREBIVALCEM KOČEVSKO OBCINE ČESTITA ZA PRAZNIK 3. OKTOBER, TER SE SE NADALJE PRIPOROČA

VRTNARIJA KOČEVJE

SVOJE USLUGE IN IZDELKE PRIPOROČA
OBRTNO PODJETJE

„OPREMA“

KOČEVJE

HKRATI PA ČESTITA ZA OBCINSKI PRAZNIK!

Splošno
gradbeno podjetje

„ZIDAR“

KOČEVJE

ČESTITA ZA OBCINSKI PRAZNIK VSEM INVESTITORJEM, SVOJIM POSLOVNIM ZNANECIM TER VSEM DELOVNIM LJUDEM, ZAHVALJUJOČ SE ZA DOSEDANJE ZAUPANJE. TUDI V PRIHODNJE SE KOLEKTIV TOPLO PRIPOROČA!

OBČINSKA ZVEZA ZA TELESNO KULTURO KOČEVJE

ČESTITA V IMENU VSEH SVOJIH ČLANOV DELOVNIM LJUDEM V OBCINI. VSEM SPORTNIKOM IN TELESNO VZGOJNIM ORGANIZACIJAM ŽELI NADALJNJIH USPEHOV!

VODNA SKUPNOST KOČEVJE

ZA VODNO PRESKRBO
KOČEVJA IN RIBNICE
ČESTITA VSEM OBČA-
NOM ZA NJIHOV
PRAZNIK!

melamin

kemična tovarna
KOČEVJE

ČESTITA ZA OBČINSKI
PRAZNIK VSEM
DELOVNIM LJUDEM
TER PRIPOROČA SVOJE
KVALITETNE IZDELKE!

ZA OBČINSKI PRAZNIK
KOČEVJA PRISRČNO
ČESTITA TUDI

KOLEKTIV

ZDRAVSTVE-
NEGA DOMA
KOČEVJE

TRGOVSKO PODJETJE

„PETROL“
LJUBLJANA
POSLOVALNICA
KOČEVJE

SE PRIPOROČA VSEM
VOZNIKOM MOTORNIH
VOZIL IN JIM PRISRČ-
NO ČESTITA
ZA OBČINSKI PRAZNIK!

PRISRČNE ČESTITKE
POSILJA VSEM DELOV-
NIM ORGANIZACIJAM
IN VSEM POSAMEZNIH
PREBIVALCEM
KOČEVJSKE OBČINE

KMETIJSKO GOZDARSKO POSESTVO KOČEVJE

Industrija
kovinske opreme

„INKOP“
Kočevje

VSEM DELOVNIM LJUDEM V OBČINI
ČESTITA ZA PRAZNIK
DELOVNI KOLEKTIV PODJETJA

„KOVINAR“
KOČEVJE

VOŠČI ZA PRAZNIK
VSEM SVOJIM POSLOV-
NIM PRIJATELJEM IN
VSEM OBČANOM!

KOMUNALNA BANKA

PODRUŽNICA

KOČEVJE

Z EKSPozITURO V RIBNICI

ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM
V OBČINI KOČEVJE ZA OBČINSKI
PRAZNIK!

HKRATI OPOZARJA VLAGATELJE NA
NAGRADNO ZREBANJE VEZANIH HRANIL-
NIH VLOG OB 40-LETNICI SVETOVNEGA
DNE VARČEVANJA!

VSEM ZAVAROVANECM, PODJETJEM IN
USTANOVAM TER VSEM OBČANOM
VOŠČI ZA OBČINSKI PRAZNIK

KOMUNALNA SKUPNOST SOCIALNEGA ZAVAROVANJA KOČEVJE

NAJLEPŠE POZDRAVE Z ISKRENIMI
VOŠČILI POSILJA ZA OBČINSKI
PRAZNIK VSEM POTROŠNIKOM IN
POSLOVNIM ZNANCEM

„TEKSTILANA“

TOVARNA SUKNA
KOČEVJE

TRGOVSKO PODJETJE
NA DROBNO IN DEBELO

Z VSEMI SVOJIMI
POSLOVALNICAMI
SE KUPCEM SE NADA-
LJE PRIPOROČA,
HKRATI PA VOŠČI ZA
PRAZNIK OBČINE
KOČEVJE VSEM NJENIM
PREBIVALCEM!

OBČINSKA SKUPŠČINA KOČEVJE

ZDRUŽENJE BORCEV NOV — OBČINSKI
KOMITE ZKS — OBČINSKI ODBOR SZDL
— OBČINSKI KOMITE ZMS — OBČINSKI
SINDIKALNI SVET — OBČINSKI ODBOR
RK TER VSE DRUGE DRUŽBENO-POLI-
TICNE ORGANIZACIJE —

prisrčno pozdravljajo vse prebivalce za
občinski praznik z željo, da bi si še vnaprej
prizadevali za gospodarski in kulturni na-
predek občine

Zavod za
zaposlovanje
delavcev
Kočevje

POZDRAVLJA IN
ČESTITA
ZA 3. OKTOBER
VSEM OBČANOM
IN DELOVNIM ORGANI-
ZACIJAMI

TRGOPROMET

KOČEVJE

»Občina plača prevoz otrok«

Franco Henigman, po domače Zogarjev France iz Grčaric, neguje gozdno cesto proti Glazuti. Tudi gozdne ceste morajo biti v redu, da je prevoz lesa iz gozdov čim lažji. — To že, je dejal France, ampak nisem samo cestar pri gozdnem obratu, porabijo me za vse, za košnje, nakladanje drv itd., cesta se medtem pa uničuje.

Zogarjev France dela že od dvanajstega leta in zdaj že razmišlja o upokojitvi. Dovolj bo, pravi, čakam še na nove pokojninske zakone, če bo kaj boljše.

— Kako je pa kaj s prevozom v šolo v Ribnici? Lani ste se precej dajali, ko ste plačevali avtobus? — smo ga vprašali.

— Zdaj je tudi to urejeno. Občina plača vso vožnjo, kar je prav. Na sestankih smo zahtevali, naj bodo naši otroci vsaj v tem enakovredni z drugimi, ki imajo šolo blizu.

»Naša suha roba — žilice, vilice, rešeta, obodi, škafi itd. — se je v zadnjem času razširila skoraj že po vsem svetu, v 23 državah. Prodajamo tudi že v vzhodne države — v Madžarsko — tako da kar zadeva plan, nismo v skrbeh.« nam je pripovedoval pred dnevi Polde Lovšin, vodja poslovne enote Doma v Sodražici.

Poslovna enota Suha roba je že konec avgusta izpolnila letni plan — 160 milijonov dinarjev in bodo do konca leta brez težav nabrali še nekaj deset milijonov. Vse to je posledica dobro organizirane odkup-

ne mreže in pa, seveda, marljivih rok domačih izdelovalcev. Leteh je še okrog 250, vendar jih precej, okrog 40 odstotkov, preprodaja svoje izdelke zdomarjem in prekupčevalcem iz drugih republik. Suhorobarji, ki niso vezani na trgovsko podjetje, ne plačujejo nobenih druž-

REŠETO

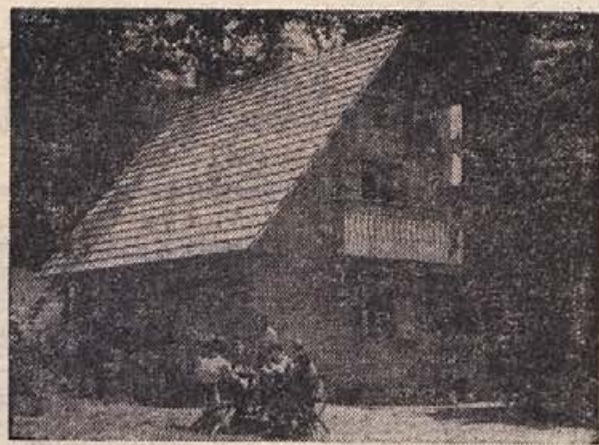
benih dajatev, medtem ko tistim, ki prodajo svoje izdelke Suhi robi, odštejejo pri izplačilu 12,4 odstotka. Nujno je, da občina te stvari čim prej uredi, saj je s tem tudi ona oškodovana. Po mnenju poslovodje Suhe robe bi tudi ne bilo napak, če bi posegla vmes še tržna inšpekcija.

Ko se bo v kratkem preselilo podjetje Žične pletenine v Sodražici v nove prostore, bo Dom odkupil njihove stare prostore. V njih bodo za Suho robo uredili spodaj skladišča, zgoraj pa nekakšen trgovski lokal. Glavni namen lokala, v katerem bodo

razstavljeni vsi vzorci domače suhe robe, bo pospeševanje, usmerjanje in organiziranje proizvodnje suhe robe, predvsem tistih artiklov, ki jih ne izdelujejo več.

Večja proračunska potrošnja

Po dosedanjih predvidevanjih se bo proračunska potrošnja prihodnje leto v ribniški občini v primerjavi z letošnjo močno povečala: od 280 na 410 milijonov dinarjev. Izdatki za prosveto in kulturo se bodo povečali od 8,8 na 15,7 milijona, za šolstvo od 56 na 85 milijonov, za socialno varstvo od 15 na 30 milijonov, zdravstvo od 15,5 na 47,5 milijona, komunalno dejavnost od 8,8 na 34 milijonov, za državno upravo in sodstvo od 56 na 71 milijonov, 10 milijonov za nujno potreben urbanistični načrt Ribnice in Sodražice itd.

Jamarska koča pri FRANCETOVI JAMI v Mali Gori pri Ribnici je prva koča te vrste pri nas. Zgradili so jo požrtvovalni ribniški jamarji v glavnem s prostovoljnimi delom. Prav blizu koče je Francetova podzemeljska jama, ki zaradi svojih lepot privablja vedno več obiskovalcev. Koča je oddaljena od Ribnice približno 3 km (Foto Drago Mohar, Ribnica)

Pet delovnih organizacij brez štipendistov

V ribniški občini štipendirajo 61 študentov, od tega Inles 20, skupščina 28, medtem ko pet delovnih organizacij nima nobenega štipendista: KZ Loški potok, TP Jelka, gostinsko podjetje, O-pokarna in Pietilnica žičnih mrež Sodražica. Ponekod pa se še vedno branijo mlajši ljudi iz šol, ne zaupajo jim odgovornejših delovnih mest, pri tem pa tudi mirno ugotavljajo, da se jim za razpisana mesta za štipendije ni nihče javil. V zadnjem času so le Inles, Kovinsko podjetje in občinska skupščina po višala štipendije; na Inlesu znaša najvišja 23.000 din.

Delovne organizacije, ki ne štipendirajo študentov, tudi nimajo kadrovske službe, izpuštili so jih celo iz statutov Ker podobne stvari trajajo že več let, bo morala skupščina priporočiti kolektivom štipendiranje, kadrovska služba občine pa bi morala nuditi pomoč predvsem manjšim delovnim organizacijam, ki se prepočasno odresajo moštrskih navad.

Otroci ob televizorju

Marca letos je osemletna šola v Loškem potoku dobila televizor, ki so se ga otroci močno razveselili. V tem oddaljenem kraju je televizija v šoli nedvomno pomemben učno vzgojni pripomoček. S posebnega urnika otroci lahko zvedo, kdaj so šolske oziroma otroške oddaje in tedaj se zberejo pred malim ekranom v precejšnjem številu. Razen televizorja imajo na šoli še dva radioparata, tako da lahko sledijo tudi vsem radijskim šolskim oddajam.

Za vodovod v Grčaricah

V Grčaricah že vrsto let govorijo o vodovodu, pa se nikamor nič ne premakne. Iz vaškega studenca bi lahko napeljali vodo v rezervoar, od tu pa po hišah. Investicija bi bila kajpak precejšnja, saj so že pred tremi leti izračunali, da bi potrebovali pet do šest milijonov, ne računajoč prostovoljnega dela ljudi.

To in ono iz Ortneka

Pretaklo nedeljo so na Grmadi prvi postregli s »večičnikom«, posušenim krompirjem, ki ga izdelujejo na Mirni. Gostje so radi segali po njem in gostinci pravijo, da je novi prehrabeni proizvod zelo dobrodošel.

NA GRMADO TELEVIZIJSKI PRETVORNIK

Lastniki televizijskih sprejemnikov so v naših dolinah ponovno dvignili svoj glas. Najbrž se upravičeno pritožujejo nad skromnim in razen tega še slabim sprejemom. Na RTV Ljubljana namerjajo poslati pismo z zahtevom, naj vendarle kaj ukrenejo, da bi bil sprejem kvalitetnejši in da gledalci ne bodo odvisni samo od enega televizijskega kanala. RTV je bila že prej opozorjena na negotovost televizijskih naročnikov, a doslej še ni nič ukrenila, čerav-

no je tudi v naših krajih vedno več televizije. Samo Mali Ortnek, majhna vas, ima 6 televizorjev, kolikoli pa jih je še drugje!

RADIJSKE IGRE OB SREDAH

so se spremenile v uro muck in obupa. Vse do 20.20 je poslušanje radijskega programa zadovoljivo, ko pa napovedovalka opozori poslušalce na novo radijsko igro, se močneje začno. Slišimo le kruženje in govorico v vseh mogočih jezikih, tako da poslušalcom poide potrpljenje in navadno jezni prekinejo sprejem. Zakaj to prav ob sredah? Res smo že vsega navajeni in marsikaj razumemo, tega pa ne, da bi se to ne dalo popraviti. Če res ni pomoči, naj bi radijske igre predvajali kak drug dan v tednu, morda bo boljše.

TURISTICNA CESTA NA GRMAD

V zadnjem Dolenjskem listu smo brali, kako v občini skrbe za redno vzdrževanje potov po Sllemenih in se šudimo, da na Velikih Poljanah, v isti občini, nič ne ukrenejo glede izredno slabe ceste. Kar moremo o vzdrževanju poljanske ceste zapisati, lahko povemo le to, da pride cestar le po vsakem nalivu pokrpat cestnice. Navadno takrat dare voda po sredi ceste kot hudournik. Kljub ogledom, objubam in novemu odloku o zunanji podobi naselij je za poljansko stran mačehovsko poskrbljeno.

KMALU BO VSEH MRTVIH DAN

Pravočasno moramo posprebiti, da bodo spomeniki, obeležja in spominske plošče naših borcev lepo urejeni do dneva mrtvih. Meseč dni je hitro naokrog in večkrat v zadnjih dneh zmanjka časa.

KAJ JE Z VODOVODOM V LOŠKEM POTOKU?

S katerikoli Potočnom sem govoril, mi je zastavil to vprašanje, na katerega kajpak nisem vedel odgovoriti. Povedali so, da je vodovod v glavnem že dograjen, vode pa vedno z manjka opoldan ali najkasneje do dveh. Posebno je to neprijetno v ambulanti, kjer je za nemotno delo voda nujno potrebna.

Ko sem isto vprašanje zastavil tov. Oberstarju, direktorju Vodne skupnosti Kočevje-Ribnica, ki je prevzela gradnjo vodovoda, je povedal, da je »skopost« potoškega vodovoda razumljiva, saj je šele napol dograjen. Po njegovih ceveh so spustili vodo zato, da bi ljudje imeli vsaj nekaj, sicer pa bi morali počakati, da bo vodovod z omrežjem, rezervoarji in ostalim do kraja zgrajen. Potem bo vode dovolj in jo bodo lahko uporabljali ves dan.

LOŠKI POTOK: urediti pokopališče!

V Loškem potoku na lepem pokopališču vrh Tabora kmalu ne bodo imeli več prostora za pokopavanje. Prostora je pravzaprav dovolj, ker pa nimajo pokopališkega reda, ker ni bilo vsa povojna leta podrobne evidence o pokopih, tudi ne vedo, kje je grob prost in kje še ni potekel rok, ko grob lahko prekopljejo. Potrebno bi bilo, da občina Ribnica čim prej pripravi načrt pokopališča, po katerem bodo lahko uvedli pokopališki red in po njem uporabljali prostor. Ker nimajo evidence, tudi ne morejo pobirati grobnine. Ko bodo to uredili, bodo zbrana sredstva uporabili za urejanje in vzdrževanje pokopališča, lahko pa bodo tudi uvedli knjigo grobov.

Počitniška zveza v Velikih Poljanah

Družina Počitniške zveze je bila ustanovljena v aktivu ZMS v Velikih Poljanah pred poldrugim letom kot prva organizacija Počitniške zveze v ribniški občini. S pridnim delom si je pridobila toliko ugleda, da je nato, ko je bila ustanovljena občinska organizacija, prevzela vodstvo počitniške dejavnosti. Letos so v občinskem merilu priredili več daljših izletov, kot na primer v Pulo in v Bohinj. Družina v Velikih Poljanah skozi vse leto prireja krajše izlete na okoliške izletniške točke. Zlasti mladina se teh izletov rada udeležuje, pri tem spoznava lepote bližnje okolice in si s hojo in bivanjem na svežem zraku krepi telo.

PIONIRSKI PRAZNIK

V torek, 29. septembra, so pionirji praznovali svoj dan. Ne le šole prostim dnem, pač pa predvsem s delovnimi konferencami svojih pionirskih odredov. Po vseh šolah so se zbrali in pod strokovnim vodstvom učiteljev razpravljali o svojem dosežanjem delu in o delu pionirske organizacije v tem šolskem letu. Zbrali so se tudi pionirji PO Jelenov žleb na šoli v Dolenji vasi. Na konferenco so povabili tudi predstavnika GP Gradbenik iz Ribnice, ki je pokrovitelj njihovega odreda. Na lepo uspešno konferenco, pred katero so pripravili skromno proslavo, so se dogovorili o delu odreda v prihodnjem letu. Predvsem so sklenili postati boljše učenci popraviti učne uspeše šole in nosameznikov, navezati tesnejše stike s pokroviteljem Gradbenikom in pionirji ostalih šol, praznovati državne praznike, skrbeti za grobove naših borcev in spomenike, nožiti delo razrednih skupnosti itd. Organizirali bodo tudi več krožkov: šahovskega, telovadnega, lutkovnega in gospodarskega.

Ob začetku pouka: semenj starih knjig

Osemletno osnovno šolo v Loškem potoku obiskuje letos 262 otrok; največ jih je v prvem razredu — 43, najmanj pa v zadnjem, le 17. S poukom so pričeli normalno, je povedala upraviteljica tov. Lesarjeva, kljub temu, da jim manjkata vsaj dva predmetna učitelja — za fiziko in matematiko. Starši skozi vse leto tesno sodelujejo s šolo, kar se pozna tudi na marljivosti in učnem uspehu učencev. Precej težav imajo le z nabavo šolskih potrebščin, knjig, zvezkov in drugega, ker v kraju ni papirnice. Otroci prinesejo potreben denar v šolo, potem pa naročijo skupaj vse potrebno. Da pa bi vsaj delno zmanjšali še tako velike izdatke staršev za šolo, so organizirali v začetku pouka nekakšen semenj

RIBNICA: prihodnje leto začetek gradnje nove šole

Občina je že letos pridobila nekaj sredstev za ureditev šol v Sodražici in Ribnici, vendar je tudi v Ribnici nujno potrebna nova šola, ker dosedanjí prostori sploh niso več primerni. Ze prihodnje leto predvideva občina največje kredita za gradnjo nove šole, ki naj bi bila dograjena čimprej.

Za razliko od drugih šol so v tem letu zagotovljena zadostna sredstva za normalno delo glasbene šole. Veliko zanimanje otrok in doraščajoče mladine za glasbeno vzgojo dokazuje, da so ta sredstva dobro naložena. Pojavljajo se tudi že zahteve po ustanovitvi oddelka glasbene šole v Sodražici.

Smrt na cesti pri Dolenji vasi

V nedeljo zvečer okrog devetih se je blizu Dolenje vasi pripetila huda prometna nesreča, v kateri je izgubil življenje Tone Oražem, kovač iz Lipoveca. Z motorjem je pripeljal od Kočevja in se iz doslej še neznanih vzrokov zaletel v zadnji del voza, ki je vozil pred njim. Bil je na mestu mrtve.

Dušan Lavrič, novi predsednik ObO SZDL v Ribnici

Na plenumu občinskega odbora SZDL Ribnica je bil 25. septembra zaradi odhoda v šolo razrešen dosedanjí predsednik Bogo Abrahamberg, za novega predsednika pa izvoljen profesor Dušan Lavrič, dosedanjí ravnatelj osemletke. Tov. Lavrič je po rodu iz Loškega potoka (rojen 1925. leta), v Ribnici pa počuje že dvanajst let.

Po končanem plenumu sem vprašal novega predsednika, kakšne so po njegovem mnenju najaktualnejše naloge Socialistične zveze v prihodnjem obdobju:

— Mislim, da je na prvem mestu nadaljnja krepitev — vsebinska in kadrovska — naše organizacije, predvsem v zvezi z bližje, nujnimi volitvami v odbore krajevnih organizacij in s spomladanskimi volitvami v občinsko skupščino in v druge predstavniške organe. Na tem področju smo sicer že precej napravili, vendar še ne dovolj in potrebna bo še veliko poglobljenega dela. Nič manj dela ne čaka SZDL pri dokončnem formiranju kra-

jevni skupnosti, če naj zaživijo do konca tega leta. V prihodnje tudi ne bo moč izhajati brez programiranja potreb posameznih krajev; zato je nujno, da krajevne organizacije ali skupnosti čimprej pri-

Dušan Lavrič, novi predsednik ObO SZDL v Ribnici

pravijo programe dela in potreb za prihodnje leto, tako da bodo lahko vključeni v družbeni plan občine.

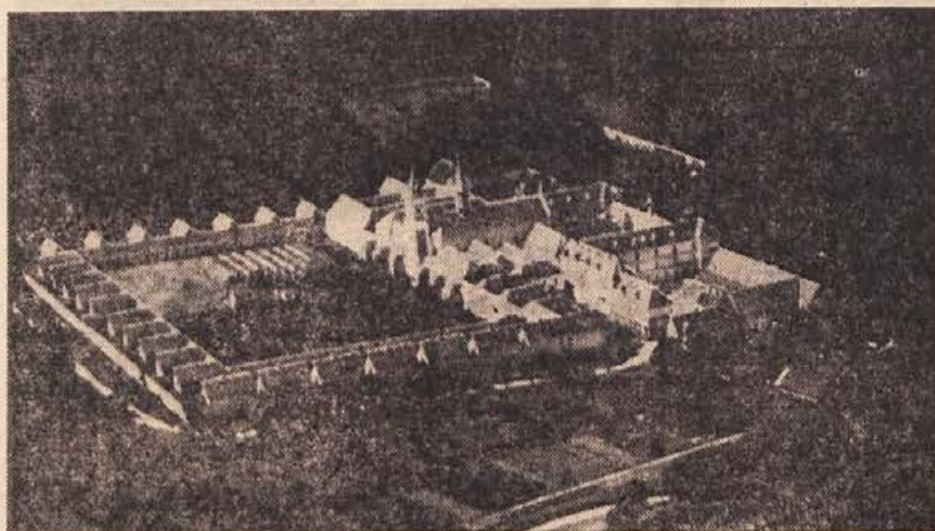
In ostale naloge? Naša organizacija bo morala formirati določena stališča tudi do investicijske politike, pogumneje bomo morali natenjati probleme družbenih služb, skrbti za socialno varstvo itd.

Za novega sekretarja občinskega odbora Socialistične zveze Ribnica je bil na plenumu izvoljen Dušan Oven.

Streha nad trgovino: je in ni!

Trgovsko podjetje Jelka iz Ribnice je v Grčaricah uredilo lep trgovski lokal, ki ne bo več dolgo lep, ker bo vanj prodrla voda s strehe. Vaščani prosijo že več let, naj popravijo streho na hiši, za vse zaman. Gozdni obrat je enkrat že dal za popravilo strehe enajst kubikov lesa, pa ni ne strehe ne lesa.

CARTUSIA nunquam REFORMATA ...

POGLED NA SAMOSTAN V PLETERJAH

Ura v stolpu je odbila polnoč. Udarci topirjevih kril so plahotali po neskončnem, temnem hodniku pošastno podeseterjeni, ko so zadoneli dogovorjeni znaki po vratih celice Q. Partizani, skriti v drvarnici te celice, so onemeli, čeprav se jim je zdelo, da je za Italijane to nekam plašna ura...

V roki meniha, ki je vstopil, je trepetal crotan plamenček tradicionalne kartuzijske nočne svetilke in osvetlila začuden obraz komandanta Corta. Nemogoče! V tistih časih ni bilo priložnosti za sentimentalnost, vendar je Cortu zaigralo okrog srca, ko je za menihom zagledal svojo mater in sestro, ki ju je menih pripeljal iz manj varnega skrivališča. Okupatorjeva ofenziva je vihrala po dolini in nihše ni vedel, kje se bo srečal s smrtjo, zdaj pa tako nepričakovano materina prisolnost...

Tudi za šale ni bilo časa, vendar, ko so mu zaradi varnosti izročili ključ celice, je menih dejal: »Zdaj ste pa popolnoma v moji oblasti!«
Vsi so se nasmehnili.
»Živih nas ne bodo dobili. Vi boste pa že našli izgovor...«
Odvrnil jim je:
»Če ni škoda vas, mladih, kaj bo škoda moje sive glave!«

Ko je zapiral vrata, je padel pramen svetlobe tudi na njegov obraz: bil je to pater Leopold, prior kartuzije Pleterje, s partizanskim imenom Lavov.

★

Nekaj dni pozneje je zarpotalo vojaško kopto tudi po hrastovih vratih glavnega vhoda v Pleterjah:

»Aprite!«
»Rdeče kravate« so se razlezele po samostanu kot ščurki. Izdajstvo!
Počila je ročna granata partizana Jožeta Hribarja in tudi njega raztrgala. Dva mlada partizana, skrita v senu,

S TAKIMI PLOČEVINASTIMI SVETIKAMI SI SVETIJO KARTUZIJANI SE DANES.

so Italijani ujeli živa in ju ustrelili ob samostanskem zidu. Tudi celico Q so trikrat preiskali — brez uspeha.

General Robotti je racal po častnem dvorišču s kratkim jahalnim bičem v rokah in kričal nad prirojem: »Kako je to mogoče, da s svojimi tridesetimi brati ne morete štjiti samostana, da se ne bi prikradli vanj partizani!«

Milizia volontaria anticomunista, po domače bela garda, je med tem zbirala po okoliških vaseh kmete za predcevi. Kdor jim ni ušel, je umrl drugi dan v Sentjerneju...

Italijani so si upali le bolj po samostanskem vrtu in dvoriščih. Samostanskim bratom je marsikaj izginilo: temu ura, drugemu denar, nallvno pero... Res točno so vse pregledali!

Temno ustje samostanskih vodnih kanalov pa jih je presrašilo. Tenente je previdno zarjul v temo:

NOČ OKROG CELICE številka 39

Rahlo je potrkalo. Odpril sem. Pred vrati je stal menih in mi namignil naj stopim za njim.

Ura je bila enajst in petnajst minut.

Odsev svetilke se je lovil po obokih in v njem so trepetale dolge sence netopirjevih kril, kot tisto noč med italijansko ofenzivo, kot pred petsto petdesetimi leti, ko je donel po tem tlaku grofovskega koraka Hermana II. Celjskega, kot sto tisoč in sto tisoč noči, odkar stoji samostan.

Skozi ozka gotska okna so se risala sence visokih cipres in žarek iz svetilke je od časa do časa blisnil po šipah oken z nasprotnega trakta. Nič pametnega mi ni prišlo na misel, da bi zrl in prebil skrivnostno tišino trenutka. Menih z belo kapuco čez obrito glavo me je vodil skozi temo brez besede in nisem si ga upal zmčtiti. Pred rezljanimi vrati se je ustavil in dejal:

»Vstajajte kadar vstanemo mi in sedite spet z nami. Tako bo najbolj prav.«

Stopila sva v cerkev. Ta trenutek sem izza ograje zaslišal petje psalmov. Se nekaj korakov po pološčenem podu in stala sva pred čudovito izrezljanimi vrati, ki dele cerkev v dva dela. Skozi rezbarijo je metala ena sama luč bogate sence po zidovih.

Oremus!
Vrata so se odprla in za hip sem obstal kot izgubljen

»Fuoco! Ogenj!«
Seveda niso nikogar zadeli. Tudi tukaj so bili namreč skriti partizani. Desko so položili čez kanal in si postlali s slamo. Imeli so nekaj hrane, mleko pa jim je prinesla samostanska nočna straža, kadar je mogla.

★

Pod večer 24. oktobra 1943 sta prišla dva gestapovca po priorja dr. Leopolda. Aretila sta ga in ga odpeljala na zasliševanje zaradi njegovega sočelovanja s partizani. Pozneje so ga odvedli v Maribor, ga zasliševali in obsodili na smrt. Na intervencijo Vatikana so ga končno poslali v konfinacijo v Certosa di Vedana blizu mesta Belluno v Italiji.

Dne 23. maja 1945 se je z avtomobilom, ki ga je dala na razpelo slovenska narodna vlada, vrnil v Pleterje. Veliki zvon v cerkvenem stolpu, je oznanjal novo, svobodno življenje!

med dvema vrstama belih kut. Ni me sram priznati, da me je obšla čudna tesnoba. Nisem mogel ugotoviti ali je to dediščina romanov iz časa Filipa II. ali vpliv ljudskih zgodb okrog kartuzije Pleterje, kajti že me je moj vodnik rešil za drege in mi pokazal krcski naslanjač ob levi steni, kjer je sedelo osem menihov. Prav v sredini so pustili prostor za mene. Ko sem stopil v kor tik mimo mladega obraza postavnega, svetlolasega meniha, se mi je zazdelo da sem tudi v njegovih asketskih potezah našel drobno prijaznega nemtra...

Moj desni sosed je položil še eno debelo knjigo psalmov na pult in prižgal luč nad njo. Med štirimi notnimi črkami se vrste stari znaki za melodijo, pod njimi pa teče besedilo, ki ga patri zbrano prepevajo.

Nočni oficij je pravzaprav višek kartuzijskih vsakodnevni običajev in traja skoraj tri ure. Zanimivi obredi pa so mi čas pregnali kot bi trenil in tudi tesnoba me je minila, celo takrat, ko so pogasili vse luči in so plaval v temi samo enoglasni odmevi pesmi in šumenje meniškkih oblek. Le kadar je rožni venec zaškrabljal ob robu stola ali pa udarila ura v stolpu, sem se zavedal kakšna tišina vlada med temi stenami.

Razmišljati sem utegnil šele, ko sem se vrnil v svojo celico in legel. Z roko bi

lahko dosegel črna pobočja Gorjancev, ki se korak za samostanom dvigajo proti Velikemu Banu. Svež veter mi je prinašal zadah po gnilem listju in nekje od daleč, komaj še slšno vrskanje fantov, ki se po dobri sloven-

ski navadi tudi že sto tisoč in sto tisoč noči vračajo s svojih pohodov. Samostan in življenje...

Na dvorišču se je zdajci zelo zadrila zelena papiga. Pravijo, da je stara že sto let in še čez!

advokat foto grafira

Pater Hugo me je povabil v svojo temnico, da sem lahko popravil okvaro na kameri.

»Kar tukajle sva z reporterjem Dela naredila tisto sliko od tovarišice Ivanke in maršala,« mi je s ponosom pokazal svoj laboratorij, poln kemikalij in fotografskega papirja. »Sploh se niso mogli načuditi kako praktično imam urejeno. Fotografiranje sem se naučil v Ameriki, ko sem rabil denar za študij prava v Washingtonu. Kot advokat sem imel kriminalna

pro' čez v mestu San Antonio v Texasu. Potem sem se 1935 leta odločil še za teologijo, no, zdaj sem pa tukaj!«

Pater Hugo piše pesmi in pravi, da ima svojo tretjo zbirko pravkar v tisku. Poslal je že mnogo fotografij na razstave, pa tudi z oljnatiimi borbami in platnom se ukvarja. Neumoren je in najbrž bi mi zmanjkalo prostora, če bi hotel vse napisati, kar ima v načrtih.

Zgledna ekonomija

med njih, mu p. prior dovoli razgovor, sicer pa se lahko nemoteno posvete študiju, delu in počitku.

Več težav imam jaz. Čeprav imamo še dva druga vodiča po samostanu, ostane vedno dovolj tudi za mene. To je utrudljiv posel in še enoličen povrh. Lahko si mislite kaj se pravi petkrat ali šestkrat na dan obhoditi ves samostan in mirno poslušati vse pripombe in naivna vprašanja. Pridejo pa seveda tudi bistri ljudje, s katerimi mi ne bi bilo žal prehoditi dvakrat tolikšno pot...«

»... V času, ki je neizprosno terjal od vsakogar usodno opredelitev, se je tudi ta ustanova s patrom priorjem na čelu opredelila za svobodo slovenskega ljudstva na domači zemlji, za borbo proti okupatorju, proti fašizmu in nacizmu, za ljudski režim delovnih ljudi, za demokratizem. Stojč trdno na teh načelnih opredelitvah, kot ljudje velike kulture in humanosti in kot kristjani — že zaradi karakterja svojega reda neobremenjeni s političnimi strastmi — so sprejeli vse posledice svoje velike odločitve. Pomagali so narodnoosvobodilnemu gibanju in naši partizanski vojski na vse mogoče načine, tako v moralnem, kot tudi v materialnem pogledu...«

Nasmehne se, mi pogleda v oči in počasi odkima.

★

Pri bratu Janezu se zbira jo »civilni« z baloni in flaškoni od vseh vetrov sveta, vleče jih njegova kapijica, pa tudi z dobro voljo še ni nobenega odgnal.

»Na, potegni!« je tudi meni ponudil njuhanc na roko. Spomnil sem se, da se mu je predsednik republike zahvalil za ponudeni tobak, češ da že tri leta ne kadi. Janez pravi zdaj:

»Skoda, da ga ni malo potegnili; če bi ga enkrat, bi ga tudi dvakrat!«

Tudi meni so prišle solze v oči in potem sva nosljajala okrog kot da gre za stavo.

Prej je bil pri trapistih v Rajhenburgu, zdaj pa je že osemnajst let v Pleterjah. »Vidite, žametovka je še malo zelena, proti koncu septembra bomo pa brali, če bo kaj sonca,« je razlagal, ko sva se vzpenjala po vinogradih. Na žici ga naberejo še enkrat več kot na kolju: hektar vinograda da pri njih 60 hektov vina! Cvička bodo letos naprešali kakšnih 4000 litrov.

»Za cviček je treba tri dele žametne črnine, tri dele modre frankinje in štiri dele kraljevine. Zrasti pa mora to tukaj, v naših krajih, če ne, nima prave arome...« me je poučil. Daje pa cvičku tisti njegov šarm tudi pravilna obdelava v kleti. »Vinogradništva bi se morali Dolenjci bolj resno lotiti, saj bi lahko za drag denar prodali pravega cvička kolikor bi ga imeli!«

herman Grof celjski fundator

V stari cerkvi, prislonjeni ob jugozahodni zid samostana brska po stenah in med vitkimi oboki študent umetnostne zgodovine Jože iz Novega mesta. Cerkev je bila zgrajena v letih 1403 do 1420 (samostan 1406) na pobudo celjskega grofa Hermana II. Hotel je popraviti svoje grehe s tem, da je nosil vse stroške za zgraditev samostana na svojih ramenih. To mu pravzaprav niti ni bilo težko, saj je samo žrtvoval dohodeke dveh izmed svojih veleposestev Smilnburga in Vuzenice na Stajerskem. Danes je od starega samostana ohranjena le cerkev — eden najlepših dokumentov visoke gotike v Sloveniji.

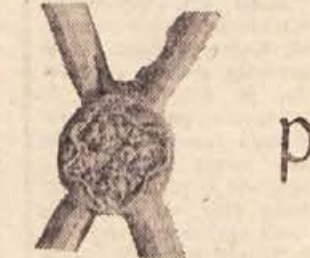
»Zanimivo je razmerje dimenzij,« pravi študent Jože, ki je vso cerkev premeril po dolgem in počez, »kar ji daje tako enkratnost in eleganco ter jo loči od drugih podobnih cerkev.«

Druga posebnost je izredna akustika, pogojena že s samo arhitektonsko izvedbo. Še posebej zaradi okroglih lončenih posodic z luknjicami, razporejenih po vseh zidovih nesimetrično, visoko zgoraj pod oboki. Popolnoma ohranjeni sta samo še dve. Precej jih je izginilo

zapusti posvetno RABO

ral dati. Tukaj sem z vsem preskrbljen. Če mi kaj manjka, povem patru prokuratorju in mi prinese iz mesta...« pripoveduje. Alojzij je mlad in prijazen fant s svetlo modrimi očmi.

»Kaj pa po dekletih vam ni dolgčas?«

Brat Alojzij je pravzaprav tukaj domačin. Najbližji je svoji rojstni hiši med vsemi redovniki, saj je doma z Oštrca nad Kostanjevico. Pravi, da gre lahko domov kadar hoče. Nazadnje je bil tam letos februarja.

»... Doma nismo ravno bogati in nekam sem se mo-

KARTUZIJANI PRI ENEM SVOJIH OBREDOV

že prej, nekaj je bilo razbitih ob napadu partizanov na belogardistično postojanko v cerkvi, nekaj pa jih imajo različni strokovnjaki v proučevanju.

Ploščice v tlaku, razni vklepani napisi in kamnoseška znamenja, prezidave — cerkev je res en sam zgodovinski spomenik. Ko je videl v kakšnem stanju je zgradba danes, je predsednik republike zmajeval z glavo: »Zakaj pa se to ni popravilo?!«

PRI PATRU PRIORJU

»Prav zdaj potekajo razgovori o obnovitvi stare cerkve,« mi je povedal dr. Josip Edgar Leopold, predstojnik kartuzije. Problem je pristopnost, ker stoji cerkev v notranjščini samostanskega zidu, kamor pa ženskam ni dovoljen vstop. Izkoristil sem priložnost, da je pogovor nanesel na klavzuro, pa sem vprašal:

»Pravijo, da se je nekoč vtihotapila v samostan v moškega preoblečena ženska in da ste to opazili, ko je že obredla vso hišo?«

Nasmehnil se je: »Ne, ne. To pa ne bo držalo. Med vojsko se je zgodilo, da so privlekli Italijani svoje »kurirke« s seboj, ko so zasedli samostan. Vsi naš protesti niso nič zalegli. Tudi dve nemški punčari sta vdrli s komisarjem iz Brežice rekoč: 'Uns ist alles erlaubt!' (Nam je vse dovoljeno) ...«

»Kaj pa partizanke?«
»Oh, saj res,« se je dotaknil s prsti čela, kot da ga spominja že zapašča, čeprav je pri svojih osmih križih in pol še zelo živahen in neverjetno ostro misleč gospod. »Skrili smo Pirkovičevi dve, pa tudi nekoč, ko smo sedeli z Draganom Jevtičem, komandantom Cankarjeve brigade v jedilnici, je nenadoma vstopila partizanka Milka Šobar. Dragan jo je strogo vprašal:

»Mar ne veš, da ženske ne smejo v samostan? Takoj se izgubi!«

Jaz sem posredoval, češ, če je že tu, jo pustite, naj vsaj kaj poje. Dal so ji skledico mleka in kruha. Brž ko je pojedla, jo je Dragan opozoril, naj odide. Po vojaško je pozdravila in odšla.«

DR. J. EDGAR L-LAVOV Z GENERALOM IVANOM LOKOŠKOM-JANOM, NEKDANJIM KOMANDANTOM TOMŠIČEVE BRIGADE, PRED SPOMINSKO PLOŠČO NA PLETERSKEM SAMOSTANU

»Kaj pa po vojni?«
»Ko smo izvedeli, da bo samostan obiskal takratni predsednik slovenske narodne vlade tovariš Josip Vidmar, nismo vedeli, če ga lahko smatramo za najvišjega državnega predstavnika, katerega soproga s spremstvom lahko prestopi klavzuro ker je bila slovenska republika le del zvezne države.

Vprašali smo za svet višje predstojništvo, ki je dovolilo vstop tudi tovarišici Vidmarjevi. Do obiska soproge predsednika republike tovarišice Jovanke Broz skoraj dvajset let ni nobena ženska noga prestopila samostanskega praga ...«

Pravila kartuzijanskega reda so res zelo stroga. Ali se danes sploh še kdo odloči in vstopi v njihove vrste?

puščavniška disciplina

»Malo jih zdrži«, pripoveduje p. prior. »Danes ali pa kdajkoli: vedno je težko čisto pretrgati vse stike s svetom. Samota, stroga disciplina in samostanski dnevni red so težke preizkušnje. Za fizične potrebe je sicer preiskrbljivo: jemo okusno in tečno hrano, tudi vina ne manjka, oblečeni smo toplo, spimo dovolj — odgovodovanje je predvsem psihično. Pozabiti moramo na strasti in nagone, pozabiti na telesno zadovoljstvo. Tega pa ne prenese vsakdo. Nekateri zbole tako resno, da morajo biti eksklaustrirani, to se pravi, da jih pošljemo na zdravljenje izven samostana. Drugi so spet sekularizirani in postanejo posvetni duhovniki. Zato je vedno manj naraščaja za menihe (patre). Mi jih preizkušamo in ostane jih največ 5 odstotkov. V zadnjih 40 letih je vstopilo tudi pet tujcev. Več je bratov, od katerih se zahteva manj študija in duševne zbranosti, obenem pa jim vsakodnevno delo na posestvu nudi dovolj razvedrila.«

»S čim pa ste postregli predsedniku republike tovarišu Titu, ko je bil tu?«
»Z našimi specialitetami.

»Ali res spite v krstah in si vsak svoj grob izkopije že dokler je še živ?«

»Taki in podobnih izmišljotin kroži še več naokoli. Toda sami ste spali na eni izmed naših postelj in na pokopališču najbrž niste videli nobene izkopane jame!« je živahno protestiral.

Res pa je to, da kartuzijana ne pokopljejo v krsti. Telo zavijejo v belo tkanino, ga položijo na desko in spu- stejo v grob. Samo črn križ brez napisu kaže, kje leži pokojni.

Nekdaj so menihi smeli kaditi, ker pa so se preveč razvadili, so jim potem kajenje prepovedali. Lahko pijejo črno kavo. Od mesa uživajo samo ribe in še nekatere vodne živali (race, vidre). Dnevni časopisov ne berejo, radia ne poslušajo, pač pa najdejo informacije o najvažnejših dogodkih v domačih časnikih in v tujih revijah, ki jim jih pošilja centrala iz Francije. Skoraj vsi so organizirani v Cirilmetodijskem društvu, ki združuje napredno katoliško duhovščino. Dr. Edgar je častni član tega društva in član izvršnega odbora. Prav kartuzija Pletenje je odločilno posegla v probleme sedanjega časa med slovensko duhovščino.

visoki gost

Jedel je tunino z jajci, kumaricami in drugo oblogo. Posebej je pohvalil domači sir. Ko smo mu ponudili slavni liker 'la Chartreuse', ki je znan kot kralj likerjev, je rekel, da je precej močan. Kaj tudi ne bi, saj ima 55 grádov! Izdelujejo ga v Veliki kartuziji Chartreuse v Franciji iz 130 zdravilnih rastlin.«

Kartuzijani so zelo ponosni na predsednikov obisk, saj jim je to najlepše priznanje za njihovo pogumno in napredno zadržanje med NOB ter sodelovanje z ljudsko oblastjo po vojni. P. prior nadaljuje:

»Predsednik je bil pri nas zelo vedro razpoložen. Ni se mogel načuditi kako velik je samostan. Iz predvidene pol ure obiska sta nastali dobri dve uri prijetnega sprehoda

in pogovora. Ko smo mu ponudili vino, je rekel: 'Vaš oviček je zelo dober. Meni so predpisali, da ga moram piti.' Človek mu ne bi nikoli prisodil njegovih let in preizkušenj, skozi katere je šel, tako mlad izgleda. Tudi soproga Jovanke je zelo prijetna in prijetna. Zivo so se zanimali za naše umetniške slike in druge dragocenosti ...«

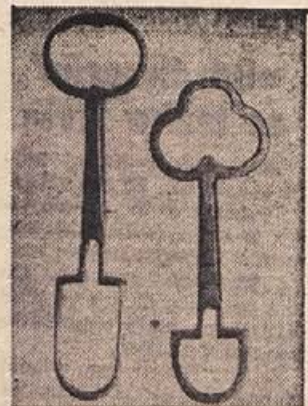
Nekatere izmed slik bo treba restavrirati, je menil tovariš predsednik, predvsem redkošči iz holandske šole. Gostje so bili vidno presenečeni tudi nad lepoto glavne samostanske cerkve, ki je grajena v neoromanskem slogu. Lesena obloga in pohištvo, rezljani pod vplivom

renesanse in poznega klasicizma ter vsa oprema, prepečljana iz Francije, imajo neprecenljivo vrednost.

Oltar, na primer, je baje dala napraviti pred nekako 200 leti Jeanne Antoinette Poisson, prijateljica Ludovika XV., znana pod imenom markiza Pompadour za katedralo v Saint Claudi. Pozneje so ga odkupili kartuzijani. Ker se je gornji del oltarja pri prevozu razbil, je leta 1936 Meštrovičev učencec Jurij Škarpa izdelal v hrastovino relief, ki zdaj nadomestuje manjkajoči del.

Samostanska cerkev je povezana z 31 meniški hišicami (celicami) z velikimi samostanskimi hodniki. Dva sta dolga 160 metrov, dva okoli 120 metrov, vsi pa tvorijo pravokotnik. Prostor v pravokotniku je zasajen s sadnimi drevjem, na sredini pa raste cipresov gaj, kjer imajo kartuzijani svoje majhno pokopališče. V ozadju samostana so sprehajališča in vrtovi, ob straneh pa gospodarske stavbe.

Ogromna knjižnica je najpopolnejša jugoslovanska biblioteka za študij teologije. Nekateri rokopisi iz knjižnice so stari okrog 700 let. Poleg 24.000 knjig na njenih policah je po manjših priročnih knjižnicah v samostanu in pri patrih v celicah še najmanj 15.000 knjig. Precej literature imajo tudi s pod-

VRATA V SAMOSTANU NE UBOGAJO NAVADNIH KLJUČEV: BRATJE SO IZDELALI POSEBNE KLJUČAVNICE, V KATERE LAHKO VTKAČNE TE SAMO KLJUČE, KAKRŠNE VIDITE NA SLIKI.

ročja kmetijstva in sorodnih panog.

Pa tudi drugih drobnih umetniških in zgodovinskih vrednosti je hiša polna, zato je obisk pri pleterskih menihih vedno zanimiv in poučen.

Od štirih kartuzij na Slovenskem, katerih prva je bila ustanovljena leta 1160 v Žičah (drugi dve: Jurklošter 1169 in Bistra 1255), je ostala do danes samo še pleterska. To je tudi izmed vseh v Evropi najbolj vzhodno ležeč samostan tega reda. Danes stoji še okoli 20 kartuzij z 1000 redovniki.

... dum volvitur ORBIS

...med tem, ko se zemlja suče. Ne samo suče, ampak tudi življenje na njej je vse drugačno. Mogoče prav zato pri kartuzijanih ni več toliko naraščaja kot nekdanj. Tudi življenje ima svojo disciplino, svoje odpovedi, svoje zakonitosti, ki jim ni moč uiti.

Ko so se samostanska vrata zaprla za menoj, se je po poljih in sadovnjakih ob cesti budil nov dan. Življenje

je razlito okrog samostana in val, ki pljusne preko trmetre visokega zidu, neizprošno napravi pečat svojega časa. Tak pečat, spominski ploščo, ki so jo vzdali hvaležni partizani na pročelje samostana, nosi, čeprav »nunquam reformata«, tudi kartuzija Pletenje.

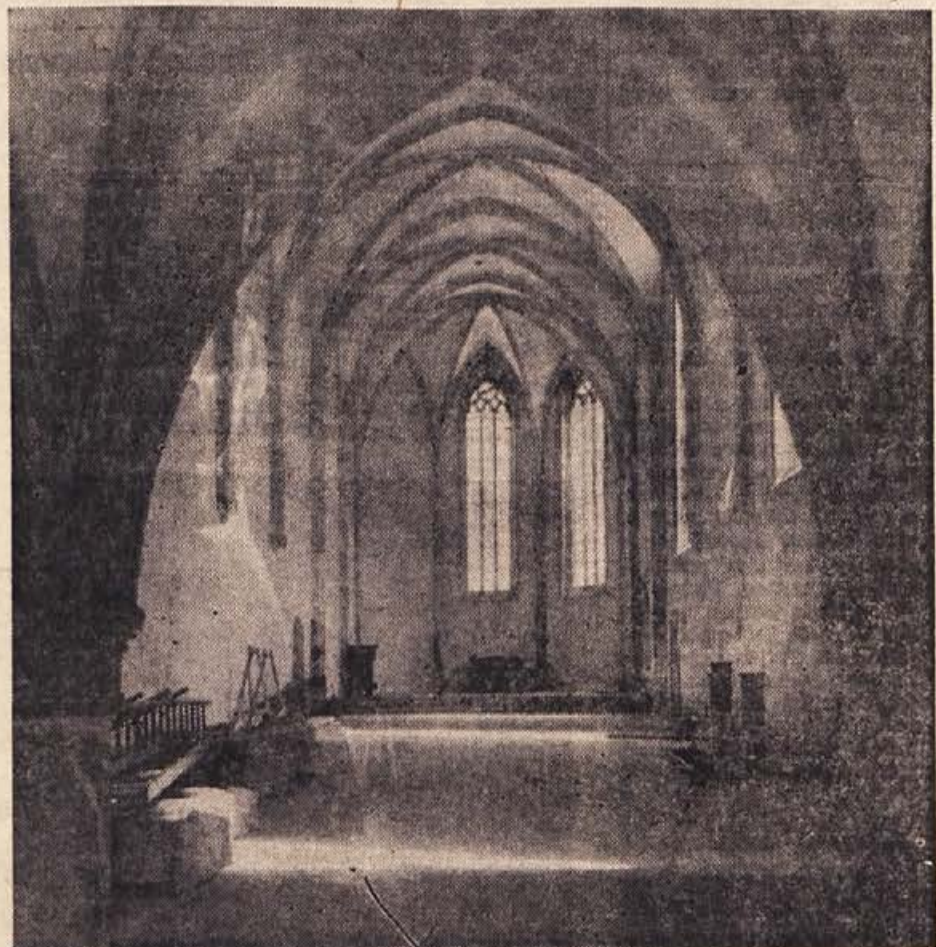
MARJAN MOSKON

Cartusia nunquam reformata, quia nunquam deformata. — Kartuzijski red ni nikdar reformiran, ker ni bil nikdar deformiran.

Stat crux, dum volvitur orbis. — Stoji križ, medtem ko se zemlja suče (napis v kartuzijanskem grbu iz 13. stoletja)

Odstavka v okvirčkih sta izvlečka iz slavnostnega govora inž. Jožeta Levstika-Vida ob odkritju spominske plošče kartuziji Pletenje in njenemu priorju dr. Edgarju oktobra lani.

Reprodukcije plastik ob vmesnih naslovih so posnetki skulptur, kapitelov in konzol v arhitekturi stare pleterske cerkve.

STARA CERKEV NAVDUSI S SVOJO ARHITEKTURO VSAKEGA OBISKOVALCA. VENDOR RAZPADAJOČA NOTRANJŠČINA IN STREHA KLICETA NA POMOČ. TUDI PREDSEDNIK TITO SE JE ZAVZEL ZA TAKOJSNJE POPRAVILU.

»Od »flikarije« se težko živi«

Mojster Jože Kajfež naju je s kolegom, ko sva vstopila v delavnico in vprašala kako je kaj s čevljarškim stanom v Kočevju, najprej malce nezaupno premeril. Ko sva povedala, da sva od »Dolenjca«, se mu je obraz hitro razžarel v nasmeh.

»TOVARIŠICA PRAVI, DA NI TREBA DATI NOTER!«

Majhen dečko pred zoprnim nalogo. Zunaj se poigrava sonce s prvimi rumenimi listi, on pa vtihi peresnik, da neusmiljeno skriptuje po papirju.

Naloga je napisana in Mirko teče k tovarišici, da ga odreši. Ko se vrne, me prosi: »Tovarišica pravi, da ni treba dati noter!«

Orožje z »neomejeno« močjo

»Pokazali so mi orožje strahotnega uničevanja.« je pred kratkim izjavil premier Hruščov skupini japonskih socialističnih poslancev na skoraj dve uri trajajočem sprejemu v Kremlju.

toliknega radiusa uničevanja, kot ga je opisal sovjetski premier, to je, da more uničiti življenje na Zemlji. Kobaltova bomba pa bi bila, kot pravijo, hudo nevarna tudi za deželo, ki jo uporabi. Ali ne gre morda za strahotno orožje po sistemu laserja, to je izredno močne koncentracije svetlobnih žarkov, ki prebijajo vse?

Smrtonosna igla je zgrešila srce

Razumljivo je, da je ta izjava, četudi samo del zelo dolgega pogovora, spodbudila komentatorje vsega sveta, da se znova lotijo domnev o »super orožju«. Se v času, ko je svet izvedel za vodikovo bombo in njeno rušilno moč, so se pojavile domneve o morilnem orožju, ki bi imelo moč sto megaton. Ni samo naključje, da ji je neki britanski časnik nadel ime »bomba sodnega dne.«

Zahodni vojaški krogi menijo, da gre morda za novo bakteriološko orožje in da so sovjetski znanstveniki že pripravili uspešno obrambo proti njemu. Londonski dnevnik Sun piše, da gre po mnenju britanskih znanstvenikov za nevtronsko (bombo-N), ki jo Zahod že več let pripravlja. Bomba ne eksplozira, temveč »sasno« oddaja nevtrone, ki prodirajo skozi več metrov debele zidove.

Ameriški izvedenci sodijo, da bi 100-megatonska bomba vendarle ne imela

TAKO KOT V SEMIŠKIH GORJAH — VIDITE JIH NA SLIKI — JE TE DNI V VSEH NASIH VIHOGRADIH... (FOTO: POL-DE GRAHEK)

Dober tek po tabletah!

»Zdajle, ko prihaja zima, prodamo največ raznih sirupov za kašelj in prehlad. Nekateri naredimo sami, nekateri pa so tovarniški. Najraje imajo ljudje altee, beli slez, ki je priljubljen tudi za čaj.« je povedala tovarišica Silva Oven, farmacevtka iz kočevske lekarne.

306 KUJARJEV ČAKA

Olimpijska vas je pripravljena

V Tokiju so že imeli uvod v olimpijske igre 1964: slavnostno so odprli olimpijsko vas, v kateri bodo stanovali športniki iz 98 držav sveta. »Vase obsega 14 štirinadstropnih stanovanjskih blokov, 249 vil in lesenih weekend hišic, tri

Milijonska dota za kralja Konstantina

Kot poročajo danski časopisi, je baje zahtevala kraljica Frederika za poroko svojega sina z dansko princeso. Ano Marijo od danske kraljevske družine doto milijon dolarjev. Uradno so se vesti v danskem zunanjem ministrstvu zanikali. »To je zadeva grškega in danskega dvora.« pravijo, na obeh dvorih pa o zadevi z doto raje previdno molčijo...

Tovarišica Silva Oven med delom v kočevski lekarni

Skrivnost Črnega jezera

Češkoslovaški potapljači so našli zaupne nacistične dokumente

Češkoslovaški zunanji minister Ljubomir Strougal je seznanil na posebni tiskovni konferenci domače in tuje novinarje s pomembnimi novimi dokumenti o dejavnosti nacistične obveščevalne službe med drugo svetovno vojno. Te dokumente so odkrili potapljači na dnu Črnega jezera na šumavi, v jugozahodni Češkoslovaški, blizu meje proti Zahodni Nemčiji.

Med dokumenti, ki jih je minister Strougal pokazal, je tudi zaupno gradivo o pogojih za novi, četrti nemški rajh. Z zgodovinsko političnega stališča so zelo pomembni doslej še neodkriti dokumenti najvišjih nacističnih voditeljev o tako imenovani »dokončni rešitvi židovskega vprašanja«, t. j. o načrtnem uničenju vseh Židov na svetu.

Med posebno zanimive dokumente sodi vsekakor tudi komplet periodičnega biltena četrtega oddelka glavne varnostne uprave rajha, ki vsebuje analizo notranje situacije v Nem-

Najstarejša Kolumbijka ima 160 let

Priljubeno dve uri hoda v varadi v Kolumbiji malihni vasi starka Carces: ta stara ženska ima 160 let. Njena žena je bila 140 let, tretja najstarejša prebivalka Kolumbije pa je Flora Caicedo, ki živi v La Doradaamu in ima 120 let.

Scotland Yarda v pokoji

Telega meseca bo v zaslišanju pokoji set Scotland Yarda George Hatherill. Moč pravi, da se bo odločil sam o svoji prihodnosti. Hatherill je bil 44 let star, ko je bil v 21. mesecu. Njegov vendar je bil najmlajši milijonski poštar. Doslej so našli še oro šestino naropadenarja. S tem pripravi bo odšel ukvar Hatherill naslednik Ernest Milan.

LAŽNI KARDINAL V ITALIJI

Neki italijanski nepridiprav je počastil v kardinalskem oblačilu številna italijanska podjetja in jim pri tem izmamil 200 milijonov lir. Alceo Camucci je bil pri svojih obiskih obložen v kardinalska oblačila, pripeljal se je v lesketajočem cadillacu z livriranimi soferjerji. S svojo zgovornostjo je podjetnika prepričal, da prodaja živila na veliko, čisti dobicek pa je namenjen v dobrodelne namene. Podjetniki so stili dober posel in so bili takoj pripravljeni plačati predujem. Ko pa je nekdo povprašal o tem Vatikan, je bila goljufija odkrita.

POJASNILNO NAROČNIKOM

Na številna vprašanja naših naročnikov in bralcev, če bo Dolenjski list postajal vedno na poseben in lepem papirju kot je izšel zadnjič, odgovorimo: srednjim bel papir smo tokrat morali vzeti, da je naš tednik sploh lahko pravočasno izšel. Tiskarna DELO žali nima nobenih zalog rotacijskega papirja v svojih skladiščih, ker ji ga tovarna papirja iz Krškega dobavlja tekorekoč vsak dan sprotili. V dnevnem tisku je že bilo pojasnjeno, v kakšnih zadregah je kolektiv tovarne papirja v Krškem, ki mora zdaj skrbeti za roto papir za skoraj vse naše glavne časnike, ima pa razen tega še izvozne obveznosti!

NOVO UPANJE ZA SLEPCE

Novo upanje za tisoče slepih je tsem ameriškim znanstvenikom uspelo izdelati iz plastične masle kraljih bodo v kratkem rojenico tudi v našem slovensku. Specialist dr. Wilfrid H. Hirsutugu in dr. Miguel Retamal pri poizkuhi so živali odlične uspehe dosegli. Živi kunec že po šest letih z umetno

— No, Janez je pa dobil res idealno ženo!

— Prvi uspeh sem že dosegel: obljubil mi je, da ne bo več jedel banan!

SMEH STOLETIJ

Spartanski zbor starcev je moral poslušati na dolgo razvlečen govor odposlanstva iz otoka Melosa, ki je prosilo za pomoč v živežu in marsikdo od svetovalcev je zgubil potrpljenje. Ko so prosilci končali in zahtevali odgovor, so zvedeli naslednjo modrost: »Med vašim dolgim govorom smo pozabili začetek, konca pa prav zaradi tega ne razumemo.« Toda odposlanci so se znašli: pokazali so Spartancem prazno vrečo. Nato so se Spartanci en dan postili in jim dali prihranjeno hrano s seboj.

Neki tujec, ki je izredno dolgo stal na eni nogi, je dejal Spartancu: »Ne verjamem, da bi ti mi dolgo časa vzdržati kot jaz.« »Jaz ne,« odvrne nagovorjeni, »toda tako uslugo ti lahko napravi vsaka gos!«

Pripovedujejo, da se je Bias, eden izmed prvih sedmih grških modrijanov, vozil nekoč po morju v družbi brezbožnikov, ki so svoje brezboštvo razlagali na dokaj neukusen način. Nenaodoma se je dvignil hud vihar in ladja se je začela močno zibati. Tedaj je vsa družba — z brezbožniki vred — začela klicati bogove na pomoč. Bias pa je mirno rekel: »Molčite, sicer bodo bogovi slišali, da ste tu!«

Ko je prišlo v mestu, kjer je Bias živel, do potresa, se je tudi filozof golokrok pridružil množici beguncev, ki so s sabo vlačili vse svoje imetje. Nekdo ga je vprašal, kje ima svoje stvari, in odgovoril mu je: »Vse svoje nosim s seboj.«

Saša Dobrila:

ARGONAVTI

TAKO JE MOGOČNI KRALJ! JEZA BOGOV BO POTOLAŽENA KO SE VRNE ZNAHNEJSE SPRAVNE ŽRTVE NAJAZ V STARO DOMOVINO!

TVOJI ŽELJI LAHKO USTREŽEM, ČE BOŠ IZPOLNIL PREPPISANE NALOGE, ČE JIH PA NE IZVRŠIŠ, BOŠ POĞUBLJEN!

TA ČAS, MEPEJA, POSTREZI GOSTOM NA VRTU!

SUŽNJE BODO TAKOJ PRINESLE PIJAČO.

KAJ SI ZAMIŠLJEN, JAZON?

Janku Pečariču odgovarja Kmetijska zadruga Metlika

28. maja letos smo v rubriki **ODKRIT RAZGOVOR** objavili pismo, ki nam ga je poslal tovariš Janko Pečarič iz Čuril 4 pri Metliki. V njem je načel vprašanje, da strojno delo v naših kmetijskih zadrugah ni najbolje organizirano. Menil je, da bi nekakšne »vaške skupnosti«, kot so jih posamezni kraji že imeli, lahko dobro upravljale z manjšimi kmetijskimi stroji, ki bi bili predvsem kmetom-kooperantom na voljo takrat, ko je potreba po strojih največja. Vprašanju smo konec maja posvetili celo stran v Dolenjskem listu, potem pa smo prosili za mnenje tri kmetijske zadruga: metliško, črnomaljsko in novomeško. Žal je trajalo tri mesece, preden smo dobili vse odgovore, nato pa spet ni bilo dovolj prostora, da bi jih takoj objavili. Zato šele danes objavljamo odgovor, ki nam ga je poslala KZ Metlika, druga dva pa sledita. Menimo, da je vprašanje, ki ga je načel tovariš Pečarič, še vedno zelo pereče za vse naše kmetovalce in jih zato prosimo, da vse tri odgovore skrbno pretehtajo, nato pa tudi predlagajo kot člani zadrug svojim zadrugnim svetom, kaj bi glede sproženega vprašanja kazalo ukreniti.

UREDNIŠTVO DOLENJSKEGA LISTA

Na vprašanje, ki ga zastavlja Janko Pečarič iz Čuril in na vprašanje, ki ga s tem v zvezi postavlja pred nas uredništvo Dolenjskega lista, daje Kmetijska zadruga Metlika sledeči odgovor:

Z ozirom na to, da je na vasi vedno manj delovne sile in da je tehnika in mehanizacija daleč naprej od načina obdelave zemlje in kmetijske proizvodnje na vasi, je nujno potrebno, da se bolj konkretno lotimo reševanja tega problema.

Hriboviti predeli in manjša kmetijska področja še dolgo časa ne bodo postala zanimiva za podružbljanje in kmetijsko proizvodnjo s strani kmetijskih zadrug, kmetijskih posestev, pa tudi ne s strani kmetijskih kombinatov. Zato bi bilo potrebno, da se zagotovi kmetijska proizvodnja na teh področjih z nabavo primernih strojev, ki bi nadomestili manjkajočo delovno silo, omogočili pa boljše proizvodnjo in večje hektarske donose.

PREDLAGAMO: vaška skupnost naj ima potrebne stroje!

Mišljenja smo, da bi se na vaseh organizirale »vaške skupnosti«, ki bi bile v tesni povezavi s kmetijsko zadrugo in katerim bi morali dati na razpolago kredite za nabavo primernih kmetijskih strojev. Člani »vaške skupnosti« bi najeli kredit pri istih denarnih zavodih kot kmetijske zadruga, za katerega bi jamčili s celim svojim premoženjem. Priporočila za odobritev takega kredita naj bi dala kmetijska zadruga in to le tistim »vaškim skupnostim«, katerih člani so kooperanti pri KZ.

Da se ne bi stroji prehitro

■ Rudniki lignita so avgusta nakopali več kot 1,5 milijona ton premoga, kar je rekordna mesečna proizvodnja. Večje količine lignita bodo za široko potrošnjo dobavili šele novembra ali decembra.

■ V Slavoniji bodo letos zasejali s pšenico okrog 70.000 ha obdelovalnih površin, kar je za 6.000 ha manj kot lani, namesto te pa bodo vsejali več koruze.

kvarili in postali neuporabni, bi »vaška skupnost« poslala na tečaj za upravljanje s kmetijskimi stroji (traktorski tečaj) nekaj svojih članov, ki bi pozneje upravljali s temi stroji. Seveda bi »vaška skupnost« morala plačati zamujeni čas temu svojemu članu, ki bi upravljal s strojem in ga tudi socialno zavarovati.

Vsaka »vaška skupnost« bi morala imeti svoj upravni odbor, ki bi se volil na občnem zboru vsako leto. Upravni odbor naj bi imel svojega predsednika, tajnika in blagajnika, ki bi vodili posle skupnosti kot izvršni organ.

Ta »vaška skupnost« naj bi bila v tesni povezavi s kmetijsko zadrugo, posebno z oddelkom za kooperacijo. Kmetijski strokovnjaki v KZ bi strokovno vodili oziroma dajali strokovne nasvete »vaškim skupnostim« za njihovo delo in proizvodnjo.

»Vaške skupnosti« naj bi bile kolektivne članice kmetijskih zadrug

»Vaška skupnost« bi morala skrbeti, da bi se obvezno izvajal vaški kolobar kmetijske proizvodnje, ker bi le na ta način prišli v poštev kmetijski stroji, ki bi jih imela »vaška skupnost«, kot so večji kmetijski stroji (kombajni ipd.), ki jih ima zadruga.

»Vaške skupnosti« bi naj bile kot pravne osebe regi-

to je največ v tem, da imajo zadruga svoja posestva in so z njimi toliko zaposlena, da pridejo kooperanti, še manj pa nekooperanti, zelo pozno na vrsto za strojne storitve (kar je točno po starem pregovoru: »bog je najprej sebi brado ustvaril«). Tako tudi zadruga najprej sebi opravi vsa strojna dela na svojem posestvu in šele potem pridejo na vrsto drugi.

Da pa bi zadruga nabavila toliko strojev, da bi v sezonah v nekaj dneh opravila vsa potrebna dela, je nemogoče, ker bi potem stroji (in strojniki) izven sezone stali neizkoriščeni in bi zadrugi povzročali preveliko izgubo.

Ustavimo beg z zemlje!

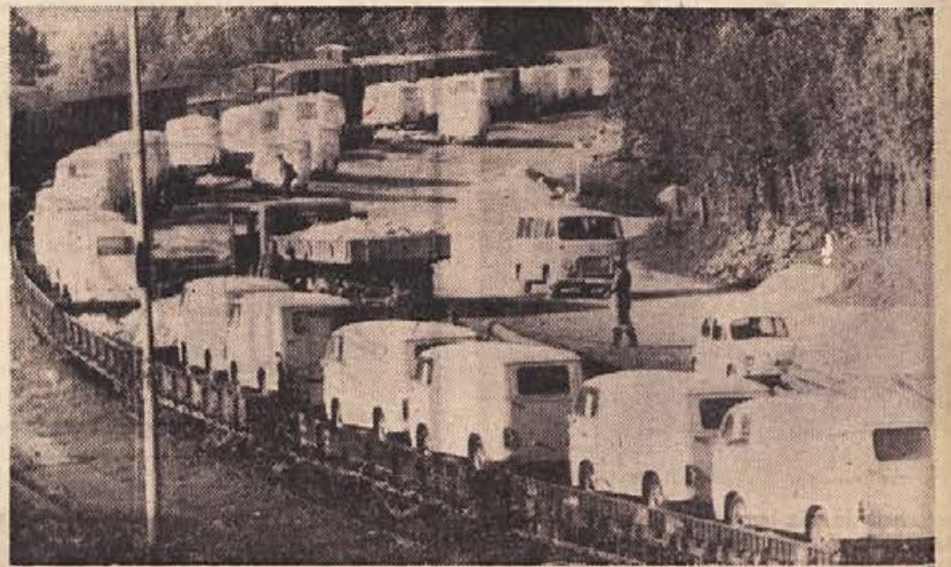
To je le naše mišljenje, pristojni činitelji pa naj zadevo proučijo. Mi smo mišljenja, da je to ustvarljivo in smatramo, da bi s tako potego dosegli veliko večji uspeh na področju kmetijskega nasploh.

Na predelih, ki so sposobni za vsestransko strojno obdelavo, razširjajmo družbeno posest, na ostalih pa omogočimo izkoriščanje tehnike in mehanizacije, da ne bomo vedno govorili o zaostalosti in nerazgledanosti kmečkega človeka, ki živi na vasi in dejansko še danes dela na način kot so delali njegovi predniki!

Zakaj beži kmečki človek s kmetije, tudi s tiste, kjer bi se lahko ostal? Največ zato, ker vidi, da si vsakdo pomaga z novimi tehničnimi dosežki, njemu pa je to onemogočeno, če vzamemo njegovo oddaljeno kmetijo.

Tako pa, kot smo omenili, bi tudi temu človeku, ki je oddaljen, omogočili, da bi tudi njemu tehnični dosežki omogočili lažje življenje in ga zadržali na njegovem posestvu. Tu bi lahko dosti več koristil sebi in družbi in ne bi več tako slišil z zemlje, kot silil danes.

Direktor KZ: Franc Jakljevič

Četrti transport IMV v češkoslovaško

Z bršlinske tovarne postaje je v petek odpeljal že četrti vlak, naložen s 40 vozili IMV za Češkoslovaško. To je predzadnja pošiljka dobave 200 vozil, ki je bila predvidena za III. četrtletje, zadnja pa je bila naložena večeraj. IMV Sanitet in IMV Servis sta na Češkem sprejeta kot tipski vozili in se kupec zanima tudi za nadaljnjo dobavo teh avtomobilov. Na Češkem organizirajo servisno službo IMV, ki je osnovni pogoj za solidno eksploatacijo.

»TEKSTILANA« potrebuje nove stroje

Plan proizvodnje letos v »Tekstilani« kar lepo izpolnjujejo, saj so ga konec avgusta z izdelanimi tekočimi metri blaga presegli za 1 odstotek, s prodajo pa so bili za kar 10 odstotkov nad planom! Letos so do konca avgusta naredili za 11 odstotkov več kot lani v enakem času, vnovčeni iztržek pa je bil za 23 odstotkov večji od lanskega. S prodajo izdelkov v »Tekstilani«, tovarni sukna v Kočevju, torej nimajo preglavic. Nekoliko težje je z nabavo osnovnih surovin, ker morajo pretežni del volne in sintetične kupovati v inozemstvu. Delajo samo mikane tkanine, sintetično pa uporabljajo za ojačanje.

Tudi kolektiv »Tekstilane« se ukvarja s pripravami za prehod na 42-urni delovni teden. Po temeljitih analizah so ugotovili, da bodo, preden si bodo lahko kaj takega privoščili, morali povečati storilnost dela in osebne dohodke. Oboje bo šlo težko brez rekonstrukcije tovarne, ker je njena strojna oprema zelo zastarela. Načrti za rekonstrukcijo so že pripravljeni, le sredstva bo zlasti sedaj težko dobiti. Vse, kar je potrebno, bi opravili v treh stopnjah: v prvi bi potrebovali 135 milijonov, v drugi 150 milijonov in v tretji 95 milijonov dinarjev investicij. Bruto proizvod bi se nato iz dosedanjih 800 milijonov dinarjev na leto povečal na 2 milijardi 200 mi-

lijonov dinarjev. Rekonstrukcija je toliko bolj opravičljiva tudi zategadelj, ker bi vsa investicijska sredstva porabili za nakup strojne opreme. Dosedanji prostori namreč v celoti odgovarjajo.

Struktura cene njihovih izdelkov ni najbolj ugodna: v polletju so porabili 48 odstotkov sredstev za surovine, 16 odstotkov za režijske stroške, 7 odstotkov za prometni davek, 22 odstotkov za osebne dohodke, 7 odstotkov pa za prispevke in za sklade. Povprečni osebni dohodek v februarju so bili 30.400 dinarjev na zaposlenega, letos v juliju in v avgustu pa že 39.200 dinarjev. Delavcev, ki bi v osemurnem delavniku zaslužili manj kot 25 tisočakov na mesec, ni več, še vedno pa je precej takšnih, ki zaslužijo manj kot 30.000 dinarjev na mesec. Razen tega pa podjetje pri prej opisani strukturi cene ustvarja zelo malo skladov. Lani so jih ustvarili za 15 milijonov dinarjev, letos pa jih najbrž ne bo za veliko več. Hkrati velja poudariti, da bi kolektiv veliko lažje dihal, če bi imel v obratu sodobno strojno opremo.

Rekonstrukcija »Tekstilane«

je torej kljub pomanjkanju investicijskih sredstev utemeljena. Celotna investicija bi bila porabljena za nakup strojev, precej pa odtehta tudi to, da bi bila nato rešena bodočnost 320-članskega kolektiva, ki se zdaj z zastarelo opremo težko spopada z ekonomskimi zakoni. Skozi desetletja si je na tržišču že ustvaril renome in tradicijo, česar pravtako ne gre podcenjevati!

Vodovod in zadrugi dom v Predgradu

Vodovod v Predgradu je speljan samo do pol vasi, radi bi ga pa tudi drugi prebivalci. Ker pa je prav po tem delu vasi teren za kopanje zelo trd in skalnat, bo potrebno sodelovanje vseh vaščanov. Le z združenimi močmi bodo lahko uresničili željo polovice vasi.

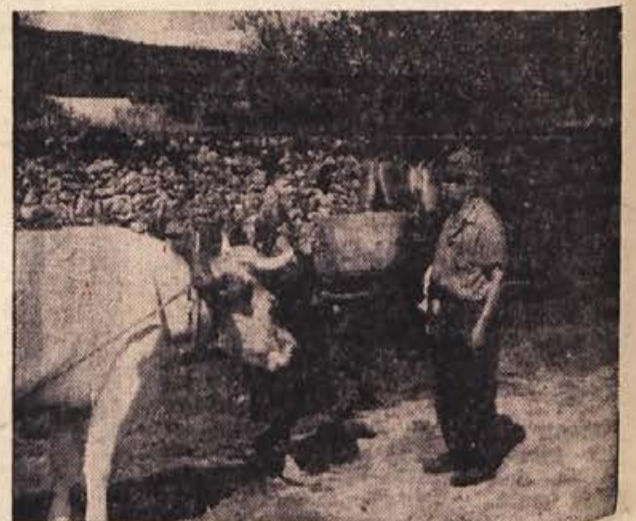
Drug problem kraja je zadrugi dom v nekdanjem gradu. Na stavbi sta dve spominski plošči, posvečeni naši revoluciji, ki ju pa zaradi nometane fasade sploh ni moč videti. Ljudje se sprašujejo, kdo je odgovoren za dom in kdo bo dal sredstva za ureditev fasade?

Skozi Štalcarje večji promet proti Reki

Odkar je asfaltirana cesta do Lívolda, je narasel promet iz Slovenije proti morju tudi na cesti skozi Štalcarje. Cestno podjetje je popravilo makadamsko cesto, da ni več tako rebrasta in da so postali čudoviti pokrajinski pejzaži južno od Kočevja bolj dostopni tudi za turiste.

Pred leti je bila v Štalcarjih osnovna šola, pozneje pa so jo ukinili in združili s šolo v Kočevski Reki, kamor vozi poseben avtobus otroke iz Brige, Ajblja, Morave, Štalcarjev in Novih lazov, drugi avtobus pa vozi starejše otroke v šolo v Kočevju. Kar zadeva šolanje, so štarsi in mladina v »ih krajih zdaj zadovoljni.

V okolici Štalcarjev je vedno dovolj lovcev, ki pridejo semkaj od vsepovsod. Visoka lovska zavest in malo naseljeni kraji so razlog, da divjih lovcev skoraj ni.

»V Starem trgu plačajo več!«

Torek je bil in okrog zadrugnega doma v Predgradu — nekdanjega gradu, kjer pa je zdaj trgovina, šola, kino, matični urad in še kaj — je bilo živahno. Ob torkih je tu odkup živine in kmetje so pripeljali mlado živino, da jo prodajo odkupovalcem KGP Kočevje.

»Če bo kaj več denarja, bom teička prodal, sicer ga bom peljal domov,« se je v značilnem poljanskem dialektu pridružil Ivan Štajmar iz Predgrada. »Koliko dobim za tele?« je ponovil vprašanje. »Kolikor mi dajo! v Starem trgu plačajo več, da ne govorim o Hrvatih, toda če ga peljem v drugo občino, se mi spet ne spleča, ker nabijejo neke dajatve, pa sem na istem,« je dejal, s'opil k lepe-mu teletu na vozi in ga požal. Prav tako, kakor bi se poslavljajal od njega s tečkim srcem.

(Kdor je ta vte letos 16. septembra že videl v Pavlini, naj ga počkeda še enkrat: to je zares dober vic!)

— VIDIS, TRAKTORJA NE MOREM KUPITI NA KREDIT, FIČA PA LAHKO!

BREŽICE: bo letos drugače?

Poletnega zatišja in lenobnega počitniškega vzdušja je konec. September je že prinesel s seboj razgibano družbeno življenje in spet se pričnjenja niz novih akcij, razgovorov in posvetovanj o najraznovrstnejših problemih, ki jih poraja vsakdanost. Ob tem času vsakokrat znova pričakujemo osvežitve v kulturnem življenju. V brežiški občini so tudi že vznikli načrti oz. bolj želje za novo, prihajajočo sezono. Pripravljeni so programi kulturno prosvetnih organizacij, ki se zaključujejo z navedbo dotacij, ki jih potrebujejo za svoje delo v tej ali oni vasi. Koliko in kaj si lahko obetamo v kulturi in prosveti od septembra do prihodnjega junija v občini Brežice, lahko sklepamo iz izjav nekaterih dolgoletnih delavcev na tem področju družbenega življenja.

Profesor Bogomir Javornik: »Klasičnih oblik kulturno-prosvetnega dela v društvih v Brežicah najbrž ne bo več. Vpliv množičnih komunikacijskih sredstev, predvsem radija in televizije, izostrujeokus ljudi in z amaterskimi predstavami jih ne bomo mogli zadovoljiti. Preiti moramo na organizacijo kulturnega življenja v Brežicah, na dobre klubske večere, gostovanja poklicnih gledališč in organizacijo revij. Gostovanja bi lahko organizirali škratki za gimnazijo in odrasle občinstvo. Šolska mladina letos ne bo obiskovala gledaliških predstav v Ljubljani. Dogovarjamo se za obiske celjskega gledališča, kar bo za gimnazijo mnogo ceneje in tudi sicer bolj ugodno. Sklad za kulturo in prosveto pa bi moral v tem primeru za večerno predstavo kritično razliko.«

Ciril Baškovič: »Vprašanje brežiške godbe na pihala je še vedno odprto. Za vaje nima nikrež prostora in tudi brez uniform je. Godbeniki so pripravljene stisniti se v kulturno in prosvetnem domu in na tihem upajo, da bodo vendarle našli na razumevanje.«

Tovariš Baškovič je kot honorarni urednik glasbenega programa Radia Brežice pomenil, zakaj ni več oddaj namenjenih popularizaciji domačih zborov in ansamblov. Nikogar ni, ki bi z njimi delal in jih pripravil na nastopanje. Radio bi potem opravljal vzgojno nalogo.

Rado Dernač: »Premalo spodbujamo živo kulturo! V skladu za kulturo in prosveto je bilo zadnje leto res precej denarja, vendar je še vedno premajhen del namenjen dejavnosti društev. Sicer pa se letos spet obeta pestro leto. Na pomlad bo v Brežicah medobčinska revija, v Arčicah in Cerkljah pa pripravljajo krajevni kulturni teden. Prosvetni domovi so kar vsi po vrsti potrebni prireditve. Upajmo, da bomo letos dobili vsaj najnujnejša sredstva.«

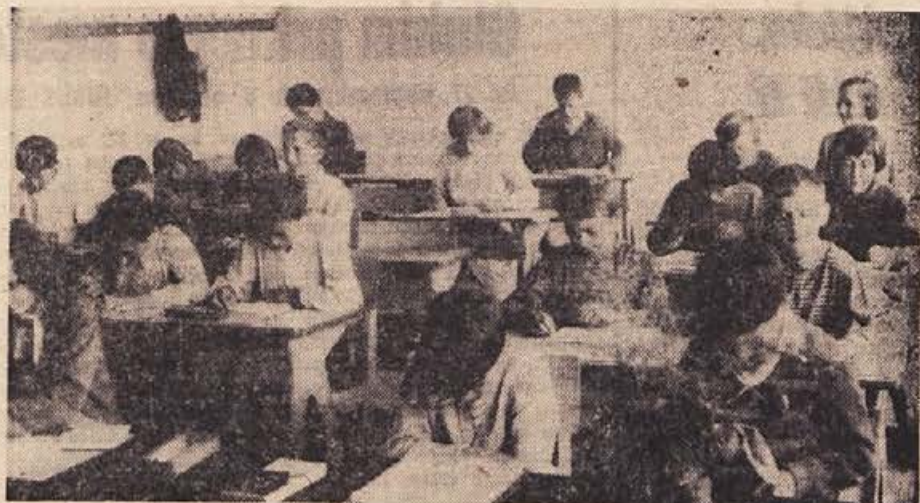
Savica Zorko: »Občinska matična knjižnica se stiska na 25 kvadratnih metrih površine, zato težko čakamo na selitev v prosvetni dom.

Se tam nam bo tesno, ker je na razpolago en prostor, ki pa je seveda mnogo večji in lepši. Za prvo napoved o selitvi smo zvedeli pred dveh letoma. Kako bo letos, ne vemo. Čas bi že bil, da bi prosvetni dom dokončali. Menim, da bi dejavnost knjižnice v novi stavbi lahko povežali z dejavnostjo kluba. Ob pol štirih popoldne, ko se bodo vrata knjižnice zaprla, bi vse časopise in revije odstopili obiskovalcem kluba. Zjutraj bi jih spet prevzela knjižnica. Pa tudi na druge načine bi lahko sodelovali.

Na kratko smo torej zvedeli za pomladansko revijo, za gostovanja, za težave pevskih zborov in za stisko v knjižnici, ob vsem tem pa je še ko-

pica nerešljivih zadev, o katerih bi morali spregovoriti takoj na začetku nastopajoče kulturne sezone. V Brežicah na primer sploh ni mogoče govoriti o klubskem življenju, če ga nihče ne usmerja. Kaj pomaga, če se mladina zbere v klubu vsak četrtek, če pa je tam samo televizijski aparat. Takšni večeri brez vodstva so dolgočasni. Spet smo se torej ustavili pri ljudeh. Z amaterskim delom si uspešno pomagajo marsikje na podeželju, medtem ko v mestu to ne zadostuje več. Treba bo pregledati, kako se uresničujejo sklepi plenuma o kulturi in še pred sezono povedati, kaj bo in česa ne more biti v Brežicah.

JOZICA TEPEY

Ura se je začela, ura slovenščine v petem razredu osnovne šole v Adlešičih, kjer poučuje učitelj Jože Jakofčič. »Milena, pa začnimo ponavljati,« je rekel tovariš učitelj. Deklica je vstala z odprto knjigo v roki, drugi učenci pa so ji sledili sede. Ura slovenščine je vedno zanimiva.

V ADLEŠIČIH: štirje za vse!

ELKA ŠKRABEC, upraviteljica osnovne šole v Adlešičih, se je pripravljala, da stopi v razred. »Samo štirje učitelji smo, šola pa ima 166 učencev,« je povedala ob mojem začudenju, ker sem mislil, da jo bom našel v pisarni. »Name pride 34

ur pouka, na moje kolege pa še več. Predmetni pouk je samo dopoldne. Tedaj sta zasedeni dve učilnici. Štiri učilnice se napolnijo popoldne. Tedaj imajo pouk nižji razredi. Osmega razreda nimamo. Vanj se je vpisalo premalo učencev, pa smo jih prešolali v Crnomelj. Vozajo se z avtobusom, s kolesi, nekateri pa pridejo k pouku peš. Razmišljamo, da bi v Crnomelj prešolali tudi sedmi razred, da bi imeli učenci kvaliteten predmetni pouk, ki ga v Adlešičih ne moremo organizirati. Učiteljev je tu že zdaj premalo. Vsaj petega bi morali še dobiti, da bi nas nekoliko razbremenil. Stanovanje zanj je pripravljeno.«

»Kaj prosvetnega delavca na podeželju najbolj spravlja v zagato?«

»Od nas zahtevajo, da smo povsod prvi, na sestankih in v aktivnosti. Vse povsod. Tega je toliko, da večkrat ne veš, kaj bi: ali pomagati kraju ali samo sedel v šoli.«

»Kaj je torej šola?«

»V Adlešičih tudi kulturni center, oziroma servis za pomoč in nasvete tistim, ki si prizadevajo gojiti kulturo. Kraj do zdaj ni imel nobene dvorane. V šolski učilnici so bili sestanki in prireditve. Vzdrževanje takega prostora pa naš proračun ni prenesel, zato smo morali gostoljubnost odpovedati.«

»Adlešiči so zibelka belokranjske folklorne, ki pa na žalost izumira. Kako bi jo »hranili?«

»V šoli je poseben predmet o belokranjskem venjenju. Učenci in učence delajo prtičke in jih potem prodajajo kmetijski

zadrugi. Ta predmet poučuje v šestem in sedmem razredu Marija Cvitkovič, ki je sicer šivilja. Pisanič znata napraviti le še dve Belokranjci. To sta sestri Barica Jakljevič, 50, iz Adlešičev in Anka Veselič, 60, iz Purge. Plesi so se ohranili le toliko, kot je možno ob dedovanju iz roda v rod. Umetno pa jih nihče ne goji. Ni denarja. Če bi imeli denar, bi marsikaj poučevali na šoli. Tudi izdelava belokranjskega platna gre v pozabo. Skoda, ker je ta folklor tako svojska!«

I. Z.

»To zimo bomo spali...«

Precej delavno prosvetno društvo v Adlešičih bo letošnjo zimo lahko spalo, ker nima več prostora za kulturno izživljanje in prireditve. O prosvetni dvorani v vasi že leta govore po sestankih, a več kot to ne uspejo napraviti. Doslej so uporabljali za nastope in prireditve razred v šoli, letos pa je ta razred postal učilnica in tako je konec z vsemi vajami in nastopi folklorne, dramske in tamburaške skupine. Ali bo res pri tem ostalo?

Predgrajska folklor v Kočevju

V okviru praznovanja občinskega praznika bo v nedeljo nastopila v Kočevju folklor. Predgrajčani so z grada ob Kolpi. V teh krajih so še močno živi narodni običaji, posebno razvita je folklor. Predgrajčani so z narodnimi plesi letos že zelo uspešno nastopili v Crnomlju, v nedeljo pa se bodo predstavili tudi prebivalcem Kočevja.

KOČEVJE: stanovanja, dohodki, učilnice...

»Od predvojnih let do danes se je število šolskih otrok v Kočevju povečalo več kot za trikrat, se pravi od okrog 700 na preko 2.200.« je pripovedoval predmetni učitelj likovne vzgoje na Šeškovi šoli Ivan Brudar — Zan, ko sva se prejšnji teden kar na cesti zapletla v pogovor o problematiki šolstva. Nadaljevala sva v kavarni.

»Vse težave šolstva v naši občini lahko strnemo v tri kratke, toda ne tudi tako enostavne probleme — stanovanja, osebni dohodki, šolski prostori. Šeškova šola in gimnazija se stiskata v eni stavbi in sta druga drugi napoti. Bračičeva šola pa gostuje kar v treh stavbah. Učilnice so na splošno slabo opremljene, stavbe neprimerne; zgrajene so bile že pred več kot štirimi ali več desetletji.

Vedno več televizorjev v Grčaricah

Grčarice so vas, kjer je na število ljudi razmeroma največ televizorjev. Najprej so imeli vsakega v domu, zdaj jih je pa že šest. Z novimi sprejemniki pada tudi število obiskovalcev v dvorani, katere blagajna je prazna in nimajo s čim plačati snažilke; TV naročnino plačuje sindikalna podružnica obrata.

Poleg drugih prireditev imajo v domu večkrat tudi kino. Včasih pride iz Ribnice, zadnje čase pa pogosteje iz Kočevja. F. GRIVEC

Drug problem je pomankanje učiteljev, kar je v najtesnejši zvezi s pomankanjem stanovanj in nižjimi osebnimi dohodki, saj so naši prosvetni delavci veliko slabše nagrajevani kot oni v razvitejših občinah, so pa tu tudi neprimerno težji delovni pogoji. Občina si sicer močno prizadeva, da bi nam vsem zagotovila primerna stanovanja, vendar ji popolnoma še ni uspelo; še vedno jih nekaj stanuje v internatu, hotelu ali pri privatnikih. Po zakonu o financiranju šolstva so brez dvoma otroci v slabše razvitih občinah prikrajšani, tega pa ne more odtehtati še tako veliko prizadevanje občine.

In zadnje: osebni dohodki prosvetnih delavcev pri nas močno zaostajajo za OD v gospodarstvu, kar je sicer splošen pojav, zaostajajo pa

Ivan Brudar — likovno vzgaja učence na Šeškovi šoli v Kočevju

tudi za OD solnikov v razvitejših občinah. Menim, da so politično teritorialne skupnosti dolžne zagotoviti sredstva za obvezno dejavnost šol, ne glede na proračunske možnosti. V družbenem planu za prihodnje leto bo treba analizirati stanje in upoštevati zaostajanje porasta osebnih dohodkov v šolstvu. Predvsem pa je treba otrokom zagotoviti primerne prostore in pogoje za šolanje. In v tem smo vsi prosvetni delavci z veseljem pozdravili prizadevanja občine za čim prejšnjo izgradnjo nove šole...«

F. GRIVEC

Oj dinar, dinarček v kulturi!

Ne spominjam se, od kdaj so v meni besede nekega Dolenjca, ki je razlagal, da je po njegovem kulturo ena najbolj osiromašenih »gospodičen« v naši javnosti. Te »gospodične« se spominim vselej, kadar mi kdo reče: »Glej, če bi imeli denar, kaj vse bi lahko napravili za to našo kulturo!«

Ni bil slučaj, da mi ta osiromašena »gospodična« ni hotela iz glave tudi prejšnji teden v Crnomlju, ko sem se v eni izmed občinskih pisarn pogovarjal z Janezom Kramaričem, predsednikom tamkajšnje Zveze kulturnih organizacij. Povod za to mi je dal že njegov prvi stavek, ki ga je takole zaokrožil: »Delamo po svojem programu, kot moremo in kot dopuščajo finance.«

Marčevski kongres Svobodne prosvetne društev Slovenije je opozoril na finančne težave kot na izhodišni problem za razvoj vsake dejavnosti. Podčrtal je tudi, da klasične oblike kulturnega življenja danes več ne ustrezajo potrebam občanov, prav tako ne na podeželju, kjer

je še vedno močno zakoreninjena tako imenovana »štalniška« kultura.

»Kaj bi lahko navzlic vsemu pridali v okvir kulturne bere letošnjega leta v vaši občini za pomoč republiške Kramariča.

Kramarič: »V Crnomlju

smo imeli kulturno revijo in Jurjevanje.«

Vprašanje: »Pa sredstva, kako ste jih zbrali za tako obsežne prireditve?«

K.: »Že dvakrat smo se obrnili za pomoč k republiški mu skladu za pospeševanje kulturnih dejavnosti. Obakrat uspešno. Drugi znesek je namenjen za gostovanje poklicnih gledališč v naši občini, slovenskega okteta in drugih kvalitetnih skupin. Seveda je morala toliko kot sklad prispevati občina. Moram reči, da je občina pokazala veliko razumevanja za reševanje kulturnih problemov v občini.«

V.: »Torej ni bilo vse tako obupno?«

K.: »Za centralne prireditve je bilo preskrbljeno, ne pa za podeželska prosvetna društva. Ta so postavljena ob zid, ker ni sredstev, da bi delala. Prav zares ne. Danes

pa brez denarja ne gre. Kaj verjame, da bi ljudje še kaj zastonj napravili? Jaz ne verjamem.«

V.: »Kje vidite torej rešitev podeželske kulture?«

K.: »Samo v denarju, iz katerega kultura izhaja in se mora, žal, večno povračati k njemu — osiromašena.«

V.: »Prostori so?«

K.: »Da, če bi jih imela vsa društva. Odvorn sploh ni.«

V.: »Ste poskusili z novimi oblikami?«

K.: »Ne, ne da se. Kadrov ni. Ker ni denarja, odhajajo celo najstarejši sodelavci, ki so tako rekoč najdlje živeli v idealizmu. Danes Crnomelj nima režiserja, čeprav tega ne bi mogel reči za igralske talente, ki jih ne manjka. Ne bi rekel, da noče, ampak da se vsakdo boji prevzeti režisersko vlogo v takih okoliščinah.«

V.: »Pa podjetja, kaj so ta prispevala za kulturo?«

K.: »Podjetja porabijo sredstva predvsem za sindikalne izlete, čeprav se mi zdi, da

bi morala kaj prispevati za domačo kulturo. Tako bi vsaj z gostovanji drugih skupin dobili to, česar v občini ne moremo skupaj spraviti.«

V.: »To pomeni, da bo Crnomelj zaživel, podeželje pa ne.«

K.: »Odslej bomo morali bolj pomagati tudi podeželskim društvom, zlasti tistim, ki gojijo ljudsko — belokranjsko folkloro, petje, plese in ostalo.«

V.: »Če se spet povrneva h kadrom...«

K.: »Na podeželju so učitelji vse, tudi tamkajšnji kulturniški kader. Kader smo do zdaj dobivali s seminarjev, okrajnih in republiških, ki jih je deloma financiral tudi naš občinski svet. Letos, oziroma na prihodnji seminar bomo poslali samo človeka za klubsko dejavnost, ker ni več sredstev.«

V.: »Kako gre občinskemu svetu oziroma Zvezi kulturnih organizacij?«

K.: »Potrebujemo profesio-

nalnega delavca. Po mojem mišljenju bi bil to lahko upravnik prosvetnega doma v Crnomlju.«

V.: »Če preskočiva občinske meje, kako je s sodelovanjem z drugimi občinami in kraji? Seveda razen gostovanj ljubljanskih skupin, s katerimi ste sklenili aranžmaje?«

K.: »Kulturniki iz Dragatuš so v najtesnejšem sodelovanju z Zagorjani. Dragatuška skupina je že gostovala v Zagorju, zagorski zabavni kvintet pa v Crnomlju, pred kratkim pa tudi ondotni mladinski pevski zbor. Z Zasavjem smo se tako rekoč že pobratili. Isto nameravamo narediti s Slovenskim društvom v Karlovcu in se z njim pomeniti o izmenjavi gostovanj.«

V.: »Kultura torej živi in bo živela, četudi bi odpovedal njen glavni dirigent — denar?«

K.: »Živi.«

IVAN ZORAN

Micka, tudi ti si kriva!

Zdajle, ko bereš Dolenjski list si že spet doma in dela ti po ves dan ne zmanjka. Komaj najdeš toliko časa, da s sosedom malo poklepetas in potožiš, kakšne težave so z otroci, pa z dedcem in z živino. Micka, lahko bi bilo pa tudi drugače — lahko bi ležala že dva tedna v novo-meški bolnici ali pa celo že na domačem pokopališču. Ali se še spominjaš zadnjega sejma, ko sta z vašim stricem prignala v Novo mesto porejeno Sivko, da bi jo prodala? Do kupčije menda ni prišlo, pa vseeno sta zavila na Košakovo dvorišče, od tam pa ob pol enih proti domu. Tu, med trgovino kmetijske zadruga in veliko stanovanjsko hišo, sem vaju s stricem in Sivko na cesti tudi opazil. Vlekla si kravo za povodec in zavila s stranske ulice na glavno cesto. Prej ko si stopila z živinčetom na to najbolj prometno novomeško cesto, pa se ti ni zdelo vredno, da bi pogledala, ali morda kdo ne prihaja z desne strani. To je bila tvoja napaka, Micka — lahko bi jo plačala z glavo ali pa s priličnim zakolom krave, kolikor ne bi prišlo do nesreče obeh že kar na cesti! Od Industrije obtuve — tam, kjer delajo čevlje ob Cesti komandanta Staneta — je namreč v istem času vozil v mesto avtomobil. Ti ga nisi videla; če pa si ga in se zanj nisi zmenila, je tvoja lahkomišelnost še hujska! Vlekla si kravo, da bi obe kar najhitreje prišli na desni rob ceste, stric pa se je poganzjal s svojo palico in trdo nogo za vama kar je le mogel. On je tudi videl, da vaju avtomobil dohitva — in takrat, ko je fičko na skrajnem desnem robu cestišča švignil mimo kravinega gobca in te skoraj oplazil, si se zdrznila in se za hip ustavila. Stric je sredi ceste divje mahal in te hotel opozoriti na nevarnost, ki pa je bila tisti hip na tvojo srečo že mimo...

Micka, tokrat te avtomobil v Novem mestu ni povozil. Imel je prednost, ker je prihajal z desne strani in ti bi ga s kravo morala počakati v stranski ulici, šele nato pa bi glavno cesto lahko hitro prečkala in nadaljevala svojo pot po njeni skrajni desni strani. Nesreče ni bilo, čeprav so nam, ki smo stali na pločniku, lasje šli pokonci! Verjemi mi, Micka, da ni lepo videti nesreče, krvi in solz na cesti. Tvojim doma bi bilo neskončno hudo, ko bi te morali obiskovati v bolnišnici ali pa ti celo nositi jesenske rože na prezgodnji grob.

Micka, niso vseh nesreč krivi samo soferji in avtomobili! Tudi pešci povzročijo prenekatero trčenje. Tokrat te avtomobil ni povozil. Da te ne bi tudi kdaj drugič, boš tudi ti morala spoštovati prometne predpise. Poglej na levo in desno, če je pot prosta, šele nato stopi čeznjo! Saj ne bi še rada umrla, kajne?

Pa ne zameri odkrite besede!
TVOJ SOSED S CESTE

Gluhim primerno mesto v družbi!

Od 27. septembra do 3. oktobra: JUGOSLOVANSKI TEDEN GLUHIH

Zadnja septembrska nedelja je posvečena mednarodni organizaciji gluhih, katerih je na svetu okrog 36 milijonov, v Jugoslaviji pa 22.000. Gluhim posvečamo pri nas precejšnjo pozornost, zato tudi letošnje prizadevanje ni skraćeno na en dan, ampak potekajo razne prireditve s proslavami, predavanji, in športnimi tekmovanji kar ves teden od 27. septembra do 3. oktobra. O tem, kar je bilo za gluhe do zdaj narejenega, razpravljajo te dni po vsem svetu, pri nas, kjer proslavlja organizacija svojo 20. letnico, pa je pomen tega še večji. Kako se praktično odraža skrb za gluhe, navaja podalek iz Slovenije, kjer je med 3000 gluhih zaposlenih že 1.000 članov, več sto pa v oskrbi socialnega varstva. Če temu pristojevo še vedno večje razumevanje za reševanje problema defektnih ljudi širom po domovini, pa tudi v dolenjskih občinah, lahko precej ugotovimo, kolikšna je skrb za človeka, kolikšna pomoč mu je odmerjena. Radi pa bi poudarili, da Zveza gluhih v Novem mestu, ki vključuje vse gluhe v štirih dolenjskih občinah, se nima popolnoma tiste podpore, kot bi bilo željeno in potrebno. Prav tako bi radi, da bi te občine kakor tudi vse gospodarstvene organizacije na njihovem območju letos ob 20. letnici organizacije pozorneje spremljale življenje gluhih.

Gluhi državljani dolenjskih občin so na poseben način proslavili pomembno obletnico svoje organizacije. Deset

članov se je 27. septembra udeležilo dopisnega tekmovanja v streljanju z zračno puško, ki ga je letos že šestič organizirala športna zveza gluhih Jugoslavije. Na strelišču strelske družine Janeza Trdine v Novem mestu se je najbolj izkazal Franci Kren iz Vaute vasi, ki je dosegel 52 krogov, za njim pa sta se uvrstila Slavko Rangus iz Cadržan z 51 in Miha Hrovat iz Irče vasi s 47 krogi. Anica Jerman

je kot edina tekmovalka v moški konkurenci zbrala 43 krogov in potrdila svojo dobro formo. Vse te rezultate bo prejela športna zveza gluhih v Beogradu in razglasila končnega zmagovalca. Čeprav dolenjski strelci ne pričakujejo vidnejšega uspeha, pa velja njihova dobra volja, s katero hočejo gojiti ta šport. 10. oktobra bodo tekmovali še z vrstniki iz Krškega.

mtr.

TREBNJE: letos četrtnina posebne premije

Velika večina prebivalstva trebanjske občine je na nedavnih zborih volivcev, ki so bili v 29 krajih, pozdravila sklep o razširjenem zdravstvenem zavarovanju kmečke mladine. Na hitro odločitev je pravzaprav vplival en sam in edini razlog: da bo od tega vedno koristil kot izguba. Tako zavarovanje je za kmečko prebivalstvo pomembna novost, saj omogoča njegovi mladini do 15. leta in mladini do 26. leta, če se šola, poceni zdravljenje in nudenje zdravniške pomoči. Izračunali so, da pride s tem do 12 milijonov dinarjev novih stroškov, kar ni tako malo. Seveda bi bili vsi najbolj zadovoljni, če bi ta znesek lahko plačala občina. Toda občina tega ne bo zmožna, prispevala pa bo po 500 dinarjev za vsakega zavarovanega kmečkega mladince. Ta-

kih mladincev so v občini naštejali 2.350. Druge stroške bodo pač morali pokriti svoji koristnikov razširjenega zavarovanja. Občinski odlok, sprejet na zadnji skupščinski seji, navaja, da bodo morali kmetovalci prispevati vsoto, ki je enaka 3,2-odstotnemu delu katastrskega dohodka. To, tako imenovano posebno premijo bodo plačevali vsi — tisti, ki imajo otroke, kakor tudi tisti, ki so brez njih. Ugodnost zavarovanja bo možno začeti izkoristiti tri mesece po vplelji, praktično pa že s 1. januarjem prihodnje leto. V ta namen pa bo treba že letos prispevati četrtnino posebne premije (0,8 odst. katastr. dohodka), občina pa bo dala po 125 dinarjev za zavarovanja.

V Vasi so obnovili gasilski dom

Prizadevni gasilci v vasi ob Kolpi so letos obnovili gasilski dom, 140.000 dinarjev je v ta namen prispevala občinska skupščina Kočevje ter jih dodelila področni krajevni skupnosti. S tem prispevkom so naredili največ kar so mogli, zdaj pa potrebujejo še vsaj 150.000 dinarjev, da bi preplekali okna in vrata v domu, ki bodo sicer propagala.

Zaradi TBC lani 90 milijonov dinarjev škode!

Tuberkuloza pri nas resda upada, vendar jo lahko še vedno štejejo med najhujsje sovražnike zdravstva in gospodarstva. Preteklo leto je bilo samo v naši občini vpisanih 315 tuberkuloznih bolnikov, ki so razširjali bolezen, izgubljenih pa je bilo 10.755 delovnih dni. Škoda, ki jo je TBC povzročila novomeški občini v letu 1963, pa je znašala več kot 90 milijonov dinarjev, ne upošteva je izgube narodnega dohodka. Kljub tako visokim in silno zaskrbljujočim številkam se vse premalo zmenimo zanje in nekaterim gospodarskim organizacijam sploh niso mar. To tr-

ditve dokazuje dejstvo, da je bilo na ponovno sklicanem zdravstvenem posvetovanju v tednu boja proti TBC preteklo soboto v Novem mestu le 35 navzočih od vseh delovnih organizacij v občini in vseh ostalih vabljenih! Posvetovanje pa je lepo uspelo in je bilo dobro pripravljeno. Zbrane poslušalce je v imenu občinskega sveta za zdravstvo najprej pozdravil dr. Milan Adamič, zatem pa je dr. Adolf Špiler govoril o tuberkulozi in njenem uni-

čujočem delovanju na sploh, še posebej pa o stanju v naši občini. Poudaril je, da zdravstvena služba ne bo mogla uspešno zatirati TBC, če ji ne bodo pomagale tudi gospodarske organizacije. Nekatere so doslej pokazale kaj malomaren in skrajno nehuman odnos do svojih tuberkuloznih bolnikov in jim niso hotele nuditi po ozdravitelju 4-urne zaposlitve, ki je zanje nujno potrebna. Razen tega bi morali kolektivni pri dodeljevanju stanovanj dajati prednost tuberkuloznim bolnikom, pri katerih je sončno in zdravilo stanovanje pogoj za uspešnejše zdravljenje. Po predavanju so predvajali tudi film o tuberkulozi, dal in je bil film nem.

Kdo bo skrbel za neboljence?

Ni še dolgo, kar je Dolenjski list poročal, da smo se posloviili od Mikličeve mame, že nas je vse pretresla vest, da je omahnil od kapi njen sin Jože Miklič iz Ornuške vasi. Daleč naokoli je bil znan kot priden in delaven kmet ter skrben oče petih otrok. Ves je bil predan delu na kmetiji, na kateri je po materini smrti ostal sam z ženo in otročički. Pokojni Jože je pustil mnogo neopravljenega dela vdovi, ki je ostala sama s petimi otroki, starimi od 2 do 4 let! Kar dvakrat je rodila dvojčke, vrhu vsega pa je še zdaj boleha zaradi operacije, ki jo je prestala pri zadnjem porodu.

Pokojnega Jožeta smo v velikem številu pospremili na zadnji poti, zdaj pa se moramo vprašati, kako bo s temi, ki so ostali za njim! Boleha vdova, ki ima na skrbi pet neboljencev, bo imela kar dovolj opravka z otroki, kaj pa

bo s kmetijo? Denarja za delavce najbrž ni na pretek, pa tudi dobiti jih je težko. Občinska skupščina v Trebnjem in vsi vaščani bi morali ubogi ženi pomagati, saj je družina z nenadomestljivo izgubo očeta in hranitelja že tako dovolj prizadeta!

Za spomenik na Žabjeku

Krajevna organizacija ZB vas Fara je že nekajkrat dala pobudo, da bi na Žabjeku postavili spomenik padlim borcem in žrtvam iz vsega prifrarskega konca. Spomenik bi veljal okoli 1.200.000 din. Gradbeni odbor za gradnjo spomenika so prebivalci že ustanovili in tudi nakopali ves pesek, ki bo potreben pri gradnji, ter ga zvozili na Žabjek. Na Žabjeku je pokopanih 7 padlih borcev, drugi pa so pokopani po okoliških pokopališčih.

Rokometna nedelja v Črnomlju

PARTIZAN—SISKA 11 : 7
V 4. kolu republiške ženske rokometne lige je domači Partizan pred več kot 300 gledalci porazil gostujočo ekipo Siske in izboljšal na 11 : 7 (8 : 3). Po spopadu v Maniboru so tokrat Črnomlji spet dobro igrali in bile učinkovite pri streljanju na gol. Od 6 možnih točk so do zdaj zbrale 6 točk, za kar jim lahko samo šestimo. Za Črnomelj so igrali Rajgelj, Rožič, Butala, Kvas 2, Ivanušič 5, Bauman, Weiss in Ivanušič 3, Sisko pa: Rujavec, Mrevlje, Smrkolj, Modrijan 2, Kerpan 1, Dermovšek 1, Kovčič 2, Predovnik 1 in Kotar.

Majda Jereb:

»Tudi zdravstvo je sestavni del skrbi za človeka in našega humanizma!«

Odbornica novomeške skupščine, Majda Jereb, je na seji zborna delovnih skupnosti 17. septembra, govoreč o družbenih dejavnostih, povedala:

— Tisti del predloženega poročila, ki govori o tem, kako so družbene dejavnosti izpolnile svoje obveznosti v polletju, se mi zdi premalo konkretno. Tudi uspehi v zdravstvu, v šolstvu in v družbenih dejavnostih nasploh se dajo izraziti v številkah!

Dejstvo, da je bilo v prvem polletju kar 95.000 delovnih dni v proizvodnji izgubljenih zaradi bolezenskih izostankov, je zaskrbljujoče! Če nas k razmišljanju ne silijo preprost račun o tem, koliko manj smo naredili v proizvodnji, se moramo ustaviti vsaj ob skrbi za človeka. Toliko bolezenskih izostankov opozarja, da zdravstvo ne zadošča potrebam. Vprašajmo se: kaj so naredile delovne organizacije z več kot 500 zaposlenimi za zdravstveno varstvo svojih delavcev? Ali delujejo v vseh takšnih organizacijah obratne ambulante, kot je to določeno s predpisi? Tudi skrb za zdravje proizvajalca je sestavni del socialističnega humanizma in skrbi za človeka, zato se bo treba o vzrokih za tolikšno število bolniških izostankov odločneje pogovarjati!

PISMA UREDNIŠTVU

MORAL BI REKLAMIRATI TAKOJ V TRGOVINI

Tovariš urednik!

V Dolenjskem listu št. 37 od 17. sept. 1964 je bilo v rubriki »Pisma uredništvu« objavljeno pismo tovariša Jožeta Mirta iz Kamenskega 21, pošta Sentjanž, pod naslovom TRGOVINA — NE TAKO! V pismu pravi, da je kupil v naši prodajalni 2 v Mokronogu baterijski vložek 9 V za tran-

sistor, za katerega je plačal 460 dinarjev.

V prodajalni smo ugotovili, da so bili vložki 9 V za transistorje nabavljeni pri ELEK. TROTEHNI v Ljubljani (rač. št. OB-VIII-3317) in da prodajna cena 460 dinarjev ustreza računu.

Prodajalec je vprilo tovariša Mirta in še ene stranke odtrgal polvirnilno vrečko in preizkusil vložek. Kazalo je, da je vložek v redu, prodajalec pa nima naprave, s katero bi lahko ugotovil napetost na sponkah. Mogoče je, da je vložek izgubil napetost. Teh vložkov zelo malo prodamo in so bili že dalj časa na zalogi. Prizadeti tovariši ni reklamiral takoj v prodajalni in ga prosimo, da nam vložek vrne, mi pa mu bomo vrnil denar. Vložek bomo poslali nazaj proizvajalcu.

Tovariša Mirta prosimo, da nam neubijte dogodek oposti in se v prihodnje prepriča o našem prizadevanju in solidni potrebi.

RAFKO BIJEČ, TRZAN — MERKATOR, Mokronog

Kri, ki rešuje življenja

Pretekli teden so darovali kri na novomeški transfuzijski postaji: Avgust Sivak, član kolektiva Splošne bolnice Novo mesto; Ernest Vončina, član kolektiva TNZ Novo mesto; Alojz Vidic, član kolektiva Standard Novo mesto; Stane Bobnar, Marija Butala, Marija Poglajen, Vera Jarc, člani kolektiva Novotokca, Novo mesto; Niko Ribar, Lidija Unič, Jože Cvelbar, Miha Jakobčič, Ana Salmič, Milica Lešnjak, člani kolektiva Kmet. šole Girm; Jožica Plavec, Jelka Pavlič, Stane Kavšek, Tone Bojanec, Ludvik Grivec, Viktor Kastelic, člani kolektiva Krojčev Novo mesto; Ruža Vukšinič, Helka Koželj, člani kolektiva »Dolenjska« Novo mesto; Janez Pirh, Avgust Juršič, Ciril Zupančič, Anton Mesojedec, Rudi Staniša, Ivan Šimenc, Ciril Močnik, člani kolektiva Opekarna Zalog.

REŠITEV JE V DRUGI IZMENI!

Še o rekonstrukciji, proizvodnosti in izvozu brežiške TOVARNE POHIŠTVA

Za redkatero podjetje v občini Brežice je slišati toliko komentarjev in predvidevanj kot prav za Tovarno pohištva. Težav nam res ne manjka. Z rekonstrukcijo si je kolektiv naložil na rame tudi vrsto novih obveznosti in hkrati odprl pot sodobnejši proizvodnji. Rekonstrukcija tovarne bi morala biti končana že do 1. januarja 1964, vendar se je zavlekla za dobro leto. Podjetje se je konec decembra znašlo v kritičnem položaju. Po produktivnosti in rentabilnosti je precej zaostajalo za drugo pohištveno industrijo. Vrednost proizvodnje je lani znašala 345 milijonov, letos pa planirajo že 700 milijonov. To bo podjetje brez uvedbe večzemskega dela težko doseglo. Izvoza nikakor ne bodo smeli zanemariti, čeprav devizni predpisi za njihove izdelke niso najbolj ugodni. Vsak nepremišljen odmik na notranje tržišče bi bil spričo trenutnih težav le kratkoviden ukrep. Sicer pa naj o svojih težavah, delu in načrtih raje spregovorijo člani kolektiva. V razgovoru so sodelovali trije tovariši: direktor Stane Kerin, tehnik Anton Skofljanc in mizar Avgust Bahč.

»Kaj vam povzroča trenutno največ skrbi?«

Stane Kerin: »Več tega bi lahko naštel. Bremenijo nas predvsem krediti, saj smo jih polovico dobili na kratkoročno odplačevanje. Tudi devizni predpisi niso najbolj ugodni, razen tega pa imamo težave z uvozom reprodukcijskega materiala, čigar vrednost znaša 20 odst. vrednosti izvoza.«

»Kaj pa večzemske delo?«

»Tudi o boljšem izkoriščanju proizvodnih zmogljivosti že dalj časa razmišljamo. Priprave v redu potekajo in do konca leta bomo poskušali že zaposliti delavce v drugi izmeni. Sprejeli bomo okrog 50 novih ljudi, ki jih bo treba prej priučiti. Zavod za zaposlovanje delavcev samo zaposlil za finančno pomoč v znesku 3 milijonov dinarjev, ker bodo stroški priučevanja kar precejšnji. V sodelovanju z Delavsko univerzito Brežice bo tovarna odprla tudi oddelke lesno-industrijskega stroja v Brežicah in lesne stroje v brežiški in sevniški občini pa 12,« je pojasnil tovariš Kerin.

Še besedo, dve o osebnih dohodkih
Avgust Bahč, mizar: »Žal mi do sedaj nismo mogli pri-

Letos 35.000 kopalcev v letnem bazenu

Obisk kopalnice v Čateških Toplicah je letos presegel vsa pričakovanja. Od 7. junija do 1. septembra se je ustavilo v kopalnici 35.000 kopalcev. V kopalnici so ustvarili v tem obdobju 8 milijonov dinarjev prometa. Tolikšno število kopalcev je prineslo večji zaslužek tudi drugim obratom zdravilišča. Vseskozi je primanjkovalo ležišč in uprava zdravilišča si je pomagala s privatnimi sobami prebivalcev na Čatežu. Nočitev so se na ta način povečale za 15 odst.otkov.

TUDI SEZONCA? — Neobičajna popotnika smo srečali prejšnji teden na cesti blizu Sevnice. Z raztrganimi dežniki in nahrbtnikih opozarjata ljudi na svojo obrt. Tudi škarje in nože brusita. Prekrižarila sta že vso Dolenjsko. Na zimo se bosta vrnila domov v Bijelino. Ob srečanju z njima smo bili priča vroče kritike njunega dela. Neka gospodinja se je prav tedaj pripeljala mimo s kolesom in ju na vso moč očela, ker sta ji predrago zaračunala brušenje. Obsodila sta jo skoposti, češ da se nihče ne razburja nad njuno nizko ceno za dobro opravljeno delo. In potem sta se razšla s svojo stranko brez pozdrava in brez prijaznega nasmeha...

voščiti dobrih prejemkov, vendar člani kolektiva z optimizmom spremljamo rekonstrukcijo, ki nam obeta boljše čase. Sicer se pa njen vpliv nekoliko čuti že letos. Manj kot 20.000 dinarjev priučeni delavci ne prejema več.«

»Po poklicu ste mizar. Poveste, kolikšen je mesečni dohodek mizarjev v vašem podjetju?«

»Za delovno mesto mizarja je v novem oddelku predvidenih 32.000 dinarjev.«

»Je delo v tovarni že steklo tako kot ste pričakovali?«

»Zavlačenje rekonstrukcije žal še ne omogoča normalnega obratovanja. Mnogo je pomanjkljivosti, notranji transport ni urejen in v nekaterih oddelkih bo treba izpopolniti tehnologijo.«

»Ali česa pogrešate pri sedanjem načinu investiranja?«

»Menim, da smo doslej preveč pozabljali na ljudi! V podjetju je zaposlenih 270 delavcev, zgradili oziroma kupili pa smo komaj 6 stanovanj.«

»Na katera tržišča se v glavnem usmerjate?«

Doslej: pomanjkljiva skrb za kadre

Anton Skofljanc: »Največ prodajamo na zahod, predvsem v ZDA, Francijo in Nemčijo. V prihodnje nameravamo v prvi vrsti zadržati ZDA. Zaradi tega že izdelujemo nove tipe predelnih in sobnih sten ter nove jedilnice.«

»Izdelujete doma tudi narčne?«

»Ne. Te dobimo od drugod. Idejne načrtne v našem tehnološkem oddelku prilagodimo serijski proizvodnji, izdelamo vzorce, kupci si jih ogledajo in se odločijo zanje.«

»Kaj menite o strokovni zasedbi delovnih mest v podjetju?«

»Da je pomanjkljiva in da je skrb za kadre naša najpomembnejša naloga. Pogrešamo predvsem strokovnjake z visoko izobrazbo. Delavce, ki jih bomo sprejeli za drugo izmeno, bomo priučevali na

delovnih mestih. Ta način izobraževanja je za nas najbolj sprejemljiv in že zdaj vidimo, da priučeni delavci ne zaostajajo za tistimi s širšim poklicnim znanjem,« je zaključil pogovor o kadrih tovariš Skofljanc.

★
V podjetju se torej zavedajo enotnosti sedanjega razvoja in možnosti, ki se jim od-

V Cerkljah pripravljajo kulturni teden

V Cerkljah pričakujejo letos živahno kulturno sezono. Za načrte prosvetnega društva »Planina« smo vprašali profesorja Vlada Čurina, ki nam je povedal, da bodo v začetku aprila priredili kulturni teden, združen s telesovzgojnimi tekmovanji. V sedmih dneh se bodo zvrstili rokometni, namiznoteniški in šahovski dvoboji. Solarji se bodo predstavili s spevoigro »Palčka«, člani dramske sekcije pa bodo naštudirali enodejanko. En dan v kulturnem tednu je rezerviran za pohod na Planino. Do tedaj bi v Cerkljah želeli

PREMALO IZPOLNENIH OBLJUB

V času od 25. septembra do 5. oktobra sklicujejo krajevni odbori SZDL v

SEVNIŠKI VESTNIK

občini Sevnica sestanke, ki so namenjeni pripravi na krajevne konference. V mnogih krajih spet ugotavljajo, da obljube, ki so jih dobili občani od različnih organov, niso bile izpolnjene. Vse to otežuje delo odbornikov krajevnih organizacij SZDL. Občani se v takih primerih umikajo vsakršni aktivnosti, ker nimajo več zaupanja v dane obljube. Ob tem naj pojasnimo, da v večini primerov ne gre za velike zahteve, ampak le za stvari, ki bi jih lahko rešili predvsem z večjo mero prizadevnosti in odgovornosti.

Konference krajevnih organizacij Socialistične zveze bodo v drugi polovici oktobra in v prvi polovici

Šahovski radio - dvoboj Sevnica-Ruše

Poleti ustanovljeni šahovski klub »Milan Majcen« v Sevnici je zelo delaven. Svoje dejavnost je povezal tudi z radioamaterskim klubom. V sodelovanju z radioamaterji je minulo nedeljo organiziral šahovski radio match med šahisti Sevnice in šahisti iz Ruš. Dvoboj se je odvijal na štirih deskah. Sevnici so igrali v Kolodvorski restavraciji. Nabralo se je precej gledalcev, zlasti mladih, poteze pa je prenašal radio-klub. V ekipi Sevnice so nastopili Alojz Resnik, Miro Gačnik, Dušan Brelih in Jože Maurer. Dvoboj je prinesel zmago Rušam z rezultatom 2,5 : 0,5.

pirajo s povečanjem tovarne. Zahtevnejše oblike proizvodnje terjajo več strokovno usposobljenih ljudi, to pa pomeni večje investicije v izobraževanje kadrov in večjo skrb za njihova stanovanja.

BREŽIŠKE VESTI

Za gradnjo in obratna sredstva so v Tovarni pohištva namenili 435 milijonov, za izobraževanje so v zadnjih dveh letih porabili 3.200.000 dinarjev, za stanovanja pa so vsega skupaj prispevali 11 milijonov dinarjev. Takšno razmerje investicij pa ne velja samo za Tovarno pohištva v Brežicah. Ob dosedanji kreditni politiki so v mnogih primerih pozabljali na ljudi in njihove potrebe.

J. T.

Mesto mladine je sredi dogajanj

Mladina občine Brežice ugotavlja na letnih konferencah aktivov, da bo treba spremeniti dosedanje delovne metode in se bolj živeti v aktualna dogajanja. Aktivni so bili doslej vse preveč ločeni od življenja. Med bodočimi nalogami je na prvem mestu sodelovanje s Socialistično zvezo in Zvezo komunistov. Tudi na zboru volilcev naj bi bili mladinci v prihodnje bolj zastopani, vendar ne le kot tihi poslušalci, ampak kot diskutanti z lastnimi sodbami in predlogi. V mnogih krajih mladinci slabo obiskujejo sestanke svojih aktivov. Vzrok je deloma ta, da so ti sestanki slabo pripravljani, deloma pa tudi ta, ker ponekod starši še vedno mislijo, da mladinci niso potrebni. V Pišecah, na Veliki dolini in na Bizeljskem so člani aktivov zelo oddaljeni in morajo na sestanke pešati kar celo uro. Zaradi tega večkrat izostajajo in se tako odmikajo dogajanjem. Na podeželju se bodo morali aktivni v prihodnje bolj potruditi, da bodo absolvente osnovnih šol

takoj vključili v organizacijo ZMS.

ŠTIRIKRAT - DVOJČKI V KAPELAH!

Osnovna šola v Kapelah ima svojevrsno posebnost: kar štiri pare dvojčkov med učenci! V prvi razred se je letos vpisalo samo 16 otrok, od teh dva dvojčka — Francek in Jože Smrekar, sinova kmeta z Vrhov, ter dvojčici Blanka in Ksenija Krejačič, hčerki delavca iz Kapel. Vsi štirje so rojeni leta 1957. V tretji razred hodita sinova Vinca Tkavčiča: Ivan in Milan, rbjena leta 1955, v četrti razred pa dvojčka Janez in Darko, sinova organista, rojena leta 1954. Ker so dvojčki običajno enako oblečeni, delata posebno preglavico učiteljicam Smrekarjev in Tkavčičev par, saj sta si tako podobna da jih je res težko ločiti. D. V.

NOVO V BREŽICAH

Pred železniško postajo podirajo razpadajoče stanovanjske zgradbe. Prostor, o katerem je bilo že neč koliko razprav na različnih sestankih, bo končno vendarle urejen. Tudi spomenik talcem bo zdaj dobil primernejše okolje.

Te dni so pričeli urejati Kolodvorsko restavracijo. Ta gostinski lokal je bil potreben obnove, saj gostu, ki se je ustavi v njem, res ni zapustil prijetnega vtisa. Posebno prvi prostor je bil zanemarjen in nepriljubljen. Poslopje bo dobilo tudi nov omet na zunanjih stenah.

Obnovljena trgovina »DOM« v Brežicah je zelo dobro obiskana. Kaže, da kupci radi zahajajo v sodobne lokale. Promet je močno narasel posebno prve dni po otvoritvi. Vsak dan je precej presegel vsoto 1 milijon dinarjev. Tudi zdaj so redki dnevi v tednu, ko blagajničarka kasta manj kot

milijon. Mimoidoči se v tem lokalu tudi radi ustavijo na malici. Velesokrat se lahko okrepajo s sadnimi sokovi, pivom ali kavo.

Petstanovanjska stolpca v naselju Hrastince sta dobila zdaj še tretjega soseda. Zgradba je hitro zrastle in zadnje čase so jo zidali tudi ponoči. Zdaj je pokrajeno. Gradbeni dela izvaja SGP Pionir iz Novega mesta.

V klubskem prostoru Prosvetnega doma je odprta razstava, ki ponazarja pot bratov Topliškov in Andreja Molana od Brežic do Orzega morja. Za potovanje si je omenjena trojica izbrala splov, ki jih je po Savi in Donavi srečno pripeljal na cilj. Razstava je odprta vsak dan.

Na živilskem trgu je bilo tudi to soboto dovolj izbire. Zabeležili smo naslednje cene: solata 100 din kilogram, stročji fišol 80 do 120 din (kg), luščeni fišol 150 din (kg), paradižnik 80 din (kg), paprika 100 do 120 din (kg), slive 80 din (kg), jabolka 100 din (kg), grozdje 100, 120 in 150 din kilogram. Jajčena so bila tudi tokrat po 38 dinarjev kos.

Kmetijsko gosdarsko podjetje v Brežicah se pripravlja na jesensko sejeno mladih topolov. Prebivalcem nudijo možnost dodatnega zaslužka. Prijave za to priložnostno zaposlitev sprejema uprava podjetja.

ROKOMET

PARTIZAN-Sevnica : PARTIZAN (Zagorje) 14 : 9
Prvenstvena tekma zasavske rokometne lige, katero so domačini z boljšo igro odločili v svojo korist. Sodnik Bračun iz Lestovca je dopustil preveč ostro igro. Pri domačinih sta se izkazala Zumer s 5 in Trbovc s 4 zadetki!

SVOBODA : PARTIZAN (Krmelj) (Ribnica) 22 : 24 (9 : 12)
Prvenstvena tekma ljubljanske coneke lige, v kateri so domačini utrpeli prvi poraz sicer temnim rezultatom, ki pa je bil predvsem posledica individualne igre posameznikov.

TRETIJA ZAPOREDNA ZMAGA RK »METALNE« Krmelj
Prvenstvena tekma zasavske lige RK »Metalne« Krmelj : »KEKEC« Brežice se je končala s katastrofalnim porazom gostov z rezultatom 37 : 17 (17 : 10). Domačini so nazprotnika povsem nadigrali v vsakem oziru. Sodnik Simčič iz Brežic je sodil dobro. Pri domačinih se je izkazal vratar Kos P. — Gole so dosegli Papež R., 15, Metelko 11, Mirt 5, Bastardi P. 4, Bastardi L. in Giovanetti 1 pri domačinih, pri gostih Blatnik 4, Zgoncar, Kukavica, Godler 3, Bršec 2, Držič in Kovačič 1. S to zmago so se misli krmeljski rokometarji povzpeli na vrh lestvice.

SLOVAN : SVOBODA (Ljubljana) (Krmelj) 22 : 28
V petek so igrali Krmelja na prijateljski tekmi s Slovanom v Ljubljani počeli zaslužno zmago. Boris Debelak

V Podgorju oklevajo, v Peclju pa nočejo biti brez elektrike

Vasici Pecelj in Podgorje sta v sevniški občini edini, do koder še do danes ni prisvetila električna luč. Pred dobrim letom so tudi v teh dveh krajih začeli zbiralno akcijo za elektrifikacijo. Prebivalci Peclja so pokazali zanjeto največ zanimanja. 90% se jih je odzvalo in prispevalo za napeljavo elektrike denar in material.

Za elektrifikacijo teh dveh vasi je po predračunu predvidenih 27 milijonov dinarjev. Prebivalci naj bi zbrali polovico, drugo polovico pa je pripravljeno prispevati Elektro-Krško. Občinska skupščina je tudi priskočila na

pomoč z zneskom 200.000 dinarjev. Morda se bo kasneje dalo dobiti še kaj.

Stroški bodo res veliki, zato bi bilo prav, da bi se vključila v zbiralno akcijo gospodarstva iz obeh krajev. V Podgorju do sedaj za napeljavo elektrike niso pokazali navdušenja. Verjetno so se vaščani prestrašili velikih izdatkov. Gotovo bodo o tem še razpravljali in vso zadevo ponovno premislili. Če se odločijo za elektrifikacijo sedaj, je to zanje še vedno najcenejša možnost. Elektro-Krško pozneje ne bo več pripravljeno investirati lastnih sredstev.

Slovo od Mirka Goloba v Loki

V petek, 18. septembra, je po Loki in okolici odjeknila žalostna vest, da je postal na tovarni postaji v Zidanem mostu irtev poklica dvainštiridesletni železničar Mirko Golob iz Račca. Vsi domači so delili žalost s svojci pokojnega, saj je umrl v najlepših letih. Pokojnik je bil vreden uslužbenec, pa tudi storer zelo marljiv in je pomagal vsakomur, če je bilo v njegovih močeh.

Od vseh strani so se zgrnili njegovi prijatelji in znanci proti Račcu, da ga pospremijo na zadnji pot. Takšnega pogreba Račca in Loka še nista videli. Pred pokojnikovo hišo je zapel okeč PD Pri-

mož Trubar iz Loke. V menu železniške sekcije Zidani most je spregovoril še postaje tovariš Božič o pokojnikovi prizadevnosti v službi in izrazil globoko sozlačno užalosteno vdovi in otrokom. Sprevod se je ob zvokih zemeljske godbe napotil proti Loki. Pred odprtim grobom se je v imenu železniške postaje Zidani most poslovil od Mirka tovariš Kojar. Več kot 20 vencev je zasulo prežgodnji grob.

Svojcem naj bo v uteho, da je bil njihov Mirko med prebivalstvom zelo priljubljen in bo tak ostal v srcu vsakogar, ki ga je poznal. Naj mu bo lahka domača zemlja!

Ne tarnajte, da iz vaše občine ni dovolj člankov v komunskem glasilu! Raje se odločite in napišite primeren prispevek, ki bo koristil vsem

VSE ODRASLE CIGANE SO ZAPOSILILI

V črnomaljski občini 89 žensk še išče zaposlitev, razen njih pa tudi 42 moških

Tovarišice iščejo delo, razen teh pa še precej moških, ko v isti sapi nekateri črnomaljska podjetja tožijo, da jim manjka delovna sila. Da bi izvedeli, kako je pravzaprav s tem, smo se oglasili pri direktorju Zavoda za zaposlovanje v Črnomlju, Alojzu Črničju.

— Tovariš direktor, koliko nezaposlenih ljudi imate pri vas vpisanih?

— Konec avgusta jih je bilo 131, od tega 47 mladih, ki so končali učno obveznost ter še 18 starejših moških in 66 tovarišic.

— Ali bodo vsi ti ljudje dobili delo?

— Mladini se ni treba bati! Vsem, ki imajo vsaj 6 razredov osnovne šole, bomo preskrbeli uk ali mesta za priučitev v industriji. Nekaterim prej, nekaterim šele do konca leta, vendar bo za vse poskrbljeno, razen za 4 fante. Ti štirje imajo samo 5 razre-

dov osnovne šole in jih nikjer nočejo vzeti.

Težave so s starejšimi ljudmi, ki iščejo zaposlitev. Nekaj je borcev, ki niso sposobni za težko delo. Manjka jim pa le še nekaj let do pokojninske pravice. Skušamo jim najti čuvajska in vratarska mesta in jih postopoma vključujemo v delo, vseh naenkrat pa ne moremo, ker ni toliko lažjih delovnih mest na

razpolago. Žensk je prijavljenih za delo dosti več, kot jih trenutno potrebujemo. Med njimi pa je 80 odstotkov poročenih žena, katerih možje imajo primeren zaslužek in bi se rade zaposlile samo zaradi dviga standarda v družinah. Tudi njim pomagamo in kjer je prosto delovno mesto, primerno zanje, ga damo tisti, ki je zaslužka najbolj potrebna.

— Kako pa da rudnik Belt in Opekarna tožijo o pomanjkanju delovne sile?

— To je res in v teh kolektivih, posebno v Rudniku in Beltu, je precej nezasedenih delovnih mest. Manjka pa jim predvsem kvalificirana delovna sila in strokovnjaki.

— Kaj štejete v letošnjem letu za največji uspeh vašega zavoda?

— Povsem smo rešili dolgoletni problem v občini — zaposlitev Ciganov. Vsi delazmožni, tako moški kot ženske, so dobili delo in se lahko pošteno preživljajo. Podjetja so lepo razumela to akcijo in povsod so jih nekaj vzeli v kolektiv. Nekateri Cigani so prav dobri delavci in le z redkimi izjemami imajo v kolektivih težave. Niso pa obupali in jih skušajo vzgojiti. Da nam je to uspelo, res ni kar tako!

Čakalnica boljša kot mlečna kuhinja?

Pionirji osnovne šole v Adlešičih so se zbrali 23. septembra na letni konferenci, da bi se pomenili o delu v novem šolskem letu. Sklenili so, da bodo čimprej uredili telovadnico in začeli vaditi športne igre, čeprav imajo le eno žogo. Na šolskem vrtu bodo ob pomoči vaščanov postavili kolesarnico za učence, ki se v šolo vozijo s kolesi, v prostoru, kjer je bila mlečna

kuhinja, pa bodo uredili čakalnico za učence, ki se vozijo z avtobusi. Ukinitvev mlečne kuhinje nihče ne odobrava, ker bodo prikrajšani mnogi otroci, zlasti tisti iz iz najbolj oddaljenih vasi.

Ena ali več KS?

21. septembra so v Semiču zasedali predstavniki krajevnih političnih organizacij, da bi premaknili z mrtve točke dosedanja prizadevanja za ustanovitev krajevne skupnosti. Statutarni osnutek, ki so ga izdelali pred meseci, še ni bil javno obravnavan, ker se bodo prej zedinili za območje take skupnosti. Nekateri so za to, da bi krajevna skupnost pokrila vso bivšo semiško občino, drugi pa menijo, naj bi bilo na tem področju več krajevnih skupnosti.

Izvolili bodo ugledne občane

Krajevna organizacija Socialistične zveze v Semiču se pripravlja na konferenco, na kateri bo izvolila nov odbor. Tega naj bi sestavljali ugledni in razgledani občani iz vseh vrst poklicev. Najvažnejša naloga krajevne organizacije je poleg rednega političnega dela pridobiti nove člane in urediti blagajniške zadeve.

Adlešičke novice

● Sola je za 100-letnico pred štirimi leti dobila hišni vodovod, uporabljati pa ga ne more, ker bi bil sicer rezervoar v enem tednu prazen. Glede vodovoda je v vasi sploh veliko govora. Zakoličen je že dolgo, denarja pa ni, da bi ga zgradili.

● Zavod za zaščito kulturnih spomenikov je leta 1959 začel obnavljati znameniti Pobreški grad. Z deli so takrat pričeli, a se je vsa dejavnost kmalu ustavila. Ljudem je žal, da deževje še naprej zamaka zidovje, ki ga morda čez leta ne bo več mogoče popraviti.

● Letina je v okolici Adlešič še kar dobra. Kmetje so prodali zadrugi pre-

cej breskev za industrijsko predelavo, pa tudi krompir je letos dobro obrodil. Vinogradi pred trgatvijo dobro kažejo le tistim kmetovalcem, ki so trtje redno negovali in dobro škropili.

Slive so letos dobro obrodile. V semiški zadružni kleti so jih te dni prelagali v posode, kjer bodo čakale do zime, potem pa bodo iz njih skuhal slivovko, da bo sama tekla po grlu. Tako nam je povedal Ivan Mavser, ki ga vidite na sliki.

Ljudje, pojdite pogledat!

— Bi radi vedeli, kako živim? Pogledajte! Stopite noter! Je dejal. Stanovanje v kleti. Visoka stariška stvar je bila nekdo postelja, zdaj je na njej le še kup črnih zamazanih cunj. Nekaj zabojev in skatel, na tleh zemlja. Starček je slep, nesposoben za delo in ker nima nikogar, da bi mu stanovanje pospravil, je v njem nevdružen duh. Ni bilo mogoče pošteno pogledati naokrog zaradi žetodca, ki se je začel obračati.

— Stric, pojdva na sonce, se bova kaj pomenila!

— Odstorkljal je za menoj po potki, za mišega in zdravega človeka nevarni, prav nad prepadom. Pred hišo sva se usedla na klopi.

— Ali vam ljudje kaj pomagajo?

— Svojeov nimam. Gospodinja mi večkrat da jesti, če ji kaj ostane, pa tudi kako srajco mi je že večkrat oprala. 4.500 din do bim občinske podpore. Ali veste, koliko stane liter mleka in pol kile kruha? Če bi samo to jedel, ni zadosti... Potem veste, kako živim. Živ sem še ravno toliko, da ne morem umreti.

— Pospravljaj in pere vam nih če?

— Kdo bo zastoj delal? Se ni dolgo, ko so mi rekli ljudje, da sem močno umazan in da naj dam hlače prati. Neseš sem ih v čistilnico, plačal pa sem 800 din. Teden dni sem zavoljo tega stradal. Pranja si ne bom več privoščil. Naj obleka na meni zgine!

— Zakaj ne greš v dom za starčke? Tam bi lepo skrbeli za vas.

— Skrbeli še, skrbeli, ne grem pa ne! Saj me je že postala občina v Metliki. Štirinajst dni sem bil tam. Hrana in postelja je res dobra in zdrav človek si re more

— V prvih sedmih mesecih letos je 54 hrvaških delovnih organizacij prešlo na 42-urni delovni teden. Marsikje so tedaj povečali število delovnih izmen, kar je pozitivno vplivalo na izkoriščanje zmogljivosti, povečanje proizvodnje in storilnosti.

boljšega železi. Jaz pa sem slep, — ne pozabite tega! Sedel sem na postelji ves dan. Če sem prošil sestanovalec, naj me spremiljo na vrt in po hiši naokrog, da se privadim, so me vprašali, če bom dal za pijaco. Denarja nimam, zato sem šel stran. Tu grem lahko vsaj malo ven. Če star človek samo leži, ne ostane dolgo.

— Pa ste drugače zdravi?

— Ze bolj malo jem. Dišijo mi take stvari, za katere n mam denarja. Ko bi mi vsaj malo ved

81-letnemu slepemu starčku bi morali tudi v Beloškem domu onemoglih zajamčiti znosno življenje v krogu drugih ostarelih ljudi

dali, saj ne bom dolgo... Tudi kadim, če mi kdo da.

— Srečno, stric! Je vse, kar lahko rečeš takemu človeku.

In še malo zatem vidiš človeka, ki se stransko razburja zaradi tega, ker je namesto temnozemskega dobil svetlomoder avtomobil, se lahko vprašamo: smo še ljudje ali nismo?!

M. B.

Drobir iz Metlike

■ V okviru medobčinskega tekovanja ob bližajoči se dograditvi asfaltirane ceste Metlika—Črnomelj se bo zvrstilo nekaj športnih tekovanj. Tako so se minuli petek pomerile v kegljanju ekipe Čestnega podjetja Novo mesto ter občin Črnomelj in Metlika. Zmagali so Metličani. V oktobru bodo še tekovanja v namiznem tenisu, streljanju z zračno puško, v odbojki in šahu.

■ V soboto, 26. septembra, je v Metliki gostoval priznani mladinski pevski zbor osnovne šole Toneta Okrogarja iz Zagorja ob Savi. Mladi pevci so se nastopili v inozemstvu in so znova povabljeni v Avstrijo, Francijo in celo v Združene države Amerike. Do potankosti ubran stor je pod vodstvom povodnje Riharda Bauerhannana kvalitetno zaspel vrsto ljudskih in umetniških pesmi, dodal pa je tudi nekaj dol tujih skladateljev. Za svoj nastop je postal davdušeno priznanje vseh poslušalcev.

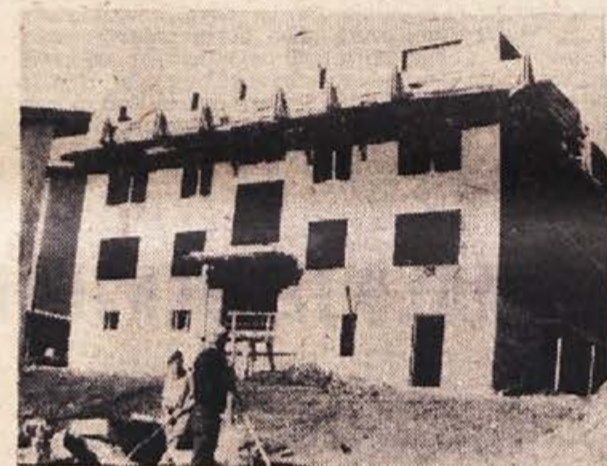
■ Zadnje septembrsko nedeljo je bilo v Gradcu pri Metliki na Lahinji medobčinsko ribiško tekovanje, ki so se ga udeležili člani ribiških druščin iz Oslja, Duge Rose, Novega mesta, Črnomlja in Metlike. To tekovanje je bilo v Belti krajini letos prvič in ga je organizirala črnomaljska ribiška

družina, postalo pa naj bi stalna oblika tekovanja vseh obkopiških ribiških druščin. V tekovanju je zasedla prvo mesto ribiška družina iz Novega mesta, ki je osvojila tudi prehodni pokal, druga je bila ribiška družina iz Črnomlja, ki so ji sledile še družine iz Metlike, Duge Rose in

METLIŠKI TEDNIK

Oslja. V tekovanju posameznikov je zasedel prvo mesto s 27 ujetimi ribami in 1.500 točkami član RD Novo mesto Ivo Podgerja.

■ Zadnje nedeljo je v Metliki in okolici mrgolelo izletnikov, ki so se semkaj zgrnili z vlakci, avtobusi in osebnimi avtomobili. To je bil zares kar otipljiv vinogradniški turizem, ki bi lahko ljudem precej koristil, če bi bil bolje organiziran. Tako pa so mnogi vinogradniki bali, da bi jim nenapovedani gostje preveč ne zagospodarili po trtjih. Tudi tu čaka gostince in turistično društvo še veliko dela.

STANOVANJA, POSTAJA LM in POŠTA

Do 20. oktobra letos bo pod streho, sredi prihodnjega polletja pa vseljiv 20-stanovanjski blok v Semiču. Gradbeni delovodja SGP Pionir Jože Mozetič je za pet minut odložil načrte in nam povedal:

»Stavba bo veljala okrog 70 milijonov dinarjev. V njej 20 stanovanj s štirimi garsonjerami, postaja LM in pošta. Pošta bo imela avtomat-

sko telefonsko centralo. Stanovanja so za prodajo. Poleg bloka bomo vsak čas dogradili sedem garaž, ki bodo zdaj stanovanja naših delavcev. Trenutno nas je na gradbišču 26.«

»Je to prvi Pionirjev blok v Semiču?«

»Ne, že tretji. a upam, da ne zadnji.«

Mihael Kambič razstavlja v Metliki

Sredi septembra je bila v Belokranjskem muzeju v Metliki odprta retrospektivna razstava likovnih del akad. slikarja profesorja Mihaela Kambiča. V intimnem večeru so pred očmi ljubiteljev likovne umetnosti in ob navzočnosti avtorja zažareli s platen in kartonov številni portreti, krajine in študije; razkrilo se je tih, vztrajno, do potankosti pretehtano in izbrušeno umetnikovo delo, mir in razgibanost, harmonija barv, poezija svetlobe in senc, vse, kar je Mihael Kambič v več kot pol stoletja trajajočem ustvarjanju oživil s platnih, človeškim očem v radost in veselje.

Vse premalo smo doslej vedeli o tem 77-letnem umetniku, nestorju belokranjskih in dolenskih slikarjev, saj je bila v glavnem njegova zares pretrana skromnost kriva, da se je svojim rojakom tako pozno predstavil.

Mihaelu Kambiču je stekla zibel 14. septembra 1887 v Dragovanji vasi pri Črnomlju. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v bližnjem Dragatušu in Črnomlju, je odšel na gimnazijo v Novo

mesto, po maturi pa na umetnostno akademijo v Prago. Solal se je pri prof. Bukovcu in v znameniti specialki prof. Hynaisa. Po dovršenih študijah na akademiji je leta 1915 opravil profesorski izpit in nastopil službo na gimnaziji v Kufsteinu na Tirolskem. Tu je ostal tri leta, še pred-koncem prve svetovne vojne pa je prišel v Ljubljano in dobil službo na poljanski gimnaziji. Tu je služboval ves čas do svoje upokojitve leta 1950. Ob koncu svojega službovanja je bil tudi predavatelj pedagogike in metodike risanja na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani.

V prvih letih po šolanju je sodeloval na nekaj letnih razstavah v Jakopičevem paviljonu v Ljubljani (1917, 1918 in 1921). Vmes je razstavljal tudi v Kufsteinu (1918), kasneje pa se je udeležil še nekaterih skupnih razstav v Beogradu in Ljubljani.

Slikarja je enako zanimal portret kot pokrajina. Najrajši in največ se je posluževal oljnatih barv, manj akvarela, gvaša, risbe in lesoreza. Njegova

dela so usmerjena v realizem, ki je pri njem v začetku formalno zelo zahteven, pozneje pa svobodnejši in bolj čustven. V nekem obdobju je bil Kambičev slikarski izraz docela ekspresionističen, vendar pa so bila dela oblikovno izvedena docela realistično.

Ko je prof. Mihael Kambič pripravil in urejal svojo razstavo v Belokranjskem muzeju, nam je v razgovoru razkril marsikaj iz svojega življenja, pa tudi zanimive poglede na umetnost. Zato bodo verjetno bralce, zlasti tiste, ki so že in bodo še obiskali Kambičovo razstavo — ta bo v oktobru prinesena v Črnomelj, nato pa še v Novo mesto — zanimali umetnikovi odgovori na nekatera naša vprašanja. Takole smo ga vprašali:

Cemu ste tako malo razstavljali v življenju?

— Vzrok, da sem razmeroma zgodaj prenehal razstavljeti, je bilo moje šibko zdravje, ki me je spremljalo od mladosti do danes. Večji ali manjši občutek zdravja mi je tudi narekoval občin dela. Pravijo, da sem včasih pre-

Kakor po ofenzivi je bilo zadnje tedne v Gradcu: vse razkopano, vse razmetano... Toda zmaga je pred durmi: še 4 km — pa bo cesta Črnomelj—Metlika takrat taka, da bo veselje zdrčati po njej... (Foto: Albin Božič, Črnomelj)

Še marsikje: več v žep kot za sklade

Majhni skladi, povečani materialni stroški in ponekod neprimerno visoki osebni dohodki so spodbudili odbornike trebanjske občinske skupščine, da so na 14. skupni seji obeh zborov pretekli četrtek kritično ocenili stanje gospodarskih organizacij v letošnjem prvem polletju.

Podpredsednik skupščine JANEZ MIHEVC je v obrazložitvi k analizi poslovnih rezultatov prvega polletja grajal nekatera podjetja, kjer so se neprimerno povečali materialni stroški in kjer je prišlo do nesoglasij v delitvi dohodkov na sklade in osebne dohodke. Po besedah načelnika za gospodarstvo FRANCETA ZIDARJA je kritika veljala zlasti tistim podjetjem (ni jih naštel), ki so stihajsko povečala materialne izdatke, ne pa za tiste gospodarske organizacije, ki so v večje materialne stroške premisljeno. Pridal je, da znajo take organizacije in-

vestičijski dinar v določenem času večkrat koristno obrniti, medtem ko za prejšnje to ne velja.

Odbornik »Dane« ALOJZ KRHN je opozoril, da bi mogli na uspeh podjetij vplivati tudi odborniki iz teh podjetij, če bi vedeli, kako se izkoriščajo investicijska in druga sredstva. BERT ŠKUFCA, odbornik TSS Mirna, je pojasnil, da njegovo podjetje ni izpolnilo plana zavoljo nerednih kooperantov, saj »polizdelki že dalj časa čakajo, da bodo prišli elektromotorji«. Škufca je izrazil upanje, da bo do konca leta teh ovir manj. STE-

FAN POTOČNIK, odbornik iz Kemo-opreme, je med drugim dejal, da je bilo njegovo podjetje v prvem polletju že čisto na robu likvidnosti, že avgusta pa je preseglo osemmesečni plan. TSS in Kemo oprema sta v izgradnji oziroma rekonstrukciji, zanju, zlasti za TSS pa je veljala pripomba predsednika skupščine IVANA GOLETA, ki je menil, da se rekonstrukcije prepočasno izvajajo.

Odbornik kmetijske zadruga INŽ. BRANKO VOLJČ je na splošno razpravljal o težavah kmetijskih organizacij v zvezi s povečanimi cenami semen in reprodukcijskega materiala, kar je vse vplivalo na to, da je zadruga že planirala izgubo ob koncu leta v višini 6 milijonov dinarjev. Na pripombo nekaterih odbornikov, zakaj je zadruga tako toga pri odkupih kmetijskih pridelkov, pa je Voljč pojasnil, da je zadruga kolektiv začel izboljševati organizacijo lastnega poslovanja in izkoriščati notranje rezerve.

Velika neskladja pa so v delitvi dohodkov v podjetjih, saj so marsikje preveč zanemarili sklade. Nesoglasja so se najbolj pojavila v nekaterih trgovskih poslovalnicah, kjer so osebni dohodki sicer največji. Če pustimo ob strani, kakšni so osebni dohodki, lahko ugotovimo ve-

V četrtek popoldan je več tisoč prebivalcev trebanjske, novomeške, krške in brežiške občine vzdolž avtomobilske ceste prisrčno pozdravilo dragega gosta, predsednika ČSSR Antonina Novotnega in njegovo soprogo Boženo, ki sta se ta dan vračala iz Ljubljane v Zagreb. Na Otočcu, kamor so visoki gostje prišli v spremstvu predsednika Skupščine SRS Ivana Mačka, predsednika Izvršnega sveta Viktorja Avblja in drugih predstavnikov Slovenije, so češke goste sprejeli Ivan Krajačić, predsednik sabora SRH, in drugi predstavniki Hrvaške. Novomeški pionirji in pionirke so goste prisrčno pozdravili, na ploščadi hotela pa so vsem pripeli slovenske šopke. Kolektiv hotela Grad Otočec je gostom postregel s sadjem, pitico in črno kavo, naši in češki predstavniki pa so med kratkim in prijetnim oddihom izmenjali pozdrave in se hkrati pogovarjali o nekaterih gospodarskih vprašanjih. Tako smo med drugim slišali, da je tovariš Krajačić ob navzočnosti tovariša Borisa Kraigherja predlagal Antoninu Novotnemu, da bi prihodnje leto izvozili iz naše republike v ČSSR vino, uvozili pa priznano dobro češko pivo. — Na sliki: direktor hotela Grad Otočec Jože Lampret je pravkar ponudil visokemu gostu spominsko knjigo hotela za podpis. — Prej ko so gostje zapustili Otočec, je predsednik novomeške občinske skupščine Sergij Thorzevskij podaril predsedniku Antoninu Novotnemu darilo prebivalcev Dolenjske: lepo izdelan miniaturni sodček, pri čemer se je tovariš Ivan Krajačić takoj pošalil: »Oho, prazen sodček — no, ga bomo pa na Hrvaškem napolnili!«

Premalo porodniškega dopusta

»Za zaposlene matere je 105 dni porodniškega dopusta premalo. Na delo je treba šteti, ko je dojenček najbolj potreben materine nege. Vsaj prvih osem mesecev po porodu bi morale delati le 4 ure na dan.«

Tako nam je pred dnevi povedala Terezija Zgonc, mati šestletne deklice in osem tednov starega sina iz Sentruperta št. 10.

»Kje ste v službi?«

»Do zdaj sem bila na matrenski pošti. V službo sem se vozila z avtobusom. Ker smo delali štiri ure dopoldne in štiri popoldne, sem bila skoraj ves dan zdoma. Sami veste, kako je, če je mati z majhnim otrokom dan za dnem odsotna.«

»Zdaj, ko imate dva otroka, bo še težje...«

»Poskušala se bom zaposliti na šentrupeški pošti.«

TREBANJSKE NOVICE

liko razliko v povprečju prejemkov med dvema poslovalnicama v istem kraju, ki znaša 10.000 dinarjev, če ne več. Dodati je treba, da sta poslovalnici približno enako močni in da imata približno enako število odjemalcev. Po mnenju odbornikov mora biti nekaj narobe v samem pravilniku o delitvi dohodkov, ki ga bo treba popraviti.

Posebni prispevek za vodovod

Čepprav so že položili prve kilometre vodovodnih cevi, pa so odlok o posebnem krajevnem prispevku za mokronoški vodovod odborniki skupščine trebanjske občine sprejeli šele na zadnji seji, ki je bila 24. septembra. Odlok obvezuje vse stanovalec, lastnike hiš, kmečka gospodarstva in obrtnike v krajih Beli grič, Gorenja vas, Martinja vas, Mokronog, Slepšek in Puščava, da najkasneje do 31. decembra letos izpolnijo svoje obveznosti pri gradnji vodovoda. Te znašajo za 308 gospodinjstev okrog 5,7 milijona dinarjev.

Osemnajst zadovoljnih, kaj pa drugi?

Predsednik občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV CIRIL BUKOVEC je pred kratkim takole označil prizadevanje, da bi borci trebanjske občine čim prej dobili primerno stanovanje:

»V Trebnjem sta dozidava dva nova stanovanjska bloka šest družinskih stanovanj, vrednih 36 milijonov dinarjev, so pred kratkim dobili najbolj potrebni nezaposleni borci, ki so tudi najdlje čakali na svojo streho. Tako pridobljenih stanovanj je zdaj v občini devet, tri so bila namreč dodeljena še pred leti.

Devetim borcem, ki pa že imajo lastno streho, pa je le-

tos Zveza združenj borcev Slovenije dodelila 2,7 milijona dinarjev kredita za popravila in dograditev stanovanjskih hiš.

Pri vsem tem je manjši delež pripadal borcem — kme-

Potreben je vlak med 11. in 12. uro

Prometne zveze v Sentrupertu v glavneri zadovoljujejo, vendar bi ljudje radi še en vlak, ki naj bi iz Trebnjega odpeljal med 11. in 12. uro. Občani, ki potujejo v Trebnje z vlakom, svojih poslov v središču občine zavoljo slabih zvez često ne morejo opraviti.

PO NAROČILU LJUDI ...

FRANC JEVIKAR na zadnji seji občinske skupščine v Trebnjem:

»Zaskrbljujoče se mi zdi, kar je bilo tu povedano o kmetijskih organizacijah v ljubljanskem okraju. Da ni zadovoljivega odkupa krompirja v naši občini, je kriva kmetijska zadruga. Če zadruga misli, da je pri odkupu ogoljufana, lahko isto trdimo zasebniki. To sem povedal po naročilu ljudi, ki se pritožujejo, da ne morejo prodati krompirja.«

Na seji je bilo precej govora o tem, kako se trebanjska kmetijska zadruga brani odkupovati krompir od zasebnikov po ustaljenih cenah. Tako da menda delajo vse okolne zadruga, ker pri krompirju nimajo pravega haska ...

tom. To gotovo ni zavidljivo. Na splošno so rešeni stanovanjski primeri kot kaplja iz morja pereče stanovanjske problematike sploh v občini.

Med tistimi, ki so leta in leta čakali na stanovanje, je bilo potemtakem ustrezno le osemnajstim. Ti so zadovoljni, kaj pa ostali? Teh je večina in bodo še čakali. Koliko časa še, pa nihče ne ve.

Trebnje - Brestanica 3:0

V četrtem kolu druge republiške odbojarske lige je Partizan v Trebnjem premagal goste iz Brestanice s 3:0 (15:5, 15:9, 15:12). Ob lepem sončnem vremenu se je na tekmi zbralo okrog 100 gledalcev. Velikvir iz Ljubljane je sodil odlično. Med domačini sta najbolje igrala Opara in Pavlin; Pavlin je dal tudi največ točk in požel aplavz. To je mlad in nadebuden igralec. Trebanjski odbojkarji so od tekme do tekme bolj in so upravičeno srečni.

Slišali boste »Ragov log«

V nedeljo zvečer ob 18. uri bo priredil Dom JNA v Novem mestu koncert zabavne glasbe, na katerem bodo nastopili pevci Majda Udovič, Metka Skok, Katjuša Suhý, Stefa Adamič, Janez Rustja, Dinko Banič, član ansambla TiViDi, ki služi vojaški rok v Novem mestu, in Vinko Ivančević. Spremljal jih bo novi zabavni orkester garnizije, ki bo zaigral tudi nekaj samostojnih instrumentalnih skladb, med drugimi »Ragov log«, delo komponista Mladena Franka. Nekateri popevke, sicer znane melodije z naših festivalov, boste lahko prvič slišali »živno« v Novem mestu. Aranžmaji so napisani posebej za to priložnost.

TEREZIJA ZGONC: »Otroka sem nesla v Sevnico k zdravniku, ker ima gnojne izpuščaje. No, dobro je to, da v vasi stanuje zdravnik. Vsaj za nujne primere je pri roki.«

tirano natančen. Mogoče. Zdrav človek namreč dela v zagonu, pri tistem, ki z zdravjem nima ravno sreče, pa se lahko marsikaj izmalčki, razdobi in avtor zapade v ozkosrčnost in natančnost tam, kjer je ta nepotrebna ali celo škodljiva.

Kako da ste se le odločili, da svoje življenjsko delo pokažete Belokranjcem in Dolenjcem?

— V teh letih, ki jih imam jaz, človeka navadno mine želja, da bi se kje razstavljal. Če sem se odločil za to razstavo, sem se predvsem iz dveh razlogov. Prvič sem se spomnil na svoja dijaška leta v Novem mestu, ko bi se rad likovno kaj naučil, rad kaj videl, rad koga vprašal za nasvet, pa ni bilo možnosti. Na žalost niti v šoli ne, tako da sem v tem pogledu odšel z gimnazije kot popoln samouk. Nadalje, kako velika razlika je med učencem, ki obiskuje šolo v Ljubljani, in tistim, ki se šola v podeželskem mestu, na primer v Ormožju ali Metliki! V Ljubljani so mu odprte galerije in številne razstave, na deželi pa nima nič. Zato mislim, da je prav, da kot Belokranjec razstavljam v Metliki in v Ormožju in morda še v Novem mestu. — Pa še drugo: moja dela so vsakemu lahko razumljiva, pa

so zato kar primerna za začetek likovne vzgoje.

Pravite, da so vaša dela lahko razumljiva. Radi pa bi vedeli, kako gledate na današnjo modernistično in abstraktno umetnost.

— Na to vprašanje lahko čisto kratko in jasno odgovorim: na modernistično in abstraktno umetnost gledam pozitivno!

Akademski slikar prof. Mihael Kambič

Vsaka doba je v razvoju umetnosti prinesla nekaj pozitivnega in tako tudi modernistična. Prinesla je čudovite barve, dognane kompozicije in harmonije, skratka zares lepoto. Toda cena za vse to je bila draga. Vsa gornja lepota je šla na račun oblik in kasneje sploh predmeta. To pa še gre, dokler je umetnost poštena in kolikor toliko razumna in razumljiva. Ko pa preneha biti razumljiva celo poklicnim slikarjem, tedaj se človek začne upravičeno spraševati, če za to dvomljivo umetnostjo ne stoji morda — spekulant. Vsaka umetnost je namreč le dotlej dobra, dokler se ne izrodi. — Res pa je tudi, da se starejši človek težje prilagodi novemu toku, zato je prav, da novih stvari ne odklanja kar vnaprej, temveč jih skuša tudi razumeti. To pa ne velja samo za slikarstvo, temveč tudi za glasbo, arhitekturo in podobno

Ze teh nekaj odgovorov kaže, kako resno, kritično pojmuje profesor Mihael Kambič svoje umetniško poslanstvo. Zato je tudi njegova razstava vredna obiska. Najnihče, ki mu je resnična umetnost draga, ne zamudi redke priložnosti.

NOBENA MU NE UIDE

Franco Koširju namreč, ki pobira pristojbino na novomeški tržnici. 73-letni upokojeni železničar že več let honorarno opravlja to delo in že dobro pozna vse kmetice, ki na novomeški trg nosijo pridelke napredaj.

— Ali se ženske branijo plačati 50 din od košare prinesenega blaga? — smo ga vprašali.

— Skoro vse godrnjajo! Vedno se moram z njimi zaradi tega prepirati. Ko pridejo, se izgovarjajo, da nimajo denarja in da naj pridem kasneje. Potem moram budno paziti, da jo katera ne popiha. Zlepa mi nobena ne uide! Jih že poznam in ko začno pospravljati košare, se pojavim: »Kaj pa pristojbina?« — »Aha, pravi katera, — sem čisto pozabila!«

— Večkrat pridejo na naš trg tudi Primorci s svojim blagom in več dni ostanejo tu. Koliko plačajo?

— Njim ne računamo od košare, ker najamejo vso prodajalno klop. Vsak dan plačajo zanj 150 din.

— Se tudi kupci pri vas oglašajo?

— Tudi! Gospodnje se pritožujejo zaradi dragih jajc, vendar tu ne morem prav nič pomagati. Cene so proste, — je rekel in že tekkel za kmetom, ki je prav tedaj pripeljal voz drv.

Objesten napad na Franca Potočarja

V gozdu na cesti med Združenje vasjo in Kamencami so neznani objestneži v večernih urah 27. septembra napadli in hudo ranili Franca Potočarja iz Bučne vasi. Potočar se je peljal v osebnem avtomobilu. Kakšnih 100 metrov pred podvozom avtomobilske ceste je bila skupina vročekrvnih neznanecov, ki se vozilu niso hoteli umakniti. Potočar je ustavil, tedaj pa se mu je približal nekdo iz skupine ponočnjakov in ga skozi odprto avtomobilsko okno nekajkrat z nožem zabodel v prsi. Objestneži so potem izginiti v noč, hudo ranjenega Franca Potočarja pa so odpeljali v bolnišnico, kjer so mu nudili prvo pomoč. Varnostni organi so takoj uvedli preiskavo in so storitev in njegovi skupini že na sledi.

Ogbrčena javnost je najstrožje obsodila napad in pričakuje, da bodo objestneži primerno kaznovani.

Vrsta ukrepov za pospešeni razvoj storitvenih dejavnosti

Oba zborna občinske skupščine v Novem mestu sta na zadnji seji ob razpravi o problematiki storitvenih (terciarnih) dejavnosti v občini ugotovila, da se te panoge gospodarstva ne razvijajo skladno z naraščajočimi potrebami. Resda je zaostrena investicijska politika v zadnjem času prav te dejavnosti močno prizadela, vendar pa je treba iskati vzroke za neskladen razvoj prometa, trgovine, gostinstva in turizma ter obrti tudi znotraj samih gospodarskih organizacij, ki bi z večjo prizadevnostjo in boljšim poslušanjem za potrebe potrošnikov lahko marsikateri problem hitreje rešila kot sicer, zlasti še, ker največkrat za to niso potrebna niti večja investicijska vlaganja.

Za Dolenjsko je zadnja leta značilen zlasti izredno močan porast cestnega prometa, kar terja hitrejšo izgradnjo novih ter modernizacijo in vzdrževanje obstoječih cest. Hkrati je nujna še ureditev nekaterih prometnih vozlišč, ki so postala ozko grlo v vedno večjem cestnem prometu. Mednje sodi predvsem Novo mesto s preozkim in dotrajanim mostom preko Krke. Če ravno so za ureditev tega vozlišča potrebna precejšnja sredstva, se je občinska skupščina odločila ta problem začetni reševati. Seveda bodo morale k rešitvi prispevati tudi širše teritorialne enote, saj je most na cesti I. reda, ki bo z modernizacijo belokranjske ceste še bolj obremenjena, širšega značaja. Komisija za varnost prometa pri občinski skupščini pa bo podzvela še vrsto ukrepov za varen promet skozi mesto. Med drugim bo treba omejiti promet z vprežno živino v prometnih konicah, urediti še več signalnih naprav in podobno. Odborniki iz Suhe krajine so opozorili, da je bilo v cesti Straža—Žužemberk vloženo že ogromno sredstev (popravljajo jo vsako leto), kljub temu pa še vedno ni taka, kot bi morala biti. Naglasili so, da bi jo bilo treba še enkrat res kvaliteto urediti. Odbornik s šentjernejskega področja se je zavzel za modernizacijo ceste Novo mesto—Šentjernej.

V železniškem prometu terjata visoka iztrošenost in zastarelost osnovnih sredstev precejšnja vlaganja, ki pa jim podjetje samo v sedanjih pogojih poslovanja ni kos. Tudi na področju PTT prometa smo vzlic precejšnjim vlaganjem v minulih letih še vedno komaj na začetku avtomatizacije. Na seji so poudarili, da je hitrejša modernizacija poštnega prometa pogojena tudi s sodelovanjem gospo-

Meso se za zdaj ne bo podražilo!

Na zadnji seji obeh zborov občinske skupščine v Novem mestu so odborniki razpravljali med drugim tudi o vlogi Mesarije za zvišanje cen govedine in teletini. Po njenem predlogu naj bi se cena govedine I. zvišala od 850 na 900 dinarjev, govedine II. od 720 na 800 din in teletine od 900 na 1000 din za kilogram. Oba zborna sta predlog zavrnila, češ da je premalo utemeljen in sklenila o tem po poprejšnji temeljiti razčlenitvi poslovanja Mesarije ponovno razpravljati na prvi prihodnji seji občinske skupščine. V razpravi je bilo slišati tudi mnenje, naj bi se Mesarija osamosvojila, češ da bi odcepitev od Kmetijske zadruge vplivala na precejšnje znižanje režijskih stroškov Mesarije. Predstavniki KZ so na seji ob tej pripombi molčali!

darskih organizacij; odbornica iz Stopič pa je opozorila, da občani v podgorjanskih vaseh še vedno po več dni čakajo na časopise in drugo pošto, ker je za 32 vasi le en dostavljaj.

O trgovini in preskrbi prebivalstva je bilo na sejah občinske skupščine že mnogo govora, pa tudi v našem listu smo o tem že veliko pisali, zato se ob tem ne bi posebej ustavljali. Skupščina je menila, da je treba v zvezi s tem dosledno uresničevati že sprejete skidepe, odbornik Tone Valentinčič pa se je zavzel za ureditev trgovine zlasti v večjih potrošnih središčih ob robu mesta — Kandija, Bršljin itd. —, kjer je trgovina najslabše urejena, prebivalcev pa je iz dneva v dan več. Odborniki iz Žužemberka so opozorili še na slab kruh, ki ga pečeta tamkajšnja peka in izrazil željo, da bi jih s kruhom oskrbovala novomeška pekarija.

Ko je tekla beseda o gostinstvu, so zlasti poudarili premajhne nočitvene zmogljivosti Novega mesta v času turistične sezone in neurejenost družbene prehrane. Kar zadeva uslužnostno obrt, ki zaostaja za potrebami, je skupščina sklenila, da se do konca letošnjega leta izvede reorganizacija dosedanjih servisov v okviru stanovanjskih skupnosti in še vnaprej podpira razvoj zasebne obrti, zlasti storitvenega značaja. Zavoljo zastarelosti in iztrošenosti strojnega parka doma v vsej obrtni panogi pa bo treba v opremo obrtnih delavnic v prihodnje tudi več investirati.

Razlike v cenah moke ostanejo pekarnam

Občinska skupščina Novo mesto je 24. septembra sprejela sklep, s katerim so pekarski in slaščičarski obrti v občini Novo mesto oproščeni vplačila razlike v ceni moke, ki je nastala ob zadnji podražitvi. Omenjeni obrti so imeli na zalogi le toliko moke, da znaša nastala razlika v ceni v vseh obratih le 457.840 din. Vsi led težavnega stanja, v kakršnem so zlasti pekarije, je občinska skupščina pekarske in slaščičarske obrate oprostita vplačila te razlike.

V rokometu: prvi PIONIR

Sindikarno športno društvo Zelemničar je letos organizator delavskih športnih iger. Sodelujejo šal samo štiri športna društva: Novoteks, Iskra, Pionir in Zelemničar. Vabijo pa se niso odzvala IMV in Kremen.

Tekmujejo v naslednjih panogah:

1. 10. pri Pionirju streljanje, 5. in 7. 10. v mešli ZTP tekmovalje v šahu, 6. 10. na Loki balinanje, 8. 10. pri Pionirju kegljanje, 10. 10. na stadionu lahka atletika in vlačenje vrvi. Zmagovalec tega tekmovalja prejme v trajno last pokal organizatorja.

Telemovanje v malem rokometu je že zaključeno. Nastopile so samo ekipe Novoteksa, Pionirja in Zelemničarja.

Knženi vrstni red: 1. PIONIR 4 t., 2. ZELEMNICAR 1 t., (20 : 24), 3. NOVOTEKS 1 t. (12 : 23). (en)

Občinska balinarska liga

Pričela se je občinska liga balinanje Novega mesta. Sodeluje pet ekip, ki tekmujejo v jesenskem in spomladanskem delu. Odigrana sta bila že dva kola, rezultati pa so naslednji:

PIONIR : 13. MAJ 2:0 (13:5, 13:8).
13. MAJ : POSTAR 2:0 (13:10, 13:10).
PIONIR : ZELEMNICAR 2 : 0 (13:6, 13:6).
ZELEMNICAR : 13. MAJ 2 : 0 (13 : 6, 13 : 5).
BORAC : POSTAR 1 : 1 (13 : 11, 5 : 13).

Novomeška kronika

Na glavnem trgu v ovinku pred Bergmanom in na Cesti komandanta Staneta v križišču pri Industriji obutve so pretekli teden privedli dvojce prometnih zrcal, ki precej zmanjšujeta neopredelnost teh dveh nevarnih prometnih točk. Dve takli zrcali sta še naročeni, vendar za kraje v okolici Novega mesta. Zrcalo z montažo stane 120.000 dinarjev.

Pri podjetju Kurivo v Bršljinu je dobava premoga zadnje tedne precej boljša. Premogovniki so jim dobavljali premog po pogodbi in podjetje je izpolnilo 85 odstotkov naročil. Trenutno pa je skladišče prazno in pričakujejo vsak dan nove pošiljke premoga. Preskrbitevne so šole, bolnišnice, pekarna, hoteli in vsi večji potrošniki. Z drvmi so založeni, pa tudi za sirmo dobro kaže, če le ne bo prišlo preljudni mrzini in če bodo dobavitelji izpolnili obljube.

Kratko ulice, ki vodi z Glavnega trga do doma JLA, bi lahko ob večerih zaprli s napisno tablo WC. Tudi zdaj, ko ni table, služi

Vabilo prebivalcem Bršlina

V torek, 6. oktobra, bo ob 20. uri v dvorani družbene prehrane SGP Pionir

JAVNA TRIBUNA

na kateri bomo obravnavali urbanistično ureditev komunalnih vprašanj Bršlina. Pridite!

Kaj je z novo novomeško bolnišnico?

Da bo nova bolnišnica odprta za občinski praznik, 29. oktobra, smo brali v gradivu, zbranim za zadnjo občinsko sejo. Po drugi strani pa so se po Novem mestu širile govorice, da otvoritve ne bo. V imenu naših bralcev, ki jih prav gotovo zanima, kaj je z bolnišnico, smo se te dni oglašali pri pomočniku ravnatelja novomeške bolnišnice, Jožetu Pekolju, in mu zastavili naslednja vprašanja:

— Tovariš Pekolj, ali bo nova bolnišnica odprta za občinski praznik ali ne?

— Ne bo! Do nedavnega smo še upali, da bodo vsa dela gotova, pred dnevi pa je posebna komisija otvoritev dokončno odločila.

— Po čigavi krivdi torej otvoritve še ne bo?

— Krivi so samo pleskarji, oziroma obrtna pleskarska zadruga Novoplesk iz Ljubljane. Junija so začeli delati v stavbi in namesto 30 pleskarjev so jih poslali le osem. Z ravnateljem bolnišnice primarjem dr. Bajcem sva izvajalca na to večkrat opozarjala, a ni nič pomagalo.

— Ali so vsa druga dela opravljena?

— Vsa zidarska dela s fasado vred so nared, le stekleno steno pri zasilnem izhodu še delajo. Tudi zunanja ureditev bolnišnice je v polnem teku in glede tega ni nobenih ovir. V zadnjih dneh pa je začela prihajati že oprema. Zaradi tega, ker pleskarji niso opravili svoje, pa so morali prenehati tudi delavci, ki polagajo linolej. Delalo se že, vendar se pri tem dela škoda, ker so pleskarji že položili linolej sproti pomazali.

— Kako nameravate pospešiti obrtniška dela v zastoju?

— Ne bomo nič več opozarjali! Naša komisija je že naročila prevzemniku vseh del, novomeškemu Pionirju, naj toži Novoplesk zaradi neopravljenega dela do določenega roka in najame druge pleskarje.

— In kdaj bo bolnišnica zares odprta?

— Če bo v stavbo takoj prišlo 50 pleskarjev delat, bo bolnišnica nared za preselitev do 29. novembra.

— V stavbo nikogar ne pušče, ljudi pa zanima, kakšni so prostori.

— Nismo pozabili na prebivalstvo, ki bi si novo bol-

Jože Pekolj — pomočnik ravnatelja novomeške bolnišnice

nišnico rado ogledalo. V Dolenjskem listu bomo nekaj dni pred otvoritvijo objavili, kdaj lahko pridejo občani gledat, kaj smo tudi z njihovimi prispevki zgradili.

R. B.

PARADA MOTORNIH VOZIL V NOvem MESTU

V nedeljo, 11. oktobra, bo novomeško Avtomobilsko društvo ob 18-letnici obstoja razvilo svoj prapor v počastitev občinskega praznika. Ob deseti uri bo skozi Novo mesto parada motornih vozil, ob enajstih dopoldne pa bo pred gasilskim domom v Ločni glavni na proslava. Obenem bodo razglasili tudi zmagovalca I. turistične vožnje po Slove-niji.

REMONT Žužemberk v likvidacijo

Delavski svet zidarskega podjetja Remont v Žužemberku je ob razpravi o problematiki in težavnem položaju predlagal kot najboljšo rešitev likvidacijo podjetja v rednem postopku. Vso delovno silo bi prevzel obrat Iskre v Žužemberku. Občinska skupščina je sklep delavskega sveta potrdila in predlagala likvidacijo s 31. 12. 1964. leta.

ŽIVAHEN SEJEM

27. septembra je bil novomeški prašičji sejem izredno živahen. Bilo je dovolj izbire in tudi kupcev, ki so prišli tokrat od blizu in daleč nakupovat prašičke. Izbirali so lahko med 1.443 najboljimi in 37 večjimi pujski, ki so veljali od 6.000 do 24.000 din. Vsega je bilo prodanih 844 repov.

Komisija za nabavo in odtujitev osnovnih sredstev pri

CESTNEM PODJETJU V NOvem MESTU razpisuje

JAVNO LICITACIJO za prodajo osnovnih sredstev:

	Izključna cena:
1. MOPED COLIBRI, v voznem stanju	50.000 din
2. MOPED COLIBRI, v voznem stanju	50.000 "
3. MOPED COLIBRI, nevozen	20.000 "
4. MOPED COLIBRI, v voznem stanju	50.000 "
5. MOPED COLIBRI, v voznem stanju	85.000 "
6. MOPED COLIBRI, v voznem stanju	60.000 "
7. OSEBNI AVTO DKW	650.000 "
8. PISALNI STROJ BROSS SMIDT, pokvarjen	10.000 "
9. RAČUNSKI STROJ REMINGTON, pokvarjen	25.000 "
10. MLIN ZA PESEK IZ-O, nekompleten z elektromotorjem	800.000 "
11. DROBILEC »SMEDEREVO«, brez motorja	300.000 "
12. VOZ, železen, za drobilec Smederevo	20.000 din

Licitacija bo 9. oktobra 1964 v prostorih Stranskih obratov Cestnega podjetja, v Bučni vasi s pričetkom: od 9. do 11. ure za družbeni sektor, po 11. uri pa za privatnike. Potrebne informacije dobite po telefonu 21-571.

V TEM TEDNU VAS ZANIMA

Tedenski koledar

Petek, 2. oktobra — Miran
Sobota, 3. oktobra — Viktor
Nedelja, 4. oktobra — Frančišek
Ponedeljek, 5. oktobra — Marcel
Torec, 6. oktobra — Vera
Sreda, 7. oktobra — Dan artiljerije
Četrtek, 8. oktobra — Simeon

ČESTITKA

Dragi mami Miheli Kaviček in
Malaga vrha 14 letita za praznik
vse najboljše sin Lojze z ženo in
sinčkom ter družina Bojanc.

ZAHVALE

Ko se je izteklo plemenito življe-
nje moje ljubljene mamike
VILME SIRKOVE, roj. GANGL,
sem prejela od njenih dragih
Metličanov toliko dokazne pozor-
nosti in sočustvovanja, da se ne
morem vsakemu posebej zahvaliti.
Vsem, ki so v moji veliki žalosti
mislili na našo hišo, prisrčna
hvala!
Pika Sirkova v imenu sorodnikov

Ob bridki in prerani izgubi naše
drage žene, mamice, hčerke, sestre,
tete in svakinje

TONČKE VOGRINC

se iskreno zahvaljujem vsem, ki
so nam v težkih trenutkih in v
času njene hude bolezni izkazali
vsestransko pomoč, sočustvovali z
nam in jo v teko velikem številu
spremili v njen poslednji dom.
Posebno zahvalo izrekam dr. Tep-
payu in bolničarki Julki iz bre-
žiške bolnišnice za ves trud in
požrtvovalnost v času njene dolgo-
trajne bolezni.
Iskrena zahvala za sožalje pred-
stavnikom SO Brežice ter vsem
podjetjem in ustanovam, govornič-
kom tov. Slavici Zorkovi in tov.
Ludviku Metliki, godbi na pihala,
pevcem in vsem darovalcem venov
in cvetja. Prisrčna hvala!

Zaljubljeni mož Ivan, sinko Ivanček,
oče Andrej, brat Andrej, sestre
Pepeca, Minka, Rezdka, Slavica in
Anica, svakinji Marjanca in Tonč-
ka, družina Vogrinca in ostalo
sorodstvo.

Krajevna organizacija ZVVI iz
Suhorja se zahvaljuje tovarni Beti
v Metliki in podjetju Lepis na Su-
horju za denarno pomoč, s katero
so nam omogočili dvodnevni let
na Gorenjsko in v Slovensko
Primorje.

MALOGLASJE

UGODNO PRODAJ AVTO FIAT
1100, tip 1960. Potrebujem denar.
Naslov v upravi lista. 582/64.
PRODAJ STEDILNIK »PROLE-
TER« in električni kuhinjski na tri

plošče. Dominik Kren. Cesta hero-
jev 9, Novo mesto.

UGODNO PRODAJ MALO RAB-
LJEN KAVC, fotelje in mizico.
Ivanica Struna, Cesta komandanta
Staneta 5, Novo mesto.

PRODAJ TRAVNIK IN NJIVO
v Gotni vasi. Naslov v upravi li-
sta. 576/64.

PRODAJ MALO RABLJEN SI-
VALNI STROJ in kuhinjsko kre-
deno. Naslov v upravi lista.
575/64.

ISCEM ALI KUPIM manjše eno-
sobno stanovanje v Novem mestu
ali bližnji okolici. Naslov v upravi
lista. 580/64.

GOSPODINJSKO POMOČNICO
sprejemem k štiriclanški družini.
Lahko sačetnica. Marija Pokovec,
Ljubljana, Dalmatinova 8.

ZDRAVILISCE ROGASKA SLA-
TINA: Bolujete na želodcu, jetrih,
šolcu, črevesju, prebavi? Poskusite
z rogasko »Donata voda! Hvaležni
boste temu prirodnemu zdravilu!
V Novem mestu ga dobite pri Tr-
govskem podjetju »Hmeljnik« —
telefon 21-129, in »Standard« —
telefon 21-158.

ISCEM ENO ALI DVE SOBI,
eventuelno z garažo. Odkupim in
dobro plačam. Naslov v upravi
lista. 583/64.

SAMOSTOJNO GOSPODINJSKO
POMOČNICO sprejme tričlanska
družina. Lubej, Ljubljana, Vošnjak-
kova 8.

KINO

Brod na Kolpi: 3. in 4. oktobra
francoski film »Izpuščena divjad«

GIBANJE PREBIVALSTVA

Matični urad Novo mesto

V času od 21. do 28. septembra
je bilo rojenih 24 dečkov in 20
deklke.

Poročili so se: Drago Košale,
strojni kijučavničar, in Justina
Jordan, uslužbenka, oba iz Vrbinje
6 pri Celju; Franc Jetič, delavec
iz Gotne vasi 50, in Karolina Lazar,
delavka iz Novega mesta, Cesta
herojev 13; Alojz Leške, sofar iz
Novega mesta, Volčičeva 22, in
Aneza Mišnjak, delavka iz Šmihel-
ja 73.

Umrli so: Angela Grbec, posest-
nica iz Ortneka 1 pri Ribnici, 61
let, Jožefa Erhan, posestnica iz
Telc 35, 43 let, Anton Plut, kmeto-
vavec iz Kloštra 14 pri Gradcu,
72 let, Alojz Bradač, upokojenec
iz Dol. Mrašovega 5, 63 let, Hugo
Bajnik, uslužbenec iz Irče vasi 43,
61 let.

IZ NOVOMEŠKE NORODNIŠTICE

Pretekli teden so v novomeški
porodnišnici rodile: Justina Troha
iz Brezovice — Mirana, Marija
Grmovšek iz Vrhtrebnjega —

Dol. Toplice: 3. in 4. oktobra
jugoslovanski film »Solunski aten-
tatorji«

Kostanjevica: 4. oktobra franco-
ski film »Princesa iz Kleva«

Novo mesto. »KRKA«: 1. in 2.
oktobra poljski film »Ko bi bila
ljubljena«. 3., 4. in 5. oktobra
ameriški film »Vprašaj katero
kole«. 6. in 7. oktobra sovjetski
film »Bele noči«.

Oslinca: 4. oktobra nemški film
»Na svidenje, Franciška«

Predgrad: 4. oktobra ameriški
film »Smer sever — severozahod«.
Ribnica na Dolenskem: 3. in 4.
oktobra ameriški film »Sepetanje
na bližnjo«.

Sevnica: 3. in 4. oktobra špan-
ski film »Karmen iz Granades«. 7.
oktobra italijanski film »Garso-
nijera«.

Sodražica: 3. in 4. oktobra ame-
riški film »Pot v središče zemlje«.

Stara cerkev: 3. in 4. oktobra
nemški film »Rože za državnega
točkar«.

Straža: 3. in 4. oktobra jugoslo-
vanski film »Dra«.

Trebnje: 3. in 4. oktobra franco-
ski film »Babet gre na vojno«.

7. oktobra jugoslovanski film
»Pogon B«.

Potujoči kino Novo mesto

predvaja ameriški film »Ponosni
uporniki: 3. oktobra ob 19. uri v
Stopičah; 4. oktobra ob 15. uri v
Orehovici in ob 19. uri v Brusni-
cah; 5. oktobra ob 19. uri v
Uršnih selih; 6. oktobra ob 19. uri
v Smarjeti; 7. oktobra ob 19. uri
v Podgradu.

Dol. Ponikev — dečka, Anica Ken-
da iz Dol. Toplic — dečka in Ju-
stina Zorenč iz Straže — deklko.

KRONIKA + NESREČ

Pretekli teden so se ponesrečili
in iskali pomoč v novomeški bol-
nišnici: Ivan Globevnik, sin po-
sestnika iz Grmovelj, se je z no-
žem porezal po levi roki; Florjan
Gortman, delavec iz Kloštra, se
je opekel z gorčim spirito po
desni nogi; Stefan Sokolovič, je
padel z motorja in si poškodoval
desno koleno; Ludvika Vidmarja,
posestnika iz Češnjic, je podrl
avtomobil in mu poškodoval gla-
vo; Marijo Vodopivec, snalžiko iz
Novega mesta, je podrl motorist
in si poškodoval glavo; Jože Ajdič,
delavec iz Sentjurja, je padel s
hleva in si poškodoval hrbtnico.

OBVESTILA

RAZPIS JAVNE DRAŽBE

ZAVOD ZA KULTURNO
DEJAVNOST NOVO MESTO,
PRESENOV TRG 5

razpisuje za 5. oktober 1964 javno
dražbo za prodajo avtomobila
kombi-turist. — Dražba bo ob
9. uri za družbeni sektor, ob 11.
uri pa za ostale zainteresente.

OBVESTILO ZDRAVSTVENEGA DOMA NOVO MESTO

ZDRAVSTVENI DOM NOVO
MESTO obvešča starše predšol-
skih otrok, da bo delala posveto-
valnica za otroke v Novem mestu
od 5. oktobra 1964 dalje vsako
sredo popoldan od 15. ure naprej.
Terenske posvetovalnice za otroke
pa bodo delale od oktobra 1964
dalje po istem razporedju in istem
delovnem času kot doslej:

Karjeljevo — 1. torek v mesecu
Prečna — 2. torek v mesecu
Birična vas — 3. torek v mesecu
Oločec — 4. torek v mesecu
Gaberje — Brusnice — 1. četrtek
v mesecu
Dolž — Stopiče — 2. četrtek v
mesecu
Globodol — Mirna peč — 3.
četrtek v mesecu
Smarjeta — 4. četrtek v mesecu

Razpis delovnega mesta

ZDRUŽENJE BORCEV NOV OB-
CINE NOVO MESTO razpisuje
prsto delovno mesto
strojepliske.

Nastop službe je možen takoj.
Višina osebnih prejemkov bo do-
ločena sporazumno. Prošajo z živ-
ljenjepisom dostavite na gornji
naslov.

Janku Dragozetu 11 let strogega zapora

Pretekli teden je novomeško okrožno sodišče
obsodilo na 11 let strogega zapora Janka Dragoze-
ta, 40-letnega kmeta iz Pokleka, ker je umoril
nečakovo ženo Maro Dragozet in poizkušal ubiti
tudi Katico Živoder.

Janko Dragozet in njegova
žena sta 11 let živela na Po-
kleku. Rekdaj je na majhni-
kmetiji manjkalo tega in one-
ga, vendar se je družina s
treimi majhnimi otroki prebi-
jala skozi življenje kot več
drugih v vasi. Dragozeta so
imeli vaščani za mirnega, ne-
koliko vase zaprtega in ljubo-
stunnega moža, ki je včasih
pretepel ženo, a temu niso
pripisovali posebnega pome-
na.

Lansko spomlad je šel Jan-
ko Dragozet na delo v Nem-
čijo. Kmalu je iz domače va-
si prejel anonimno pismo, da
se njegova žena druži z dru-
gimi moškimi in jezni mož
je jeseni prišel domov. Zeno
je začel pogosteje pretepati
in čedalje bolj je postajal
ujedljiv tudi do vaščanov.

2. aprila letos so šli Drago-
zetovi ter še več drugih iz
vasi delat v vinograde. Med
delom so se šalili, nekoliko
pili in Dragozeta so spet pri-
šli na uho govorice o njegovi
ženi. Pustil je delo in šel.

Ob kolovozni poti se je
skril v grmovje in ko so šle
kmalu zatem mimo ženske,
prva je bila Mara Dragozet,

Ne jezite se, če ga v
trafiki zmanjka: DO-
LENJSKI LIST si na-
ročite na svoj naslov!

RAZPIS NATEČAJA

Republiški sekretariat za notranje zadeve SRS
razpisuje n a t e č a j za izpolnitev delovnih mest
v Ljudski milici in v kazensko poboljševalnih
zavodih (pazniki)

Kandidat mora izpolnjevati naslednje po-
goje:

1. da je državljan SFRJ,
2. da je odslužil obvezni vojaški rok v JLA,
3. da ni prekoračil 28 let starosti,
4. da je uspešno končal najmanj osemletko
ali opravlil izpit za kvalificiranega ali viso-
kokvalificiranega delavca,
5. da ni sodno kaznovan,
6. da ni v kazenski preiskavi.

Vsak kandidat bo pred sprejemom v službo
zdravniško pregledan in mora opraviti sprejem-
ni izpit po določenem testu.

Sprejeti kandidati bodo prejeli plačo kot
pripravnik po uredbi o nazivih in plačah usluž-
bencev organov za notranje zadeve ter odločbi
o položajni plači v organih za notranje zadeve.
Prejemali bodo tudi brezplačno uniformo in
obutev. Samskim uslužbencem so zagotovljena
stanovanja na postajah LM ali v samskem do-
mu. Uživali bodo vse redne in posebne ugod-
nosti, ki jih določajo zakoni in predpisi o so-
cialnem in pokojninskem zavarovanju. Pouka
pri strokovnem omlanju ne bodo plačevali.

Podrobnejša pojasnila o natečaju in pogojih
za sprejem lahko dobe kandidati na vsaki po-
staji LM v SRS.

Republiški sekretariat
za notranje zadeve SRS

PETROL LJUBLJANA poslovalnica Brežice

SPREJME TAKOJ

več mlajših trgovskih pomočnikov - prodajalcev

za nov bencinski servis v Sevnici

PONUDBE POSLJITE NA

PETROL, POSLOVALNICA BREŽICE,

KJER DOBITE TUDI VSA OSTALA POJASNILA.

Razpis delovnih mest

KAZENSKO POBOLJŠEVALNI DOM DOB PRI MIRNI

razpisuje
prosta delovna mesta

a) v upravi za:

1. vodjo službe za prevzgojo — pedagog
2. 4 vzgojitelje
3. socialnega delavca
4. referenta za izvrševanje kazni
5. referenta za nepremičnine — gradbeni tehnik
6. električarja za šibki tok
7. 2 kurjača parnih kotlov
8. vodjo kuhinje
9. medicinskega tehnika
10. dentista
11. dva bolničarja
12. več uslužbencev straže

b) v gospodarski enoti za:

13. šefa komerciale
14. računovodje
15. varnostnega tehnika
16. kemijskega tehnika

Pogoji za delovno mesto pod 1. visoka ali višja
izobrazba s petletno prakso, 2. srednja ali višja izo-
brazba, 3. višja izobrazba, 4. višja izobrazba, od 5.
do 11. ustreznost šola ali kvalifikacija, 12. osnovna
šola in odslužen vojaški rok — starost do 30 let,
13. višja komercialna šola ali ESS z 8-letno prakso,
14. ESS s 5-letno prakso, 15. in 16. srednja šola ali
kvalifikacija.

Osebnih dohodki se določajo po vrednosti delov-
nih mest oz. po pravilniku. Družinska stanovanja
za delavce na del. mestih pod 1., 2., 4., 5., 6.,
10., 13., 14. in 15. bodo zagotovljena v prihodnjem
letu.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.
Kandidati naj pošljejo prošnje, kolkovane s 50
din in življenjepis na upravo KPD Dob pri Mirni,
kamor naj se obračajo tudi za vse informacije.
Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Sprememba voznega reda na kočevski progi

Zaradi premajhnega števi-
la potnikov pri vlaku 6828,
ki ima odhod iz Kočevja ob
18.18 prihod v Ljubljano pa
ob 20.40, in pri vlaku 6829,
ki odpelje iz Ljubljane ob
22.35 s prihodom v Kočevje
ob 0.59, ne bosta več vozi-
la od 1. oktobra 1964 dalje
na progi Ljubljana—Grosup-
lje—Kočevje in obratno na-
vedena vlaka 6828 in 6829.

Iz istih razlogov ukinjamo
s 1. oktobrom 1964 pri vla-
ku 6830, ki odpelje iz Kočev-
ja ob 3.01, postanek v Stari
cerkvi, v Lipovcu in Zlebiču.
Prosimo potujoče občin-
stvo, da navedene spremem-
be sprejme z razumevanjem.
Iz skupnosti ZP
Ljubljana

DOLENJSKI LIST

LASTNIKI IN IZDAJATELJI: občinski odbori SZDL Bre-
žice, Crnomelj, Kočevje, Metlika, Novo mesto, Ribnica, Se-
vnica in Trebnje

UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR: Tone Gošnjak (glavni in
odgovorni urednik), Rja Bačar, France Grivec, Miloš Jakopec
Marjan Moškon, Jožica Teppy in Ivan Zoran

IZHAJA vsak četrtek — Posamezna številka 30 din — Let-
na naročnina 1200 din, polletna 600 din; plačljiva je vnaprej
za inozemstvo 2400 din — Tekoči račun pri podružnici NE
v Novem mestu: 608-11-608-9 — NASLOV UREDNIŠTVA IN
UPRAVE: Novo mesto, Glavni trg 3 — Poštni predal 33 —
Telefon 21-227 — Rokopisov in fotografij ne vračamo —
TISKALSKO podjetje DELO v Ljubljani